

SAHİBİ

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ
Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Abdurrahman ERBAŞ

EDİTÖR
Mustafa AYDIN

YAYIN KURULU
Hamdi SÜRÜCÜ
Nizamettin KARS
Mecit DÖNMEZBİLEK
İbrahim DEMİRKAN
Mustafa ALKAN
Hayrullah KOLAN
Erdal BİLİR
Tacettin ÇETİNKAYA

TASHİH
Yusuf AYDIN
Ömer POLAT

HUKUK DANIŞMANI
Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM
Mustafa DEMİR
reklam@ogder.org

DAĞITIM
Furkan KILIÇCI
Mustafa CANTÜRK

GRAFİK TASARIM
RamaK Bilişim Teknolojileri
Tel: (0312) 999 15 98 - 0505 814 20 70
info@ramakbilisim.com
Serhat Mah. 1315. Cad No:7-F/1
YENİMAHALLE/ANKARA

BASKI
Semih Ofset
Büyük Sanayi 1. Cadde No:74
İskitler - ANKARA / 06060
Telefon: (0312) 341 40 75
Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ
15 Haziran 2021

YAYINCI

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği İktisadi İşletmesi

YAYIN İDARE MERKEZİ
Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1
BALGAT/ANKARA
Tel: (0312) 286 18 83
Fax: (0312) 287 61 80
Web: www.millisuur.com.tr
e-posta: millisuur@ogder.org

Editörden

Bismillahirrahmanirrahim.

Yeniden merhaba,

Bayramı beklerken yüreğimiz Siyonist İsrail'in vahşeti ile burkuldu. Yüzlerce şehit ve binlerce gaziyle Kudüs ve Filistin kan gölüne döndü sessizliğimizin sıradanlığında.

İngilizlere karşı kazandığımız unutturulmaya çalışılan Kut zaferini, Diyarbakır'ın ve İstanbul'un Fethini iyi anlamalı sadece kuru sözlerle geçiştirmemeli, 'yeni bir dünya' için manasının gereğini yapmalıyız Siyonizm'in tuzaklarına düşmeden.

Salgın etkisi azaldı denilerek normalleşme süreci başladı, devam ediyor. "Hayat eve sığar," sözü kafa karışıklığına neden olurken neyi içerdiğini de pek anlamış değiliz.

'Salgın bitse bile hayat eskisi gibi olmayacak' sözü düşündürücü. Aşı, test ve ilaçlar hakkında toplumda bir güvensizlik var ve bu giderilmeli. Cumhurbaşkanımızın pandemi ile alakalı "Bu süreçte yönlendirici olmak, sorumluluk almak ve küresel ölçekte iş birliğini göstermek zorundayız." Gibi sözleri endişelerimizi arttırıyor. Bekleyip göreceğiz, inşallah yanılırız.

Okullar kapandı, telafi ve sınavlar devam ediyor. Kimi iyi bir lise, kimileri de iyi bir üniversite hayaliyle sınavların derdinde. Allah gençlerimize hayırlı başarılar nasip etsin, bahtları açık olsun.

Bu sayıda Hayat Boyu Öğrenme ile Bana Böyle Gel Öğretmenim yazıları dikkat çekici ve Hikayeyi Yusufiye'yi de unutmayalım, hayat ve eğitim devam ediyor. Eğitimde Millî Kimlik ile beraber İmam Gazzâlî'yi tanımak kafa karışıklığını gidermek adına oldukça önemli. Örnek öğretmenlerin hayatları, İnsan ve Özü çok şey katıyor. Vitrindeki Ahlak, düşünen insan çelişkilerini fark etmek canımızı sıkırsa da bilmek her zaman önemlidir. Bir Ömre Çok Şey Sığar, Yöneticilikte Fıtrat yazıları okuyucuya çok şeyler düşündürülecek.

Kut Zaferi ile tarihimize gerçek bir bakışı, Filistin ve Kudüs ile yüreğimizdeki sevgi ve acıyı hissedeceğimiz Şimdi Filistin'de Olmak ve dahası sizleri bekliyor.

Selam ve dualarımızla...

Mustafa AYDIN

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Millî Şuur dergisine aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Millî Şuur dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar. Yayımlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

6 Kut Zaferinin Kodları

" 'Bizi esir alan Osmanlı askerleri İslami eğitimleri verilmiş olduklarından dolayı biz savaşı kaybettik.' "

8 Hayat Bozu Öğrenme ve Kader

"Hayat, kainata ve bedenimize sunulan ilahi soluğun bir neticesidir."

12 Filistinliler Kendi Topraklarını Yahudilere Sattı mı?

"Filistin, önce İngilizlerin ve ardından İsrail'in işgali altındadır."

20 Şimdi Filistin'de Olmak

"Sahi, neden geç kaldınız, gelmediniz?"

22 Çevresi Mübarek

"Filistin'i uzaktan izlemek, sempati duymak, ah vah demek yetmez!"

24 Eğitim, Millî Kimliğimizle "Uyumlu" Olmalı

"Eğitimin asıl sorunu içerik, sistem ve müfredattır. Sıkıntı ve eksiklik daha çok 'içerik' ile ilgilidir. İçerik eksikliği giderilmeli ki, öğrenciler bizi biz yapan değerleri öğrenebilsinler."

28 Oyunda Dikkatini Dağıtma Kulluğunu Unutma

"Oyun bitince, hayatla üzleşiriz. Hazırlık yapmalı, iyi sonuçlar elde etmek için."

30 İnsan ve İnsanın Özü

"Birey olmak, kişilik karakter sahibi olmak, başlı başına büyük bir iştir."

32 Sonuçlardan Hareketle Sebeplere Ulaşmak

"Tarihimizi ve kültürümüzün ürünlerini doğru bilmeli, bunun ışığında doğru sonuçlarla doğru sebeplere ulaşmalıyız."

içindekiler

38 Düşünen İnsandan Korkmamak

"Çocuklarımıza düşünmeyi, düşündüğü fikri savunmayı öğretmeliyiz ki, önlerine konulan herşeyi sorgulamadan kabul etmesinler."

40 Yöneticilikte Fıtrat Paylaşımı ya da Korunması

"Yöneticilerin, sorumluluklarındaki insanların fıtratlarına uygun davranmalarını sağlamaları ve güvence altına almaları, ne güzel davranıştır."

46 İmam Gazzâlî'ye Göre Eğitim

"'Önce Ahlak ve Maneviyat' demedikçe, eğitimde daima geriye gideceğimiz gün gibi aşikârdır."

48 Büyük İslam Alimi İmam Gazzâlî

"Gazzâlî, aklın berraklığını kirlletici şeylerden uzak kalması, doğru düşünme için bir terazi olması için çok önemli eserler ortaya koymuştur."

52 Hikayeği Yusufiyye

"Sadaka-i Cariyelerden birisi de şuurlu Müslüman nesiller yetiştirmektir."

54 Vitrindeki Ahlak

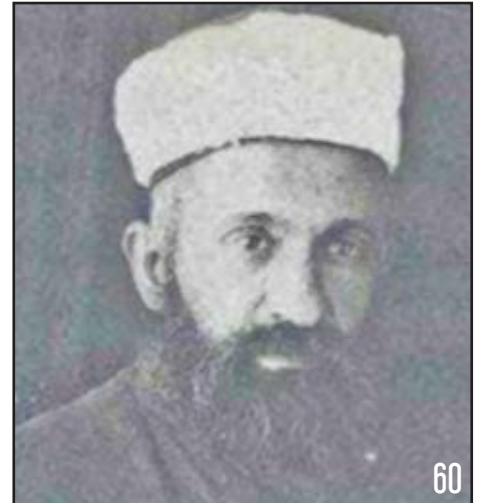
"Bizi eleştiren herkes için niyet okuyuculuğuna soqunmak yerine aynaya bakmak, eksiklerimizi gözden geçirmek bizi zaqıf düşürmez."

60 Hafız Müftü Ali Efendi

"Kur'an'ı tecvidine göre güzel okuyanları sever: "Güzel'i güzel okudun" derdi. Hakkını veremeyelere ise: "Güzel'i okudun" derdi."

62 Put'sal Değerlerimiz

"İnsan kendi vatanında yaşarken, bayrağı göklerde dalgalanırken, camilerinde ezanlar okunurken de ülkesi fevkalade sömürülebilir."

AİLE VE EĞİTİM

Aile; bir erkek ve bir kadının rızalarına dayalı, şahitler huzurunda akdedilen nikâh ile bir araya gelmesiyle kurulur. Nisa 1: “Ey insanlar! Sizleri bir tek nefisten (Âdem'den) yaratan, ondanda eşini (Havva'yı) yaratan, ikişinden birçok erkek ve kadın (üretim) yayan Rabbinizden sakının...” Kur'an; eşler arasında yapılan nikâhı, “sağlam bir teminat” olarak nitelemektedir. Bu nedenle nikâh akdi, herhangi bir akit gibi rasgele sona erdirilecek bir bağ değildir. Sona erdirilecek olsa bile eşlerin birbirleri üzerinde birtakım hakları devam etmektedir. Allah'a, O'nun huzurunda hesap vereceğine inanmak, hayatın her alanında olduğu gibi aile hayatında da olumlu katkıları olan bir esastır. Aile reisi, aile fertlerinin dünya saadetlerini sağlamakla görevli olduğu gibi, ahiret saadetleri için de çalışması, temel görevlerindendir. Toplumsal nasıl bir hiyerarşi içerisinde yönetiliyorsa, toplumun en küçük birimi olan aile için de Kur'an, bir yönetim şekli belirlemektedir. Buna göre aile reisi erkektir. İnsan olma yönüyle kadın ile erkek arasında hiçbir üstünlük söz konusu değildir. Allah katında yani ahirette mükâfat yönüyle kadın ile erkek arasında herhangi bir eşitsizlik bulunmamaktadır. Hatta toplumdaki sosyal dayanışma konularında da aralarında bir fark yoktur. Tevbe 71: “Mümin erkeklerle mümin kadınlar da birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyar, namazı kılar, zekâtı verir, Allah'a ve Peygamberine itaat ederler. İşte bunlara Allah rahmet edecektir...” Buna göre erkek toplumsal meselelerden ne kadar sorumlu ise, kadın da o kadar sorumludur. Ancak dünya hayatıyla ilgili bazı meselelerde kadın ile erkek arasında birtakım farklar öngörülmüştür. Erkeğin aile reisi olmasının sebebi, ailenin geçiminin sağlanması ve güvenliğinin temin edilmesidir. Bu bakımdan aile ile ilgili meselelerde son sözün aile reisinin olmasında büyük hayırlar vardır. Aile reisinin, idare ettiği ailenin bel kemiği eşinin haklarına riayet etmesi, ona iyi davranması, zulmetmemesi gerekir. Asıl olan, erkekle kadının istişare

ederek işi görmeleridir. Kur'an sorumluluklarla yetkiler arasında bir dengeden yanadır: Erkeklerin kadınlar üzerinde hakları olduğu gibi, kadınların da erkekler üzerinde birtakım iyi davranışa dayalı hakları vardır. Kur'an, aile içerisinde eşlerin birbirlerine iyi davranmalarını; birbirlerinin haklarını gözetmelerini emrettiği gibi, hem çocukların ana babaları, hem de ana babanın çocukları üzerindeki haklarından da bahsetmektedir.

AİLE İÇİ HAKLAR

Gerek erkeğe, gerek kadına, kendilerine uygun bir eş seçmelerinin tavsiye edilmesinde, doğacak çocuklara uygun bir ortamın hazırlanması hikmeti vardır. Çocuğun ebeveyn üzerindeki önemli haklarından birisi de, eğitimidir. Bu eğitimden maksat, İslam'ın temel esaslarının çocuklara öğretilmesidir. Bunlar; İslam'ın itikat, ibadet, ahlak ve muamele esaslarıdır. Bunların hepsine ilmiyal denir. İman edenlerin, aile fertlerini cehennem azabından korumaları, bu eğitim ile olur. Bunun yanında ileride geçimlerini sağlayacak bir meslek sahibi olmaları, evlendirilmeleri gibi hususlar da bu kapsamda bir haktır. Anne ve babanın, çocukları arasında adil olması gerekir. Ana babanın çocuklarına hizmet ve emekleri, çocuk henüz dünya hayatına gelmezden önce başlamaktadır. Kur'an insana, anasının kendisini zorluklara katlanarak karnında taşıdığını, zorluklara katlanarak kendisini doğurduğunu ve yine birtakım güçlüklerle kendisini emzirerek büyüttüğünü hatırlatır. İnsanın Allah'a ait sorumlulukları yanında, ana babasına iyi davranması emredilmektedir. Sosyal hayatın değişmesiyle nesiller arasında birtakım konularda farklı anlayışların ortaya çıktığı bir gerçektir. Haliyle ana baba ile çocukları arasında da bazı konularda anlayış farkları ortaya çıkacaktır. Gücü kuvveti olan insan, fazla konuşma ihtiyacı duymaz. Yapılmasını istediği şeyleri kendisi yapar. Bir zamanlar güçlü kuvvetli olan ana babalar, yaşlanınca birçok işi kendileri yapı-

maz hale gelirler. Ellerinde bir imkânları kalmıştır, nasi-
hat etmek... Bu sebeple, çocuklarına öğütler verirler, onla-
rın tahammül derecelerini zorlayabilirler. Bu durumda ana
baba ile çocukları arasında olması gereken edebi Kur'an
bize şöyle açıklar: İsra 23-24: "Rabbin kendinden başkasına
kulluk etmemenizi ve ana babaya iyilik etmenizi emretti.
Biri ya da ikisi senin yanında yaşlılığa ererse onlara "öf"
bile deme, onları azarlama ve onlara güzel söz söyle.
Onlara acıyarak alçakgönüllülük kanadını ger ve de ki:
'Rabbim, onlar beni küçükken nasıl terbiye ettilerse Sen de
onları esirge." Ayette kişiye küçüklüğü hatırlatılmaktadır. O
da çocukken olur olmaz konularda konuşmuş, ana babası
buna tahammül etmiş, merhamet kanatlarını kendisine ger-
mişlerdi. Ana babaya iyi davranılmasının istendiği bu ayette,
insana çocukluk döneminin hatırlatılması bir diğer yönden
de önemlidir. Çünkü insan yaşlandıkça çocukça davranışları
çoğalır. Kişinin çocukluk döneminde ana babası buna kat-
lanmışlarsa, ana babasının bir bakıma çocukluk dönemine
girdikleri bu dönemlerinde, tıpkı çocukluğunda kendisine
davrandıkları gibi onlara davranmalıdır.

İnsana, birçok ayette ana babasına iyi davranması ve itaat
etmesi istenmektedir. Çocukların buna dikkate etmesi gerekir.

EĞİTİM

Kur'an'ı inceleyen, onun bir eğitim kitabı olduğunu görür.
İnanç, ibadet, ahlak, hukuk, yönetim ve ekonomi gibi konu-
larda bilgi verirken bile eğitici bir üslup kullandığına şahit ola-
caktır. Peygamberler hakkında Kur'an'da müjdeleyen ve uya-
ran sıfatlarının yanında rehberlik eden ve yol gösteren anla-
mına gelen "hadin" sıfatıyla da nitelenmişlerdir. Bu sıfatların
tamamının eğitimle yakından ilgileri vardır. Peygamberimizin
kendisini "muallim" olarak tanımlaması İslam dininin eğitime
verdiği önemi göstermesi bakımından önemlidir.

Cuma 2: "O, ümmilere, içlerinden, kendilerine ayetlerini oku-
yan, onları temizleyen, onlara kitabı ve hikmeti öğreten bir
peygamber gönderendir. Hâlbuki onlar, bundan önce apa-
çık bir sapıklık içinde idiler." Bu ayetten anlaşıldığı gibi eği-
timde temel amaç, insanın temizlenmesi; iyi insan yetiştiril-
mesidir. Bu ise, ancak tevhit inancı ile gerçekleşir. Bugün
Müslüman toplulukların, her bir problemle karşılaştıkları
olağanüstü bir kurtarıcı beklentisi içerisinde girmelerinin
nedenlerinden birisi, eğitimde olağanüstülüklerin
abartılmasıdır. Hâlbuki problemleri aşmanın yolu, herkesin,
kendisine düşen kulluk görevini yapmasıdır. Gerek siyasi ve
gerek diğer alanlarda liderlerin fazlaca yüceltilmeleri ve bir
kurtarıcı şeklinde görülmeleri de, eğitimde olağanüstülük-
lere fazlaca yer verilmesinin bir sonucudur. Eğitimde hedef,
insanın kendisini temizlemesi yani, iyi insan yetiştirilme-
sidir. İyi insan; ahlakı Kur'an olan, bütün insanların saadet
bulması için yapacağı cihadı her şeyin üstünde tutan kişi-
dir. Günümüz materyalist eğitim sistemlerinde hedef, yeni
dünya düzenine uyum gösteren uysal köleler yetiştirmektir.

ÖRNEK

İslam'ca eğitimde örnek insan Peygamberimizdir. Hz.
Aişe'ye Peygamberimizin ahlakı sorulduğunda: "Onun
ahlakı Kur'an'dır" cevabını vermiştir. Kur'an O'nu, örnek
olarak göstermektedir. Kur'an'da iyiliği emretmek ve kötü-
lükten sakındırmak bir emirdir. Ancak kişinin iyiliği emre-
dip kötülükten sakındırabilmesi için öncelikle kendisini
eğitmiş ve temizlemiş olması gerekir. Nefsini kötülükler-
den arındıran kurtulur, kötülüklerden meyleden de kaybeder.

Eğitim işi, ümmetin tamamını ilgilendiren bir husustur.
İnsan eğitimi, çocukluktan ölüme kadar devam eden bir
süreçtir. Her ana baba çocuklarını belli bir seviyeye kadar
eğitebilirler.

Hak, adalet, ehliyet ve liyakatin yerleşmesi, buna karşın
kötülük, zulüm, dayatma ve ihtirasın ortadan kalkması,
adalet sahibi idarecilerin yönetime gelmesi, dayatmacı
zalim yöneticilerin işbaşına gelmemeleri için çalışmak
da iyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmanın kapsa-
mına girmektedir. Bu dahi eğitim ile gerçekleşir. Fert olarak
hayatının bütün yönleri ve davranışlarıyla sadece peygam-
berler örnek olarak gösterilmektedir. Bu bağlamda geçmiş
peygamberlerle ilgili pek çok kıssa Kur'an'da yer almak-
tadır. Kur'an, bilenlerle bilmeyenlerin bir olamayacağını
belirtir. İnsanların yararına olan bilgileri gizlemek suçtur.
Peygamberimiz bir hadisinde: "Öğretmen ve öğrenci ecirde
ortaktırlar. Diğer insanlarda ise hayır yoktur" buyurmaktadı-
r. Kur'an; eğitimi dünya ve ahiret saadetini birlikte ele
alarak yürütür. Bir saadet düzeni olarak İslam, inançla bir-
likte insanın sosyal, siyasi ve iktisadi hayatının tamamını
kapsamaktadır. Bu nedenle eğitim, hayatın tamamını kap-
sar. Barış ve huzur içinde yaşamak için Kur'an'ı öğrenme
şuuru, manevi haz ve ilim kapılarını açar. Aslında top-
lumlar bazında olmasa bile fertler bazında Kur'an'ın bu
etkinliğini günümüzde de müşahade etmemiz mümkündür.
Bugün O'nun ne hâkim bir devleti, ne de onu dünyaya
tanıtacak güçlü bir teşkilatı yoktur. Bunun için Kur'an'a
inanan ya da inandıklarını iddia eden Müslüman top-
lumlarına baktığımızda yüz ağartacak bir durumda olma-
dıkları ortadadır. Müslümanların bu durumlarına baka-
rak, İslam'ın başkaları tarafından seçilmesi zordur. Bütün
bunlara rağmen Kur'an yine de etkisini göstermekte ve
Kur'an'ı okuyarak İslam'ı seçenler olmaktadır.

Sahabeler, geçmiş gelenek ve göreneklerine kapıları kapat-
tılar ve gönüllerinin kapılarını bütünüyle Kur'an'a açtıkları
için insanlığa örnek oldular. Eğer bugün uygulanmakta olan
Kur'an eğitimi aynı neticeyi vermiyorsa, bu eğitimin yeni-
den gözden geçirilmesi gerekir. Günümüzün uyanış ve diri-
liş hareketi olan Milli Görüşün üzerinde önemle durduğu
konulardan birisi de budur. Selam hidayete tabi olanlara...

KUT ZAFERİNİN KODLARI

Muhteşem Kut'ül Amare zaferimiz, tarih olarak 29 Nisan 1916 tarihinde kazanılmıştı. Irak'ta, Basra kenti ile Bağdat kenti arasında, Dicle nehrinin kenarında Osmanlı kolordusunun İngiltere işgalci güçlerini toptan esir alması ile sonuçlanan bir zaferdir.

Kut'ül Amare zaferini detayları ile anlatmak bu yazının hacmini çok aşar. Ancak Milli Görüş gözlüğü ile olaylara baktığımızda, bu zaferin gerçek kodlarını okumamız mümkündür. Biz de onu yapmaya çalışacağız:

Şu anda da olduğu gibi İngiltere'nin emeli tarih boyunca hep sömürge bölgeleri edinmekti. Osmanlı Devleti'nin bir parçası olan Irak, gerek petrol gibi zenginlik kaynaklarına sahip olması ve gerekse de ulaşım yollarının kesiştiği bir noktada bulunması dolayısıyla hep İngiltere'nin ilgi alanında olmuştur.

Osmanlı Devleti'ni iktidara çöreklenen tecrübesiz, acemi ve hırslı İttihat Terakki yönetimi Birinci Dünya Savaşı'na bir

oldu bitti ile İngiltere-Fransa-Rusya blokuna karşı savaşa sokmuştu. Bunu ele geçen tarihî bir fırsat olarak değerlendiren İngiltere, savaş başlar başlamaz 1914 Kasım ayında derhâl, Basra körfezine asker çıkararak Basra, Bağdat yolu ile petrol bölgelerinin işgalini gerçekleştirmek istedi.

Osmanlı orduları Sarıkamış ve Süveyş Kanalı hareketleri ve akabinde Çanakkale cephesinde mücadele etmekte olduklarından Basra çıkarmasına karşı koyabilmek için fazla kuvvet ayıramadı. İşinin çok kolaylaştığını hesaplayan İngiltere, Basra'da oyalanmadan kuzeye, petrol bölgelerine doğru ilerlemeye çalıştı. Bunun için savaşmak yerine bölgedeki Müslüman Arap kabilelerini satın alarak sorunsuz ilerleyeceğini sanıyordu.

Ama İstanbul'daki Halife'ye candan bağlı olan Arap Müslümanlar paraya, itibara ve diğer vaatlere kanmadılar. Çete savaşları ve vur kaç taktikleri ile güçlü İngiliz ordusunu aylarca engelleyip oyaladılar. İşte zaferin birinci kodu

budur. İngiliz oyununa gelerek Arapları toptan Osmanlı düşmanı ilan edenler bu olayı hiç gündeme getirmezler.

İngilizler Basra ve kuzeyinde az sayıda Osmanlı askerî varlığı ve Müslüman Arap kabilelerinin gerilla savaşları ile bir yıla yakın oyalanmak zorunda kaldılar. 1915 sonlarında takviye alarak ilerlemeye başladılarsa da Çanakkale savaşının gevşemesiyle bu cepheye asker kaydırmaya başlayan Osmanlı güçleri karşısında Selman'ı Pak mağlubiyetini alıp geri çekilmek zorunda kaldılar.

Çeşitli çatışmalardan sonra İngiliz birlikleri, Dicle'nin yaptığı büyük bir kavisin içinde kalan Kut kasabasına kadar çekildi. Kavisin çıkış noktalarını tutan Halil Paşa kumandasındaki Osmanlı kolordusu İngilizleri burada tam olarak kıstırmış oldu. Bu kavisten çıkmak için aylarca mücadele eden İngiliz birliklerinin içinde olanlar çok enteresandır:

“İngiliz birliklerinin içinde çok sayıda sömürge askeri vardır. Bunların çoğunluğu da Hintli (Bugünkü Pakistan ve Bangladeş) askerlerden oluşmaktadır. Bunlar Halifei Müslimin'in “cihat fetvası” yayınladığını duymuşlardır. Karşılarında bulunan Halife ordusu ile savaşmanın haram olduğu gerekçesi ile İngiliz kumandanlarına karşı çeşitli direnişler göstermektedirler. Yiyecek stokları bittiği için önlerine getirilen at etlerini boykot etmişler, hasta oldukları bahanesi ile hastanelere başvurarak cepheye gitmemişler, bunun anlaşılmasından sonra da silahları ile kendi kendilerini yaralayarak kurşuna dizilmeyi bile göze alarak savaştan geri kalmayı başarmışlardır. Bu yüzden General Tavzend kumandasındaki İngiliz birlikleri güçlü bir huruç hareketi yapamamaktadır. Zaferin bir diğer kodu da bu olaylardır.

Osmanlı birliklerinin başarılı muhasarası ile aylarca çemberde kalan İngiliz birliklerinde yiyecek ve cephane sıkıntısı başlamıştır. Dışarıdan imdada gelmek isteyen İngilizler de defalarca mağlup olarak geri kaçmışlardır. Bu defa Dicle nehrinde erzak ve cephane dolu bir İngiliz gemisi, geceleyin çemberi delip geçmeyi başarmışsa da biraz ileride pervanesi, nehre düşmüş bulunan bir telgraf direğindeki

tellere dolandığından ilerleyememiş, gemi Osmanlı birlikleri tarafından ele geçirilmiştir. Askerlerimizin hatıralarında anlatıldığına göre bu teller olmasa gemideki erzak ve cephane kuşatma altındaki İngilizlerin, gelmesi muhtemel takviyeler ulaşana kadar direnmelerini sağlayacak boyutta imiş.” Zaferin bir kodu olarak bunu da zikredebiliriz.

29 Nisan 1916 tarihinde 15 bine yakın İngiliz askeri ve subayı, komutanları General Tavzend ile birlikte esir alınmış ve muhteşem zafer kazanılmıştır. Savaşın sonuna kadar İstanbul Büyükkada'da zorunlu ikamete tabi tutulan General Tavzend yazdığı hatıralarında şu tespitte bulunmuştur:

“İttihatçı liderler 1912 Balkan savaşlarında kendi askerlerine İslam dinini, şehitliği, gaziliği ve cenneti öğretmeyi ihmal ettiklerinden dolayı çok büyük bir bozgun yaşamışlardı. Bizi esir alan Osmanlı askerlerine bu defa İslami eğitimlerini vermiş olduklarından dolayı biz savaşı kaybettik.” Bu da zaferimizin başka bir kodudur.

Kut zaferimizden sonra ne oldu da İngilizler önce Bağdat'ı işgal ederek petrol bölgelerine varabildiler? Bu sorunun cevabı da kodları ile beraber uzun bir makale konusudur. Esir alınan ve esir verilen karşılıklı askerlerin durumu da can acıtıcı enteresan mevzulardır.

İnsan düşünmeden edemiyor: 1916 yılında bu zaferimizin öncesinde ve sonrasında İngilizlere karşı her şeylerini feda ederek direnen Iraklı Müslümanlar bizlere karşı ne kaba-hat işlediler de biz, 76 ve 86 yıl sonra aynı istila ordularına Irak'ı işgal edip yıkarlarken destek verdik ve kardeşlerimizi ve ülkelerinin mahvedilmesine yardımcı olduk?

İnsanı kahreden bu sorunun cevabı var mı?

“ 'Bizi esir alan Osmanlı askerleri İslami eğitimleri verilmiş olduklarından dolayı biz savaşı kaybettik.' ”

“HAYAT BOYU ÖĞRENME”DE HAYATA VE KADERE BAKIŞIMIZ NASIL OLMALIDIR

Öğrenme deyince nedense aklımıza ilk önce çocuk eğitimi (pedagoji) gelmektedir. Halbuki insan, okul ve hatta üniversite eğitimi almış olsa dahi bir ömür boyu hayata dair öğreneceği birçok şey vardır. İşte insanın psikososyal ve mesleki gelişimi açısından bunun önemi, ağırlıklı olarak yetişkinleri muhatap alan “hayat boyu öğrenme” kavramı ile açıklanmaktadır. Bu bağlamda “hayat boyu öğrenme”, “yetişkinler eğitimi” (androgogi) olarak da tanımlanabilmektedir. Androgogi, genel eğitim alanında özellikle yetişkinlerin hayat boyu eğitim ihtiyacını anlama (teori), tespit etme ve biçimlendirilmiş hâliyle hayata aktarma (uygulama) bilimi olarak da bilinmektedir. Eğitim kapsamına mesleki, sosyal, siyasî ve kültürel bilgiler girdiği gibi kişinin sorumluluk bilinci ekseninde şahsi gelişimine psikososyal destek unsurları da dâhil edilmektedir.

Buradan da anlaşılacağı üzere hayata dair sorunlar ve bunlarla baş edebilme meselesi, zorunlu eğitim sürecinden sonra da özellikle ortaya çıkmakta-

dır. Bu noktada sosyal hayatın içinde değişik engeller veya sıkıntılar ile karşılaşan ve bunlarla mücadele etmede zorlanan yetişkinlere yönelik maddî ve manevî destek vermek, eğitim sisteminin vazgeçilmez bir parçası hâline gelmiştir. Bir sosyal ve manevî varlık olan her insan, hangi yaşta olursa olsun, bilgi ve eğitim seviyesi ne olursa olsun hızlı değişen dünya şartlarına adapte olabilmenin zaruri bir gereği olarak hayat boyu öğrenmenin vazgeçilmez bir parçasıdır.

Hayat boyu öğrenme bağlamında genelde dört temel ilkeye vurgu yapılmaktadır:

1. Bilmek için öğrenmek
2. Uygulamak için öğrenmek
3. Var olmak ve kendini geliştirmek için öğrenmek
4. Toplum ve aile içinde sosyal sorumluluk sahibi olarak başkalarıyla birlikte barış ve huzur içinde yaşamak için öğrenmek

İşte son ilke, toplum sağlığı ve huzuru açısından son derece önemlidir.

Hayata maddî ve manevî yönden sağlıklı fertler hazırlamak için her zaman, her yerde, herkese eğitim ve danışmanlık hizmetlerinin verilmesi gerekmektedir. Aksi takdirde birçok dertli insan, psikologların ve psikiyatristlerin kapısını çalmak zorunda kalacaktır. Zaten toplumda antidepresan ilaç kullanımı hızla artmaktadır. O hâlde hayat boyu öğrenme sistemimizin yaygın ve etkili olmadığını da itiraf etmeliyiz. Etkili olmadığının bir sebebi de hayata dair bakışımızın manevî değerler üzerine kurgulanmamış olmasıdır. Bunu şu günlerde “hayat boyu öğrenme”nin bir nevi psikolojik/psikiyatrik boyutunu temsil eden “Kırmızı Oda” TV dizisinde görmek mümkündür.

“Hayat Boyu Öğrenme” Hayata ve KADERE Nasıl Bakıyor?

Eylül 2020 tarihinden beri bir TV kanalından yayınlanan “Kırmızı Oda”, gerçek hayat hikâyelerinden esinlenerek uyarlanan bir film dizisidir. İçerdiği konular, Dr. Gülseren Budayıcıoğlu'nun romanı olan “Madalyonun İçi: Bir Psikiyatrin Not Defteri” isimli kitaba

dayanmaktadır. Dizide psikiyatri kliniğinde doktorlara müracaat eden yetişkinlerin hayatları, Türkiye'nin son yıllarda içinde bulunduğu çarpık insan ilişkilerinin, bozulmuş aile düzenin ve "hayat boyu öğrenme" sisteminin bütün eksikliklerini yansıtan adeta acı bir tablonun özetidir. "Kırmızı Oda" TV dizinin başrolünde yer alan ve Doktor Manolya Yadigaroglu isminde bir psikiyatristi canlandıran Binnur Kaya'nın hayata dair şu sözleri, manevi perspektiften incelenmeye değerdir:

- "Hayat işte. Kararı hayat verince boyunuz kıldan incedir."
- "Bırak, hayat yine kendi bildiği gibi hükmümü versin, sen de huzuru yaşa."
- "Zor, ama hayat senden yana."
- "Umarım hayat, bundan sonra güzel davranır sana."
- "Hayat bu, bizim neyle sınanacağımız belli olmaz."
- "Hayat, bize birden fazla yol gösteriyor."
- "Acıya değil, hayata tutun."
- "Hayatın kendine ait gizemli bir matematiği vardır."

İlk bakışta "bu sözler ne kadar anlamlı veya etkili" diyebilirsiniz. Ne var ki bu sözler, bana itikadi yönden sorunlu ve yanıltıcı gibi geldi. Hayat yerine kader olgusuna işaret edilmiş olsaydı, ifade edilmek istenen maksat daha isabetli olmaz mıydı? Bir tefekkür edelim:

- Kararı veya hükmü veren hayat mıdır yoksa kader midir?
- İnsanın yanında olan hayat mıdır yoksa kader midir?
- Hayat, bize kötü veya güzel davranabilir mi? (Halbuki kader, insana hiçbir zaman kötü davranmaz).
- Bizi imtihana tabi tutan hayat mıdır kader midir?
- Sabır, şükür gibi insana birden fazla yol gösteren hayat mıdır kader midir?

- Acıları unutmak için hayata mı yoksa kadere mi tutunalım?

- Gizemli bir matematiği olan hayat mıdır kader midir?

Gerçi hayatın varlığı ve sebebi "hay" (diri) ve "muhyi" (dirilten, hayat veren) şeklinde zikredilen isimleriyle (Bakara, 255; Rûm, 50) Allah'tır. Buna göre hayat, kainata ve bedenimize sunulan ilahi soluğun bir neticesidir. Eğer hayat olgusu, seküler bir mantık ile değil de ilahi bağlamda kullanılmış ise ifade edilen sözlerin bir dereceye kadar sakıncalı olmadığı söylenebilir. Bu tabii ki benim hüsnü zanna dayanan temkinli bir değerlendirmedir. Ama sohbet içinde kasıtlı olarak kader yerine "hayat" kullanılmış ve böylece

**"Hayat, kainata
ve bedenimize
sunulan ilahi
soluğun bir
neticesidir."**

hayat akışının Allah'ın külli iradesine dayanan kader esprisini gizlemek maksadıyla bilinçli olarak tercih edilmiş ise durum farklı bir boyut kazanır.

Kaldı ki hayatı ve sorumluluklarımızı doğru anlayabilmek için imanın altı esasından birisi olan kadere iman etmek gerekmektedir. Çünkü hayat gibi kader de Allah'ın mutlak iradesiyle, ilmiyle ve takdiriyle meydana gelmiştir ve gelmeye de devam etmektedir. O hâlde kader, insanın dünyevi ve uhrevi saadeti için yaratılmıştır. İnsan, cüz'i iradesiyle doğru kararlar vermek suretiyle Cenab-ı Hakk'ın takdiri ile hayatına bir anlam verebilir. Dolayısıyla hayatımızın iyilikler ve güzellikler ile donatılması, kaderin bize ikram ettiği bir lütuftur.

**Hayatımızı ve Kaderimizi
Şekillendiren Cüz'i İrademizdir.**

Hayatımıza arzu etmediğimiz kötülükler ve çirkinlikler bulaşmış ise bunun sebebinin kendimizde aramalıyız. Cüz'i irademizi akl-ı selime dayanarak değil de nefsimize göre kullanırsak başımıza birçok musibet gelebilir. Dizide ikide bir "kendinle barışık ol" ifadesi, bu yüzden izaha muhtaçtır. Kişi, nefsiyle değil ama ruhuyla barışık olmalıdır. Ruhuyla barışık olan bir insan, cüz'i iradesiyle hep kader çizgisinde mesafe alabilir ve hayatta muvaffakiyetler elde edebilir. İnsan, hayatın güzelliklerini yine de kendinden bilmemelidir. Bütün iyilikler, Cenab-ı Hakk'ın takdirine göre meydana gelir. Böyle durumda insana düşen görev, gaflete düşmemek ve Allah'a şükretmektir. Çünkü bize gelen her iyilik, Allah'tandır. Ama her kötülük de nefsimizdendir." (Nisa: 79).

Hayat, bize gülmüyorsa bunun suçlusu veya sorumlusu kader asla değildir. Kader, aslında hayatımıza en nihayetinde maddî ve manevî boyutuyla hep güzellikler vermek ister. Lakin bizler, bazen sabırsız olduğumuz gibi cüz'i irademizi kaderin kodlarına göre ayarlamakta güçlük çekmekteyiz. Kaderin kodlarını biliyorsak er veya geç dünya ve ahiret saadetine yakalayabiliriz. Kaderin kodları nedir mi ve nerede mi bulabiliriz? Kaderin kodlarını, kulluk görevlerini ifa etmekte bulabiliriz. Arayan, bulur.

Ne hayata, ne de kaderimize küselim. Hayatın bize gülmesini istiyorsak kadere teslim bilincini geliştirmeliyiz. Teslimiyet şuuru ile bütün kötülüklerden ve nefsimizin şer taleplerinden her an Allah'a sığınmalıyız ve sadece O'ndan daimî yardım ve kalıcı hidayet istemeliyiz. Kadere iman, Allah ile kul arasındaki bütün engelleri ortadan kaldıran hayatî bir fırsattır. Bu fırsatı değerlendiren Müslümanlar, cüz'i iradelerini doğru kullanır.

Cüz'i İrademizin Üzerinde Külli İdarenin Varlığını Unutmamalıyız.

Cüz'i iradelerini doğru kullanan Müslümanlar dahi dünyada yine de bazı ummadık sıkıntılar yaşayabilir. İşte şuurlu Müslümanlar, böyle zor durumlarda da kadere iman noktasında hiçbir surette geri adım atmaz. Çünkü külli irade, bazen cüz'i iradenin üzerinde hükmünü icra eder ve Allah (c.c.), kulunu imtihana tabi tutar. Nitekim bu hususta Cenab-ı Hak, hazırlıklı olmamız bağlamında bizlere şu bilgileri vermektedir:

“Andolsun ki mutlaka sizi birazcık korkuyla, açlıkla, mal, can ve ürün noksanıyla sinayacağız. Müjdele sabredenleri.” (Bakara: 155).

İşte Cenab-ı Hak tarafından takdir edilen musibetlerle her insan imtihan edilebilir. Zihnimizde karamsarlığa yer vermemeliyiz. O hâlde doğal, sosyal ve ekonomik afetler ve bireysel sorunlar karşısında kadere inancımızı sükunet ve teslimiyet içinde korumalıyız ve ilahi müjdenin tahakkukuna kadar aktif sabır göstermeliyiz. Unutmayalım: Kadere iman, hayatı manen güzel kılar.

Hakikaten hadiselerle feraset ile kader perspektifinden baktığımızda Allah'tan

gelen bütün dertler, bizim için derman olabilir. Yeter ki haram kazanç, kötülük, şehvet ve şöhret mikrobı gibi kendi nefsanî arzu ve heveslerimizin bir sonucu olan dertlerimiz olmasın. Gerçi Allah büyüktür, bu dertlerin de devası tövbe istiğfardadır. Demek ki her derdin, bir dermanı varmış. Önemli olan devayı, Allah'ın emirlerinde aramakmış.

Hiçbir nimet

ebedî olarak kalıcı olmadığı gibi gam ve dertler de gelip geçicidir, tıpkı bizler gibi. Allah'a iman eden mütevekkil kullar, dertlerin geçici olduğuna tam bir teslimiyet bilinci ile inanır. Hz. Mevlana, ne güzel buyurmuş: “Eğer bir gün çok büyük bir derdin olursa Rabbine dönüp büyük bir derdim var deme, derdine dönüp büyük bir Rabbim var, de!” Ulu Allah'ımıza sığınmakla başımıza gelen en büyük dertler bile bir hiç hükmündedir. Onun için dini bütün müminler, gam, keder ve dert deryasında boğulmaz.

Sabırlı müminler, peygamberlere ve Hak dostlarına terfi-i derecât için hayatları boyunca en ağır çile ve dertlerle imtihan edildiklerini bilir. İnsanlık tarihinde ise en büyük dertleri yaşamış olan ise bizim peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa'dır (sav). Şu hadis-i şeriften çektiğimiz dertlerin ne kadar hafif olduğunu anlayabiliriz:

“En çok çile çemberinden geçen peygamber, benim.”

(Tirmizi, Kıyamet: 34/2472)

Öyle ise kahr veya musibet gibi gözükenden dertlerimiz, aslında bir lutf-i

ilahidir. Bu dertlerimiz, bizi Hakk'a daha çok yaklaştırmalıdır. İmanımızla Allah'a manen ne kadar yakın olursak O'nun lütuflarını ruhumuzda daha çok hissederiz. Sabır noktasında gevşeklik göstermeyenler, mahzun duruma düşmeyecek ve dertlerin üstesinden Allah'ın izniyle gelebilecektir (Âl-i İmran, 139).

“O ne güzel Mevla, ne güzel yardımcıdır!”(Enfal, 40) diyen dertli gönüller, sabır ile “Bu da geçer ya hû” dedikçe bir gün gelir şükür ile “Bu da geçti ya hû” der. İşte hayatta öğrenilebilecek ve tatbik edilebilecek en büyük hakikat budur, vesselam.

GÜVENDİĞİNİZ LEZZET

beyzapilic.com.tr

beyzapilic

İnternette Sipariş
hamzaefendi.com.tr

[hamzaefendi](https://www.instagram.com/hamzaefendi) [hamzaefendicom](https://www.facebook.com/hamzaefendicom)

HAMZA
EFENDİ
BAKLAVA

BİR BEYZA MARKASIDIR

FİLİSTİNLİLER KENDİ TOPRAKLARINI YAHUDİLERE SATTI MI

İsrail'in Filistin'e yönelik her yıl ve bu yıl Ramazan'ın son günlerde başlayan saldırıları sırasında vatanlarımız özellikle gençler tarafından; "Filistinliler topraklarını satmış, Osmanlı'ya Araplar zaten ihanet etmiş. Şimdi de yaptıklarını çekiyorlar." çokça paylaşıldığını görmekteyiz. Bu konuda tarihçi ve özellikle şuurlu eğitimciler olarak Filistin'deki tarihi gerçeğin topluma anlatılması ve bu konuda farkındalık oluşturmak için bu yazıyı kaleme alma ihtiyacı duyduk.

Filistin'de İslam Varlığı ve Mescid-i Aksa'nın Önemi

Filistin'de Kudüs'te bulunan Mescid-i Aksa, Peygamber olan Hz. Süleyman'ın döneminde yapımına başlanmış ve yapımı yedi yıl kadar sürmüştür. Peygamberimiz (s.a.s.)'in Miracı dolaşısıyla ziyaret ettiği, buradan Miraca yükseldiği kutsal mabettir Mescid-i Aksa. Filistin topraklarının peygamberler diyarı olması bu toprakların vahye dayanan bütün dinlerde kutsal sayılmasını ve kendisine özel bir değer verilmesini sağlamıştır. Vahye dayanan dinlerin sonuncusu ve tek bozulmayı olan İslâm da bu topraklara ayrı bir değer vermiştir. Filistin'de İslâmiyet'in yayılması için başlatılan faaliyetler Asr-ı Saadet döneminde

başlamıştır. Miraçta farz kılınan namaz ibadeti için Mescidi Aksa'nın kible oluşu on altı - on yedi ay kadar sürmüştür. Bu durum İslâm'da Mescid-i Aksâ'ya verilen değeri göstermektedir. Kudüs'ün fethinden yıllar önce Resul-i Ekrem'in söylediği, ibadet ve ziyaret maksadıyla gidilmesi gereken üç mescitten birinin Mescid-i Aksa (diğerleri Mekke'deki Mescid-i Haram ve Medine'deki Mescid-i Nebevi) olduğu, bu mescitlerde kılınan namazın diğer mescitlerde kılınan namazdan kat kat çok faziletinin bulunduğu yolundaki hadisler bunu pekiştirmektedir.

Kudüs'ün Fethi ve Muhafazası

Hız Ömer(r.a.) 638'de Filistin'i fethedip Kudüs'ün anahtarını teslim aldığı anda, kendisi de bizzat çalışarak Mescid-i Aksâ'nın (Süleyman Mabedi) Hristiyanlık döneminde molozlar altında kalmış olan yerini temizletip Sahre'nin güneyindeki düzlükte cemaate namaz kıldırması, daha sonra da buraya bir mescit yaptırmıştır. Haçlı Seferleri sırasında Kudüs haçlıların yağmasına uğramış uzun yıllar Haçlı esaretinde yaşamıştır. 600 bin kişilik Haçlı ordusu, Kudüs'te yaşamakta olan 70 bin Müslüman'ı katletmiştir. Eyyübi İslam hükümdarı olan Selahaddin Eyyübi, Hittin Savaşı (1197) ile Kudüs'ü

haçlılardan geri almış İslam hâkimiyeti dönemini yeniden başlatmıştır.

Osmanlı Döneminde Filistin ve Kudüs

Yavuz Sultan Selim döneminde, Mercidabık Savaşı'ndaki Osmanlı galibiyeti sonucu 1516'da Filistin'in bir kısmı Osmanlı topraklarına katıldı. Bölgenin tamamı ise Kanuni Sultan Süleyman zamanında Osmanlı hâkimiyetine geçti. Mescidi Aksa bu dönemde surlar içine alındı. Osmanlı Devleti; Filistin'i Suriye sınırları içinde Şam'a bağlı Kudüs, Gazze, Nablus ve Safed olmak üzere dört sancağa ayırdı. Daha sonra bu sancaklar Kudüs'e bağlı birer eyalet oldu. Bu dönemde yapılan imar ve yenileme faaliyetleri, kurulan vakıflar şehrin çehresini değiştirmiştir. Osmanlı döneminde her dinin mensupları serbestçe Kudüs'e geliyor kendi dini mekânlarında serbestçe ibadet edebiliyordu. Gelenler geçici oturma izni ile Kudüs'te bir müddet kalabiliyordu. Gayri Müslimler toprak satın alamıyorlar yeni ibadethaneler yapmaları yasaktı. Sadece Eski ibadethanelerini onarmaya müsaade ediliyordu.

Siyonist Kongrelerinde Yapılan Yerleşme Planları

Siyonist kongrelerinde Theodor Herzl'in istekleriyle Yahudileri Filistin'e yerleştirme kararları gereği Kudüs'te ve Filistin genelinde birçok planlar yapılmış lakin feraset sahibi bir hükümdar olan II. Abdulhamid aldığı farklı tedbirlerle bunlara engel olmuştur. Siyonistler, Theodor Herzl ve Osmanlı içindeki etkin elemanları aracılığı ile padişahla görüşüp Filistin'den büyük paralarla toprak satın almak isteseler de padişah buna engel olmuştur.

Bugünlerde Yahudiler "Filistin boş bir araziydi, bir çölden ibaretti. Biz girdik ihya ettik. Dolayısıyla orası bize aittir." diye propaganda yapıyorlar. İslam âlemine yönelik olarak ise: "Filistinliler kendi topraklarını kendi elleriyle sattılar, biz de büyük paralar verip satın aldık." diye propaganda yapıyorlar. Burada çok açık bir çelişki dikkat çekmektedir. Çok fazla tarihe gitmeye gerek yok. Bugün yaşanan vakia her iki iddiayı da yalanlamaktadır. Buradan toprak satın almak mümkündü ise II. Abdulhamid döneminde padişaha bu kadar yalvarıp niye toprak almak istiyorlar? Gider toprak satanlardan alırdılar. Ayrıca Filistin halkı toprağa vatan gözü ile bakıyor ve özellikle buranın kutsal topraklar olduklarını bildikleri için toprakların muhafazasını din, mükaddesat ve namus meselesi olarak kabul ediyorlardı. Halen de öyledir. Halen Filistin'de milyonlarca dolar teklif edilip satılmayan evler ve araziler var. Sahiplerine servet teklif ediliyor dönüp bakmıyorlar.

1917'de Filistin'in İşgali

1. Dünya Savaşı yıllarında İngilizlerce Filistin işgal edilmiştir. 1917'de İngiliz General Allenby'nin Kudüs'ü işgal etmesiyle Filistin'de İngiliz askeri yönetimi başlamıştır. 1920'de San Remo Konferansı'nda Filistin'de 1917 işgalinden beri süren İngiliz askeri yönetimi yerini sivil manda yönetimine bırakmıştır. Filistin'i 1920-1925 arasında yönetmek üzere aslen Yahudi olan ve Dünya Siyonist organizasyonu içerisinde aktif rol alan Herbert Samuel'i görevlendirdi. Bu yıllar arasında Samuel'in, temel görevi 3 Kasım 1917'de İngiltere Dışişleri Bakanlığı tarafından

yayınlanan ve Filistin'de Yahudi Ulusal Evi kurulmasını vaat eden Balfour Deklarasyonu'nu hayata geçirmektir ve bunu başardılar. İngilizler dünyanın dört bir tarafından gelen Yahudi yerleşimcilerin Filistin topraklarına yerleşmesine göz yumdu, hatta teşvik ettiler. Filistinlilerin yüzlerce evi, arazileri zorla ele geçirildi. Evleri dozerlerle yıkılan Filistinliler mülteci durumuna düştüler.

Filistin Halkının Büyük Çoğunluğu Mülteci

Bugün Filistin'in içinde dört buçuk, Filistin'in dışında ise beş milyon civarında olmak üzere dünyada toplam 9,5 milyon Filistinli yaşamaktadır. Filistin'in dışındakilerin tamamına yakını, Filistin'in içindekilerin de yarıya yakın bir kısmı mülteci durumundadır. Yani tehcire tabi tutulmuş, göçe zor-

"Filistin, önce İngilizlerin ve ardından İsrail'in işgali altındadır."

lanmışlardır. Peki, sattıkları araziler karşılığında büyük paralar alanların bugün gittikleri ülkelerde veya kendi ülkelerinde mülk edinmiş ve rahat bir hayata kavuşmuş olmaları gerekmez miydi? Oysa Filistinliler gittikleri yerlerde kurulmuş mülteci kamplarında tam anlamıyla sefaletle mahkûm durumdadırlar ve uluslararası yardım kuruluşlarının ellerine bakmaktadırlar.

İsrail 1948'de BM Kontrolünde Bağımsız Oldu

İsrail, 14 Mayıs 1948'de Filistin toprakları üzerinde bağımsızlığını ilan etti. Filistin toprakları 28 milyon dönümdür. 1948'de İsrail işgal devleti kurulduğunda Yahudilerin sahip oldukları arazi miktarı 2 milyon dönümdü.

Yani tüm Filistin topraklarının % 7'si. Bugün topraklarının büyük bölümünü kaybeden Filistinlilerin toprakları işgal edilmiştir. 1917'den Filistin'in işgaline kadarki süre içinde toplam 650 bin dönüm arazi edinmişlerdir. 300 bin dönümünü İngiliz işgalciler onlara bağışlamışlardır. Şöyle ki İngilizler, Filistinlilere ağır arazi vergileri uyguluyor, bu vergileri ödeyemediklerinde de mülklerine el koyuyor ve sonra buraları Yahudi göçmenlere peşkeş çekiyorlardı. 200 bin dönümünü yine İngiliz işgalciler, Yahudilere göstermelik bir şekilde parayla satmışlardır. Bu şekilde satılan arazilere de zikrettiğimiz vergi oyunuyla el konulmuştu ve satış işlemi de sembolik paralarla gerçekleşti. 600 bin dönüm araziye de kendileri Filistin dışından olan, Lübnan ve Suriye'de ikamet edip Filistin'de mülk edinmiş bazı Arap kökenli toprak ağalarından satın almışlardır. 1948'de devletlerini ilan eden İsrail o günden beri toprak gaspına ve evlerin yıkımına devam ediyor. Bugün geline nokta yüzde doksanlara ulaşan toprakların gerçek sahipleri değillerdir. Filistin ve Kudüs'teki toprakların tapuları halen arşivlerimizdedir. Sadece padişahın şahsına ait 30 bin dönümün üzerinde tapulu arazi vardır. Tamamına yakını işgal edilmiş el konulmuştur. 1967 Arap-İsrail savaşlarından sonra toprak gaspları ve haksız işgaller daha da genişlemiştir. 2002'de inşa edilen Ayrım (Utanç) Duvarı'yla Filistin'in diğer bölgeleriyle bağı koparılan Kudüs, işgali en derinden hisseden bölge olarak öne çıkıyor.

Sonuç olarak Filistin halkı topraklarını satmamış zorla el konulmuştur. Bugün İsrail diye anılan toprakların büyük çoğunluğu Filistin'de ve dünyada farklı ülkelerde mülteci olarak bulunan Filistinlilerin öz malıdır. Bu topraklar haksızca ve kanunsuzca işgal edilmiştir. Kudüs asla bir Yahudi şehri değil doğusu ve batısı ile İslam'ın şehridir. ABD Başkanı Trump, 6 Aralık 2017'de Kudüs'ü "İsrail'in başkenti" olarak tanıyan kararı imzalayarak en büyük yanlışını yapmıştır. Bugün Filistin sorununun çözümünü konuşanlar bu gerçekleri ve arşivlerimizdeki tapuları görmezden gelerek çözüm üretmeye kalkarlarsa; sorun çözülmez aksine iyice büyür, büyüyor da. 1988'de kurulan Filistin Devleti'nin kendi topraklarını geri alma ve Mescidi Aksa'nın özgürleştirilmesi günleri görme dileği ile...

FİLİSTİN'E CANLI KALKAN OLMAK

Milli Şuur: Efendim, öncelikle bizi kabul ettiğiniz için teşekkürler. Malumunuz bugünlerde Mescid-i Aksa'ya ve Gazze'ye saldırılar yapılıyor. Bizlere 2002 yılında gerçekleşen "Canlı Kalkan" olayından bahseder misiniz?

Fethullah ERBAŞ:

Bismillahirrahmanirrahim

Söze başlarken bugünlerde yaşanan olayları ibretle takip ediyor, dua ediyoruz. Kardeşlerimize maddi ve manevi destek olan herkese teşekkür ediyorum. Şehitlerimize rahmet, ailelerine sabırlar diliyorum. İnşallah emekler zayi olmayacak, birlikte Mescidi Aksa'nın ve Kudüs'ün özgür olduğu günleri göreceğiz.

MŞ: İnşallah Efendim.

FE: 2002 Nisan ayı başında Filistin devlet başkanı Yaser Arafat'ın Ramallah'taki çalışma ofisi İsrail askerleri tarafından kuşatılmış, getirilen buldozerler vasıtasıyla da yıkılmaya başlanmıştı. Olay basına intikal ettiği zaman, Dünya ayağı kalkmıştı. Nobel Barış Ödülü Sahibi Yaser Arafat,

İsrail tarafından öldürülmek isteniyordu. Bunu duyan Erbakan Hocamız, başta ben ve milletvekillerini çağırarak Arafat'ın bu muameleden kurtarılması için neler yapılabileceğini sordu. Birçok seçenekten sonra Saadet Partisi grubu olarak, TBMM'de İsrail'in Filistin devlet başkanına reva gördüğü bu muamelenin kınanması için önergeler verilmesini ve meclis kabul ettiği takdirde her partiden bir grup milletvekili ile birlikte İsrail'e gidilmesini, Arafat'ın ve Filistin Devleti'nin bu muameleye maruz kalmaması için girişimlerde bulunulması kararlaştırıldı. Hatta hocamız Saadet Partili milletvekillerinden icap ederse buldozerlerin önüne uzanarak yıkımı engellemelerini istedi. Genel Merkezden ayrılıp meclise geldik, mecliste önergeyi yazdık. Meclis Başkanlığı'na verdik. Ertesi gün grup başkan vekilleri acilen görüşmeyi gündeme aldılar. Görüşmeler sonunda Her partinin grup başkan vekilleri kalkıp konuştular. Sonuçta İsrail'in Arafat'ı öldürmeye giden bu eyleminin kınanmasına karar verdiler. Ayrıca Parlamentodan bir heyetin durumu yerinde tespit etmek için Filistin'e git-

mesine karar verdiler. Bu karar üzerine biz her partiden birer milletvekili almak için teklifte bulunduk. Saadet Partisi dışında diğer partiler üye vermediler. Bizde grupta İsrail'e gelmek isteyen milletvekillerimizi tespit ettik.

MŞ : Hocam heyette kimler vardı?

FE: Genel başkan yardımcımız Adana Mv. Prof. Dr. Ali Gören, bendeniz Van Mv. Fethullah Erbaş, Kocaeli Mv. rahmetli Mehmet Batuk Türkiye-İsrail Parlamentolararası Dostluk Grubu üyesi İstanbul Mv. Mukadder Başeğmez, Hatay Mv. Süleyman Metin Kalkan, Ağrı Mv. Celal Esin, Diyarbakır Mv. Sıbgetullah Seydaoğlu, MSP döneminde devlet bakanı olan Hasan Aksay, ile Milli Gazete Ankara Bürosu Haber Müdürü Rahmetli Ferhat Koç'tan bir ekip kuruldu.

MŞ: Gidişiniz nasıl oldu, hangi olaylarla karşılaştınız?

FE: Hazırlıklarımız yapıldı. İsrail'e giden THY'den biletlerimiz alındı. 10 Nisan günü İsrail'e giden uçağa bindik. Bengoryun havaalanına indik.

Havaalanında bizi Kudüs başkonso-
losu karşıladı. İsrail'e girmek için vize
işlemlerimiz yapılırken, aynı anda
Kanada'dan gelen heyete vize veril-
medi ve aynı uçakla geri gönderildi-
ler. Havaalanından çıktık. Tel Aviv'de
Sheraton Moriah Otel'i'ne yerleştik.
Türkiye'den İsrail'e göç eden Türkiyeli
Yahudilerin kurmuş olduğu dernek
mensupları otele geldiler. Akşam bize
Şabat zamanı olduğu için yemek ver-
diler. Yemekten önce tanışma faslında
herkes kendini tanıttı. Bende kendimi
tanıtacağım zaman "Kendini tanıtmaya
gerek yok seni çok iyi tanıyoruz." dedi-
ler. "Nerden tanıyorsunuz?" diye sor-
dum. "Biz Evimizde Türkçe konuşuruz,
Türkiye'den en çok Show TV izliyo-
ruz. Seni oradan iyi tanıyoruz." dedi-
ler. Biz onlara geliş gayemizi anlat-
tık. Onlarda bize yardımcı olacakla-
rını söylediler. Sohbet koyulaştı kendi
sorunlarını bize anlattılar. En küçük bir
tehlikede Türkiye'ye geçtiklerini, evle-
rinin Türkiye'de olduğunu, ticaretle-
rinin Türkiye'de olduğunu ve kendile-
rini Türk olarak hissettiklerini söyle-
diler. Buraya halen uyum sağlayama-
dıklarını, Rusya'dan gelen göçmen Rus
Yahudileri ve Ortodoks Yahudilerinin
sabahtan akşama kadar ağlama duvarı

önünde kendilerince dua ettiklerini,
hiçbir iş yapmadıklarını, hanımları-
nın başını sifıra vurduklarını, sebebini
sorunca da hanımlardan zevk almamak
için olduğunu; hanımların her sene
doğum yaptığını, evin geçimini kadın-
ların sağladığını ve her türlü ağır işleri
hanımların yaptıklarını beyan ettiler.
Onları benimsemediklerini anlattılar.
Yine Saddam Hüseyin'in Filistinlilere
çok para verdiğini, her an canlı bomba
olarak kendilerini patlattıklarını, her
canlı bomba kendini patlattığı zaman
Saddam Hüseyin ailelerine 50.000
dolar para verdiğini; bu yüzden çocuk-
larına süt almak için markete gideme-
diklerini, kalabalık yerlere gideme-
diklerini, otobüs duraklarından en az
15 metre uzak durduklarını anlattılar.
İsrail'in insan haklarına saygılı olmadı-
ğını, Ramallah'ta Yaser Arafat'a yapılan
haksızlığı da kabul etmediklerini ve
üzüldüklerini beyan ettiler. Ayrılırken
de dernek olarak Kinesit'teki muha-
lefet grubundan randevu alacakla-
rını söylediler. Ayrıca Dışişleri Bakanı
Şimon Perez Enstitüsü'nden de ran-
devu aldılar. Bizde kendilerine teşekkür
ettik. Ertesi gün Kudüs'teki konso-
losluğa gidip bir tercüman aldık. İsrail
Parlamentosu'na (Kinesit) uğradık.

Muhalefet Partisi Lideriyle görüştük.
Muhalefet Partisi Lideri insan hakla-
rına bağlı olduğunu, insan haklarının
vazgeçilmez olduğunu söyledi ve bir-
çok vaatlerde bulundu. Önümüzdeki
engelleri kaldırmak için her şeyi yapa-
bileceğini söyledi. Bunun üzerine
Mukadder Başgeğmez, kendisine Siyon
protokollerine rağmen bu dediklerini
yapacak mısın diye sordu. Muhalefet
Lideri ve yanındaki milletvekilleri sus-
tular, cevap veremediler.

Parlamento salonuna gittik, orada
Arap bir milletvekilinin Arafat'a yapılan
muameleyi protesto ettiğini gördük.
Başbakan Ariel Şaron'a bağlı Yahudi
parlamentarilerde onu protesto etti-
ler, üzerine yürüdüler. Filistinli bayan
milletvekili sert sözler söyleyerek par-
lamentoyu terk etti. (Not: O tarihte
İsrail'in 6 milyon nüfusu vardı. 4,5 mil-
yonu Yahudi 1,5 milyonu Arap vatan-
daşlardan oluşuyordu.)

Parlamentonun duvarında bizim Arz-ı
Mevud dediğimiz, onlarında İbranice
dedikleri harita vardı. Haritayı dikkat-
lice incelediğimizde onlara göre vaat
edilmiş olan topraklar; Nil Nehri'nin
doğusu ile Fırat Nehri'nin batısı ara-
sındaki topraklardı ve bu haritada

Türkiye'den Van Gölü'nün batısından başlayarak Muş, Bingöl Elazığ, Diyarbakır, Urfa, Antep, Adana illerini içerisine alan ve Ege Denizi'nden Nil Deltası'na giden, alt tarafta da Basra Körfezi'nin altından Mısır'da Nil Havzası'nı içine alan yerler gösteriliyordu. Buraların Allah tarafından, kendileri için vaat edilmiş topraklar olduğuna inanıyorlardı. İsrail milletvekillerine "Türkiye'nin birçok yerinin bu haritanın içinde olduğunu, Türkiye ile İsrail'in dost devlet olduğunu söyledim. "Bu Dostluğa sığar mı?" dedim. İsrail'in milletvekilleri sustular, soruma cevap vermediler. Biraz üzerlerine gittiğimiz zaman da bir milletvekili biz bunu yapmadık bunu bize Allah vaat etmiş, bu bizim inancımızdır. Bizim bunu değiştirme hakkımız yoktur. Kusura bakmayın bu ütopyadır dedi.

Akşam otele döndük. Sabahleyin Ramallah'a gitmek üzere araçlara bindik. Sınıra yakın kontrol noktasına geldik. O noktada bir İsrail askeri duruyordu. Yan tarafta da Filistinliler Ramallah'a gitmek için sıraya girmiştiler, belgeleri incelenerek geçiyorlardı. Bu arada geçmek için bekledik. Bizi çağırmadılar. Arkadaşlar dediler ki "Bunlar bizi bırakmayacaklar. Sen judocusun, tekvandocusun bu adamın silahını elinden al, beklemeyelim geçelim." Bende öne atıldım askere pasaportumu gösterdim. Parlamenter olduğumu, Türkiye'den geldiğimi söyledim. Asker elini kaldırdı, yasak, dedi. Geçemezsin. Bende arkadaşlara mahcup olmamak için önce bir etrafı kolaçan ettim; kontrol noktasının hemen üzerinde bir makineli tüfek gördüm, namlusu bizim üzerimize çevrilmişti. Sol tarafımda ise 100 metre ileride bir tank o anda namlusunu bizim üzerimize çevirdi. Ben o anda yandaki Filistinlileri de görünce "Biz ölü-rüz ama bu insanlara yazık olur." diye düşündüm, işin farkına varıp teşekkür edip geri geri 5-6 adım gittim. Arkadaşlar bağıryorlardı. Yuh bir de tekvandocu, silahını alamadı adamın elinden sana yuh olsun dediler. 25-30

metre gerideydiler. Bende arkadaşlara makineli tüfeği gösterdim. Tüfeğin ve yandaki tankın namlularının üzerimize doğru olduğunu izah ettim. Biz ölebili-riz ama bu Filistinlilerin ne günahı var dedim. Onlarda durumun vahametini görünce arabalara binip geri dönmek zorunda kaldık.

MŞ: Şimon Perez'le yaşananları anlatır mısınız?

FE: Ertesi gün Perez Enstitüsü'ne randevumuza gittik. Şimon Perez bizi kabul etti. Kısaca durumu kendisine izah ettik. Türkiye'deki parlamen-toyu temsilen geldiğimizi söyledik. Ve Arafat'a yapılan bu muamelenin insanlık dışı olduğunu izah ettik ve buna mani olmasını kısaca izah ettik. Karşılıklı konuşmalardan sonra Şimon Perez, yanımızda Ramallah'a telefon açtı. Oradaki yetkililere haber verdi ve Arafat'ın çalışma ofisinin önünden buldozerlerin çekilmesini ve kuşatma-nın kaldırılmasını istedi. Biraz sonra haber geldi. Arafat'ın serbest bırakıl-dığını söylediler. Şimon Perez herkesle teker teker konuşuyordu. Bizimkiler "Arafat'ı ziyaret edebilir miyiz?" diye Şimon Perez'e sordular. O da "Artık burada İsmail Cem'e bırakalım." dedi.

Konuşma sırası bana geldiğinde Ben Perez'e hitaben şöyle dedim.

- Siz Yaser Arafat ile birlikte Oslo'da Nobel Barış Ödülü almış önemli bir insansınız ama şimdi Şabra ve Şatilla kamplarında binlerce Filistinli'yi katle-den Ariel Şaron'un dışişleri bakanlığını yapıyorsunuz, bu nasıl oluyor? Ya Ariel Şaron'un dışişleri bakanlığından istifa edin. Etmiyorsanız -enstitüde duran Nobel Barış Ödülü'nü işaret ederek- bu ödülü Oslo'ya iade edin, diye söyledim.

Bizim tercümanımız (Kudüs'teki konso-losluktan aldığımız): "Ben bunu çevire-mem. Bu bir siyasi krize neden olur." dedi.

Ben ısrar edince, Şimon Perez'in hemen yanında duran birisine (Türkçe tercü-man getirmiş), sordu ne diyor diye, oda benim dediklerimi tercüme etti.

O anda Şimon Perez ayağa kalktı, toplantı bitmiştir dedi. Bizde kendisine teşekkür ettik ve ayrıldık. 2 hafta sonra Şimon Perez'in dışişleri bakanlığından istifa ettiğini basından öğrendik.

MŞ: Kudüs'te Mescid-i Aksa'ya gittiniz mi? Filistinli yetkili kimselerle görüş-tünüz mü?

FE: Kudüs'ü ziyaret etmemizin iyi olacağını düşündük ve arabalarla Kudüs'e gittik.

Kudüs'e geldiğimizde, orada Kudüs'ün muhafızı bize Kudüs hakkında bilgi-ler verdi. Mescid-i Aksa(Harem-i Şerif) 1044 dönümlük bir arazidir. Bu kısma Harem-i Şerif deniliyor. Buraya kim-seyi sokmayız, buna el atarlarsa dün-yayı ayağa kaldırırsız dediler.

Kudüs'ü gezdik. Birinci bölümde Kubbet-üs Sahra'ya girdik. Girişte Filistinli ve Araplardan 15 yaş ile 40 yaş arası kimsenin Harem-i Şerife giremediğini söylediler ama bizi aldılar. Kubbet-üs Sahra'da muallâka taşı-nın altında namaz kıldık. Oradan çık-tık Mescid-i Aksa'ya gittik, o zaman Mescid-i Aksa'nın içine bir grup Yahudi askeri ayakkabılarıyla girip, her tarafa ateş etmişlerdi. Ayrıca yangın çıkarmışlar, bir Yahudi fanatiğin Mescid-i Aksa'daki Nurettin Zengi' nin yaptırdığı ve vasiyet olarak Kudüs fethedil-diğinde Mescid-i Aksa'ya konulmasını emrettiği mihrabı ve minberi nasıl yak-tığını anlattılar.

Harem-i şeri'ften çıktıktan sonra Filistin Hükümeti'nin kültür merkezine gittik. Orada bizi, Filistin Hükümeti'nin Dış İlişkilerden Sorumlu Milletvekili Hannan Aşravi karşıladı. Toplantı salonuna geçtik. Bize şunları söyledi: "Filistin halkının elektrik, su, yiyecek dahil tüm ihtiyaçlarını kestiler. Filistinliler her gün öldürülüyor, idam ediliyor, evleri yıkılıyor. Evlerine keyfi ateş açılıyor. Filistin Devleti'ne ait tüm

resmi binalar, okullar, kütüphaneler, arşivler yakılıp yıkılıyor. 15 yaşın üzerindeki tüm Filistinliler sebepsiz alınıp götürülüyor.” dedi. Sonra birden bire bir telefon çaldı. Hannan Aşravi telaşlandı. Rengi bez gibi oldu, dışarı çıktı. Biraz sonra geldi, sebebini sorduğumuzda; Ramallah’taki evinin yanına bir bomba düştüğünü, çocuklarından endişe ettiğini ama çocuklarına bir şey olmadığını söyledi ve her anlarının böyle olduğunu anlattı.

Hannan Aşravi çıktıktan sonra Filistin Parlamento Başkanı Ahmet Kurei geldi ve bize hitaben dost kötü günde belli olur, dedi. Oturduktan sonra; dünyada insanlığın vicdanı uyuşmuş, tepki yok. Terörizme karşıyız. İsrail’in Filistin Devleti’ne yaptığı, işgal ve terörizmdir. İsrail’in kendisini hukuk üstü bir güç olarak takdim ettiğini ifade etti. Özellikle Hocamıza ve TBMM’ye çok teşekkür etti.

Ziyat Ebu Ziyat... Kudüs’ün Sorumlu Bakanı geldi. Oda özetle yeni nesil şehadeti onursuz ve vatansız yaşamaya tercih ediyor. Tüm bu olayların müsebbibi Şaron’dur. Cuma günleri Mescid-i Aksa’ya 15-40 yaş arası Filistinlileri almıyorlar, dedi. Kendileriyle helalleştik, teşekkür ettik, ayrıldık.

MŞ: Erbakan Hocamız Filistin’de o zaman nasıl biliniyordu?

FE: Mehmet Batuk, Ürdün de uzun yıllar öğretmenlik yapmış; o bölgenin örf, adet ve geleneklerini bilen bir arkadaşımızdı. Bize Kudüs’te yapılan bir köfteden bahsetti. Bizde ondan tadalım diye ısrar ettik, bizi lokantacı esnafının olduğu yere götürdü ve bir dükkâna girdik. Mehmet Bey “Bize felafil verir misiniz?” dedi. Lokantayı çalıştıran kişi bizim konuşmalarımızdan Türk olduğumuzu anladı, “bizim Türklere verecek yemeğimiz yok!” dedi ve bizi kovdu. Biz dükkândan çıktık 5-6 adım atmamıştık ki bize seslendi.

-Siz Erbakan’ı tanır mısınız? Dedi. Mehmet Batuk eliyle beni işaret ederek: “Bu kardeşimiz Erbakan’ın yakın çalışma arkadaşısıdır. Bizlerde Erbakan’ın milletvekilleri.” Bunun üzerine “Durun durun!” dedi. Dükkâna girdi bir kazan felafil aldı önümüze koydu.

“Madem Erbakan’ı tanıyorsunuz madem onun arkadaşlarınsınız o zaman bu felafillerin hepsini yiyebilirsiniz.” dedi. Biz merak ettik. Mehmet Batuk’a dedik ki “sor bakalım önce bizi niye kovdu?” Oda sordu. Türkiye’de Erbakan’a çok zulüm ediyorlar onun için ben Türklere kızıyorum. Bizi bu Siyonistlerin zulmünden kurtaracak tek lider Erbakan’dır. O İsrail’i ve Siyonizm’i iyi bilen bir insandır ama Erbakan’a fırsat vermiyorlar dedi. Ve Erbakan ı çok sevdiğini ilave etti.

Biz felafillerimizi yedikten sonra ne yaptıkta parasını almadı. Otele döndük. Sıbetullah Seydaoğlu’nun Türkiye’den

getirdiği beyaz bir güvercininin, temizlikçiler camı açınca kaçıp gittiğini öğrendik. Sabah Bengoryun Havaalanı’ndan Ankara’ya döndük. Hocamızın yanına gittik. Ferhat Koçer gün Milli Gazete’ye hadiseleri bildirdiği için, Hocamız her şeyden haberdardı. Ancak felafil olayını anlatınca gülümsedi, bize dua etti.

Her gezimizde olduğu gibi bu görevi de Allah’ın yardımı, hocamızın duasıyla başarı ile bitirdiğimizi biliyorduk. Birçok heyetin sınır dışı edildiği bir ülkede, Allah’ın takdiriyle biz, dışişleri bakanı vasıtasıyla Arafat’ı öldürülmekten kurtardık.

MŞ: Efendim Milli Şuur Dergisi olarak bizlere zaman ayırdığınız, Filistin ve Mescid-i Aksa tarihinde yaşanmış önemli bir olayı ayrıntılarıyla paylaştığınız için teşekkür ederiz.

DERS ÇIKARMAK

Her insan basit (temel/basic) yaklaşımlar sayesinde açık bir zihne ve durgun bir akla sahip olmalıdır. Böylece “olan”lara takılmadan “olması gereken”e odaklanabilir. Bu odaklanma insana öğrenme heyecanı kazandırır. Bu heyecan, öğrendikçe bildiğini “eyleme” sorumluluğuna dönüşür. Hayatın değerini ortaya çıkaran en değerli çalışma budur.

Zihin açıklığı, bilgi ve sürçleri işleyerek doğru seçim yapmayı basitleştirir. Bu basitleştirme, anlayışı tetikleyerek zihinsel algıyı asıl’a, öz’e yönlendirir. Asıl ve öz olana ulaşmak basitleştirildiğinde insanın kendini ifade etme şekli, yerini kendini ifade etme zihniyetine bırakır.

Olayları basitleştirmek akıllara durgunluk vermektir. Akla durgunluk,

ruhi, ilmî, bedenî ve maddi olarak dört sahada gerçekleştirilir. Ruhi hazırlık, amaca yönelik misyonu kapsayan bir süreçtir. İlmî hazırlık, amaca götüren araçların ölçme ve değerlendirme pratiğidir. Bedenî ve maddi hazırlıklar ise amaca yönelik araç ve imkânların potansiyelden harekete geçirilmesidir.

Bilgi, akli temizler ve bilinç kazandırırken ahlak akla hitap ederek duyguları temizler. Bu süreç “ders çıkarma” boyutudur. Ders aldıkça kendine yetebilen, ders verdikçe kendini ve çevresini tanıyabilen insan, ders çıkardıkça ne istediğini bilir ve ne yapabileceğinin farkına varır. Sorunları anlama, tanımlama, tasnif ve çözüm içeren eylemlerle olumlu sonuçlar üretir.

Böylelikle insanların hatalarını kabul etmelerine, sonuçlarıyla yüzleşerek

olaylardan ders çıkarmalarına kapı aralanır. Bu sayede hayat, önce amaçlandırılır sonra anlamlandırılır.

Hem sorunları azaltmak hem de çözümleri artırmak adına zihinlere açıklık, akıllara durgunluk verecek bir basitleştirme süreçlerinden geçmeliyiz.

Basitleştiren insan, idealleri peşinde olan bir iradeye yatırım yapar. Bu iradenin fırsatları değerlendirecek kararlar almasını destekler. Böylece liderliğin kaybolan anlamını bulup istişare kültürü ile besler. Beslendikçe hem kendinin hem de birlikte olduğu insanların özünü keşfetmesine katkı sunar. Bu katkı ile sorunları basitleştirmek, çözümleri sadeleştirmek ve iletişimi kolaylaştırmak gelişme kazanır.

Çünkü gelişmek, ders çıkarmaktır!

AZİZİYE OKULLARI

"önce ahlâk ve maneviyat"

Demetevler Mah. 360.Cad.
No:19 Yenimahalle / ANKARA

www.aziziyeokullari.com

0312 335 33 57

/aziziyeayyildiz

/aziziyeayyildiz

ÖZEL AYYILDIZ
ANASINIFI-İLKOKULU-ORTAOKULU

ÖZEL AZİZİYE
ANADOLU LİSESİ

"İyi bir insan için..."

ŞİMDİ FİLİSTİN'DE OLMAK

Şimdi Filistin'de olmak vardı canına yandığının. Toplamışım çocukları etrafıma, çay kaşık çatal sesleri arasında, ağzımızın kenarından gülerken dökülen peynir taneleri ile kahvaltı yapmak vardı. Hatta “-meli”“-malı” türünden beylik laflar ediyordum “Çocukları sevin, onlar cennet çiçekleridir.” diye falan.

Şimdi Filistin'de olmak vardı canına yandığının. Akrobamı zorunlu sevmem gibi değil, din kardeşlerimi gönülden bağrıma basıp ter kokularını ciğerlerime çekmek ve “Oh be... Rabbimin bu günleri de varmış, elhamdülillah.” diyebilmek gibi.

Şimdi Filistin'de olmak vardı canına yandığının. Mescid-i Aksa'da toplanmışız. Bir cemaat namazının ucuna yetişiyoruz. Top oynamaktan nerdeyse cemaat sevabını kaçırıyordum.

Şimdi Filistin'de olmak vardı canına yandığının. Vermişim sırtımı bir Filistinli avlu duvarına, uzatmışım ayaklarımı siyonist kabirlerine doğru. Huzurum tavan yapmış, korkularım taban... Tevekkül hâlim hiç bozulmamıştı zaten, sıkıntım biraz itikattan...

Şimdi Filistin'de olmak vardı canına yandığının. Siyonistin ağlama duvarlarına dönmüşüm, sesimde hıçkırıklara karışmış, kahrkahanın hırçın acısı var. “Değdi mi ulan, değdi mi?” diye isyan etmek geçiyor içimden. Efendimiz Aleyhissalatuvesselem'in sünnetine uyuyorum aniden. Üzerimde bir vakar. Bizim savaş zafirimizde bile tevazuun verdiği asalet çöküyor üzerime. Bir ayet çınlıyor kulaklarımda: “Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutun, adaletle şahitlik eden kimseler olun. Herhangi bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi adaletsiz davranmaya itmesin. Adaletli olun; bu, takvâya daha uygundur. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.” ve susuyorum.

Şimdi Filistin'de olmak vardı canına yandığının. Kudüs sokaklarını geziyorum. Doğusundan batısına İslam coğrafyalarının başkenti KUDÜS. Doğusu ile batısı ile bizim olan Kudüs. Ayak basmışım tanımadığım İsrail devletçisinin tanınmamış başbakanın “İsrail'in ve Yahudi milletinin başkenti Kudüs'e hoşgeldiniz.” dediği yerdeyim. Ne bu lafı hazmeden başbakan ürkekliği var içimde, ne bu lafı eden soytarının

yüzsüzlüğüne duyduğum kızgınlığım. Çünkü çocuklar özgür ya artık, gerisini onlara bıraktık.

Şimdi Filistin'de olmak vardı canına yandığının. Çocuklar sokaklarda şehit cenazesi, yaralı taşıma ya da siyoniste saldırı oyunları oynuyorlar. “Evcilik oynayın.” diyorum. Siyoniste duyulan nefret ile bakıyorlar yüzüme ve haykırıyorlar: “Kendine gel hoca, Müslümanın romantigi olmaz, mücahidi olur. Bugün gevşersek yarın başımıza neler gelir? Bunu dün öğrendik. Dün öğrendiğimizi bugün unutacak oyunlar öğretme bize. İslam'ın Ümmet dini olduğunu unutturacak bir eğitimi de al cebine koy. Münafıklara ümit verme yeniden.” Çanakkale'ye ihanet suçluluğu çöküyor üzerime.

Şimdi Filistin'de olmak vardı canına yandığının. Masum olmadığımı itiraf ederek ilerliyorum Telaviv'de. Türk sihaları yerle bir etmiş melun ticaret merkezini. Tozunda külünde dağılıp bulut olmak istiyorum. Yağmur olup tekrar tekrar Filistin üzerine yağmak istiyorum. Beddua olup dillerde, bir siyonistin beynine çivileme çakılmak istiyorum.

Şimdi Filistin’de olmak vardı canına yandığının. Önceden şehit kanları ile sulanmış meydanlarda, hikâyeyi yeniden yazmak üzere vermişim duygularımı. Acı bir tebessümün izi kaldı yanaklarımda. Bir Filistinli gencin kolunu bacağını bağırta bağırta kırıkları yerdeyim. Kök hücre nasihatleri, “sabret”; doğum kaderleri, metanet; cihat emirleri dirayet idi. Sabrettiler, metanet gösterdiler, dirayetli bir duruş gösterdiler ve tüm bu olanları tüm dünya Müslümanları sıcak kanepe koltuklarında hüznle izlerken bir dizi film heyecanı ile unutuverdiler.

Şimdi Filistin’de olmak vardı canına yandığının. İzzettin el Kassam Tugayları sarmış şehrin dört bir yanını. Hamas şükür namazları kılarken İran’dan sayısız ve süresiz füze, roket, silah desteği gelmeye devam ediyor. Yetmiyor. Gözler Türkiye’yi arıyor. Selçuk Bayraktar’ın sihalarını da.

Şimdi Filistin’de olmak vardı canına yandığının. Çaresizlik benim adım, ben ahir zaman başladığından beri yalnızım. Ben Müslüman’ım, Cuma namazında saf tutarken araya boşluk bırakan. Filistin deyince en önde nutuk ve sosyal medya paylaşımları “Ne mücahit adam!” riyasında yüzen. Filistin ne kıymetli bir komasın sen. Senin ne ölmeni isteyen var, ne dirilişe geçmeni. Senin bu hâlin üzerinde seçim kazanır satılmış İslam toprağı politikacıları.

Şimdi Filistin’de olmak vardı canına yandığının. Şehit gibi yaşayıp şehit olarak ölenlerin ülkesinde olmak vardı. Hani bizde Çanakkale savaşında on beş yaşında gencecik delikanlılarımız vardı ya işte onun gibi bir şeyden daha fazla bir şey. Yaşlanmaya fırsat bulamadan can verenlerin ülkesindeyim. En yaşlısı elli küsur, en genci ana rahminde olan şehitlerin ülkesindeyim. Okulları sığınak, diplomaları bedenlerinden fışkıran kan, mesleği cihat olan Filistin ülkesindeyim.

Şimdi Filistin’de olmak vardı canına yandığının. Zaferin verdiği vakar var üzerlerinde. Bir şehit cenazesi izliyorlar filmde. Vasiyeti “Üzerime Türk Bayrağı örtün!” olduğu için Türk bayrağına sarılmış şekilde götürüyorlar kabir mekânına. Ne çok beklemişler Türkiye’yi. Soruyorlar bana “Sahi neden geç kaldınız, dahi gelmediniz?” Yutkunuyorum. Hıçkırıkları ciğerlerimi parçalıyor kan kusuyorum, susuyorum.

**“Sahi
neden geç
kaldınız,
gelmediniz?”**

Şimdi Filistin’de olmak vardı canına yandığının. Yavuz Sultan’dan miras kalan Mercidâbık zaferinin izlerini arıyorum. Kanuni Sultan Süleyman’ın fetih mührünü arıyorum. 1918’de İngilizlerin Osmanlı izlerini sildiğinin acısını içimde hissettikçe nefret doluyorum. Dile kolay, 401 yıl süren Osmanlı hâkimiyetinin sona ermesine rağmen Osmanlı kokusunu genlerinde taşıyan Filistin’in neden Türkiye hasreti çektiğini daha iyi anlıyorum. Bir Yavuz, bir Süleyman gelmedi ama hasreti hep içimizdeydi zaten. Çizgi resimlerde Filistinli çocuk taşıyan çakma liderlerle bu Filistin özgür olmadı zaten.

Şimdi Filistin’de olmak vardı canına yandığının. Tekerlekli iskemlesinden bile korkulan Şeyh Ahmet Yasin’in parçalanarak şehit edildiği yerdeyim. Bir ses çınlıyor kulaklarımda “Allah’ım, ümmetin suskunluğunu sana şikâyet ediyorum!” sağır olmak istiyorum. Bu sesin vicdanıma yüklediği zindan ağırlığından kaçmak istiyorum. Sonra kendime

geliyorum. Geç de olsa geldik Filistin’e. Koparıp almanın siyonist katillerinden rahatlığı çöküyor üzerime. Gelmemiş olsaydık eğer her bir Müslüman bu mazlumun şikâyeti ile belki bir salgın hastalık, belki bir kıtlık, belki bir düşman istilasına uğrayacaktık.

Şimdi Filistin’de olmak vardı canına yandığının. Bir hadis-i şerif titretiyor bedenimi: “Mü’minler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar.”

Elhamdülillah, ümmetin İslam şuuru yükseldi. Ahir âlemde Şeyh Ahmet Yasinde şikâyetini geri çekmiştir. Bir ümmetin Ümmet olma bayramı yaşıyor Filistin sokaklarında.

Şimdi Filistin’de olmak vardı canına yandığının. Doğu Kudüs Silvan mahallesindeyim. On iki kişinin doksan metrekare evlerde yaşamak zorunda kaldığı ona rağmen yıkıldığı viraneler arasındayım. Türk müteahhitleri gelmiş. En küçüğü yüz elli metrekare olan evler yapıyorlar. İnşaattan gelen çak çuk sesleri ile çocuklar silahçılık oynamaya devam ediyorlar.

Şimdi Filistin’de olmak vardı canına yandığının.

Bir top sesi ile uyanıyorum. İrkilerek başımı yastıktan kaldırıyorum. Karşımda kocaman ekranlı televizyon. İçinde bir iftar sofrası. Bir ramazan topu patlamış, karşılıklı oturan artistler oruç açma reklamı çekiyorlar. “Allah kabul etsin.” sesinin altına Filistin kaniyla doldurulmuş Coca Cola şişesi koyuyorlar. Uyanıyorum. Yeniden ve hep yeniden çaresizliğimle baş başa kalıyorum. Utanıyorum...

ÇEVRESİ MÜBAREK

“Bir gece, kendisine bazı ayetlerimizi gösterelim diye kulunu Mescid-i Haram’dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa’ya götüren Allah eksikliklerden münezzehtir. O, gerçekten her şeyi işitmekte ve görmektedir.” (İsra Suresi, 1. Ayet)

Çevresi mübarek beldeden izlenimler...

Bir grup avukat arkadaşımınla birlikte Kudûs’ü ziyaret ettik.

Kudûslu Müslümanların ne kadar sıcakkanlı ve misafirperver olduklarının tarifini yapmak mümkün değil. Ancak yaşamak gerekir.

Kudûs’te yaşanan zulümleri müşahade etmekten, Kudûs’ün manevi atmosferinden, tarihi dokusundan dolayısıyla duyguların birbirine karışmasından insan adeta bir başka aleme yolculuk ediyor.

izlenimlerimi aktarmaya neresinden başlayayım diye bir türlü karar veremiyorum.

Bir insan ve Müslüman gözüyle mi?

Bir hukukçu gözüyle mi?

Klasik turist gözüyle mi?

Müslüman, Hristiyan ve Yahudiler açısından son derece mühim olan bu beldede yaşanan zulüm nedeniyle, beldedeki Müslümanlara reva görülen dramı öncelikle analiz etmek gerektiğine inanıyorum.

Özellikle Filistinli çocuklar açısından acımasız uygulamalara şahitlik ediyorsunuz. İsrail bu konuda pervasızlıktan hiç taviz vermiyor. Bir toplumun geleceğinin çocuklar olduğunu çok iyi kavramış olmalı ki Filistinli çocukları 8-9 yaşlarından itibaren aylarca gözaltına alıp yıllarca, evet yanlış anlamadınız yıllarca, ev hapsine mahkûm ediyor.

Bunu, öncelikle hayatın ilk adımı olan çocukluk evresinde, çocuğun; psikolojisi bozuk bir birey olması, eğitiminin kesintiye uğraması ve çocukluktan itibaren arkadaşlık ve oyun oynamaktan dahi mahrum edilmesi şeklinde planlı olarak uyguluyor.

Filistinliler bir ev yapmak istediklerinde, başından itibaren çifte standartla karşılaşıyorlar.

Örneğin; bir Yahudi benzer bir projede, ne kadar para ödeyecekse tutar belli ve bütçeye uygundur. Ancak söz konusu Filistinliye daha başından

itibaren bu meblağın eşit olması bir yana, en az üç beş katını ödemekle başlar. Filistinliye periyodik hiç ardi arkası kesilmeyen kontroller, denetimler ve her biri türlü bahanelerle yüklü ceza ve ödemelerle süreç tamamlanana kadar devam eder.

Filistin denilince öyle sempatik, şirin bir kasaba gibi izlenimi oluşmasını zihninizde.

Evet, ev yapma süreci, neden yıkılması kuvvetle muhtemelken tamamlatılıyor dersiniz?

Mesele tam da bu sorunun cevabıyla ortaya çıkıyor.

Yani, Filistinli elde avuçta ne var ne yok ceza ve diğer masraflarla birlikte maddi olarak da tükensin. Her nasılsa sonunda iş makinaları devreye girip yıkacak.

Filistinlilere “bu durumun farkında olduğunuz halde, neden ev yapıyorsunuz?” dediğimizde; “Bu bizim var olma mücadelemizdir asla vazgeçmeyeceğiz.

Biz yapacağız, onlar yıkacak.

Zafer yemini ettik “zafer inananların-
dır.” Zafer bizim olacak.”

Yıkım genelde gece yarısı yapılır. Hane halkının üst baş giymesine dahi müsaade edilmeden ansızın gerçekleştirilir.

Ne insan hakları evrensel beyan-
namesi ne İslam’ın ve batıl dinlerin
insana verdiği değer ne de “Evrensel”
diye nitelenen hukuk sistemi... Yahudi
sadece göreceli ve keyfi uygulamalarla
zulüm uyguluyor.

Daha çok adil uygulamalarıyla ön
plana çıkan Hz. Ömer (ra), Kudüs’ü
fethederken Mescid-i Aksa surlarına
dayanır ve sadece Aksa’nın doğu tara-
fındaki kiliseden kuşatmayı yarar.

Kiliseden Aksa’ya çıktığında ikinci
namazı vaktidir ve Hz. Ömer kilise
ile Aksa arasındaki kayanın üzerinde
namazını kılar.

Bu arada kilise papazına vs. dokunulmaz.

Duruma tanıklık eden papaz ya da
keşiş her ne ise namazını tamamlayan
Hz. Ömer’e merakından sormaktan
kendini alamaz. Kilise de mabettir ve
temizdir neden namazını orada değil
de dışarıda kıldığını sorar?

Hz. Ömer:

Evet, doğru diyorsun fakat ben öyle
yapsaydım Müslümanlar Ömer burada
namaz kıldı diye kiliseyi sizden alıp
camiye çevirir. O yüzden deyince;
papaz hayretler içinde kalır.

Bu ulvi fetihten sonra tekrar işgale
uğrayan Aksa’nın fethi Selahaddin
Eyyübi’ye nasip olur.

Büyük komutan Selahaddin’e Kudüs’ü
fethedelim denir.

Selahaddin’de:

“Sabah namazında cami cemaatlerinin
sayısı hakkında bana bilgi toplayın!” der.

Gelen bilgi, imamların arkasında bir
bilemedin iki sıra cemaat oluşuyor
şeklinde olunca; Selahaddin ben bu
Müslümanlarla fetih yapamam, der.

Velhâsıl 8 yıl geçer konu tekrar gündeme
gelir.

Selahaddin tekrar sabah namazı
cemaatini sorar.

Gelen cevap camiler doluyor hatta
çoğu camide dışarı taşıyor.

Selahaddin Eyyübi; işte şimdi fetih
çalışmalarına başlayalım der ve
Allah’ın izniyle başarılı olur.

Filistinli bir uzman bu kıssayı detaylı ola-
rak anlattı ve son cümlesi şu oldu: “Ne
zaman Osmanlı torunu Türk kadını, ‘Yeni
Selahaddin’i ben doğuracağım’ derse
işte o zaman Aksa 3. kez fethedilir”

Coğrafi güzelliği, buram buram tarih
kokan dokusu, Cenabı Allah’ın Miraç
hadisesi ile çevresini mübarek kıldı-

**“Filistin’i uzaktan
izlemek, sempati
duymak, ah vah
demek yetmez!”**

ğın beyan etmiş olması ki tarifi bizce
mümkün olmayan derecede mübarek
beldeyi mutlaka ziyaret etmek gerekir.

Hayat pahalılığından, Telaviv hava
limanından itibaren Mescidin bütün
giriş çıkışlarını kontrol altına alan
Yahudi askerlerin ziyaretçilere çıkar-
dıkları sorunlardan bahsetmek dahi
istemiyorum.

Ancak her şeye rağmen her
Müslüman’ın Hac için gösterdiği ihti-
mamın bir benzerini Kudüs’e de gös-
termesi insani ve İslami bir görevdir.

Nasıl ki evlerini başlarına yıktıkları
halde Filistinli davasından vazgeçme-
mek adına ev yapmaya devam edi-
yorsa; Müslümanlarında Kudüs’ü boş

bırakmamak adına ziyaret etmekten
vazgeçmemesi elzemdir.

Filistin yalnızlığa terk edilmemeli;
“Aksa ve Filistinli yalnız değildir, yal-
nız kalmamalı ve yalnız kalmayacaktır.”
sözleri sadece slogandan ibaret olma-
ması açısından önemlidir.

Filistin’i uzaktan izlemek, sempati duy-
mak, ah vah demek yetmez!

Filistin’i ve Aksa’yı bir hafta ziyaret
edip gez. Emin ol hayatın boyunca çev-
rendeki herkese bıkmadan anlattırın.

Yoksa öyle birkaç satıra sığdırmak
mümkün değil.

Beraber gittiğimiz avukat arkadaş-
larla birlikte uluslararası hukuk norm-
larına uygun, hukuki yönüyle Filistin
davasında mücadeleye katkı sunmaya
devam ediyoruz. Fakat İsrail için hukuk
sadece Yahudi’ye hukuktur. Kanun ve
Nizam tanımazlığı ve maalesef ulusla-
rarası kendilerini evrensel tanımlayan
hukuk çevreleri, İsrail ile alakalı aley-
hte açılan davaları sümen altı etmek-
ten öteye, icra makamı görevini hak-
kıyla yerine getirmemektedir.

Mücadele sürecine her ne şekilde
olursa olsun katkı sunmak, içinde
olmak, kenardan seyretmemek her
Müslüman’ın asli görevi olduğu gibi;
hukukçu olarak bizim de görevimiz
olduğu bilinciyle, mücadelemizi sür-
dürmeye devam edeceğiz.

Yarınları özgür, mutlu ve müreffeh
Aksa’da bulunmak ümidiyle...

EĞİTİM, MİLLÎ KİMLİĞİMİZLE “UYUMLU” OLMALI

Türkiye’de eğitim sisteminden yakınmayan cumhurbaşkanı, millî eğitim bakanı, idareci, öğretmen, öğrenci, veli gibi yönetici veya paydaş var mı? Ağzını açan eğitimizin yanlışlığını veya eksikliğini anlatıyor. Bunun bir sebebi olmalı.

Her şeyden önce, eğitim sistemi ve müfredat ile uygulanacak toplum arasında uyum olmalı. Uyum o kadar önemli ki... Kainatta muazzam bir ahenk-uyum görürsünüz. Dünyanın hareketleri, gece ve gündüzün arka arkaya gelişi... Gagası ve başı arasında uyum olmayan bir kuş var mı? Gözü ayaklarında olan bir insan gördünüz mü? Çevrenize bakın, bu uyumu her yerde göreceksiniz!

Peki, eğitim sistemimizle toplum yapımız niçin “uyumlu” değil? Kimliğimizi niçin gizliyorsunuz? Yüzde 99’u Müslüman olan bir ülkede yaşıyoruz. Kimliğimiz açık bir şekilde eğitime niçin yansımıyor? Aslını, cevherini koruyamayan bir insan çevreye rezil olur. Ülkeler de öyledir.

EĞİTİMİMİZ BİZE BENZEMELİ

Cumhuriyet döneminde eğitimimizin yönü Batı’ya çevrildi. Eğitimimiz başlangıçta Amerikalı Filozof John Dewey’in hazırladığı raporlarla şekillendi. Daha sonra eğitimimize

Fulbright Eğitim Anlaşması yön verdi. Başka ülkelerin şartlarına göre hazırlanan eğitim sistemleri bizim bünyemize uymadı. 5 yaşındaki çocuğa 42 numara ayakkabı giydirmek gibi bir garip görüntü oluştu.

Kendi değerlerinden korkan bir toplum görüntüsüne sahip olmak ne kadar acı! Hâlbuki, bizim ilk emri “Oku.!” diye başlayan bir dinimiz var. O dinin peygamberi, “Beşikten mezara kadar ilim öğrenmeyi” emrediyor. Mesela, kitap okuma alışkanlığı konusunda öğrencilerimiz ne durumda?

Öğrencilerimizin önemli bir kısmı, “not almak için” yalnız ders kitaplarını okumakla yetiniyor. Mevcut eğitim sistemi öğrencilerimize okuma zevki kazandırmıyor. Edebiyatımızın zirve örnekleri arasında yer alan Fuzulî, Baki, Şeyh Galip, Nâbi, Mevlâna, Yunus Emre, Erzurumlu İbrahim Hakkı, Mehmet Akif, Necip Fazıl gibi değerlerimizi bile okuyan o kadar az ki!

İstiklal Marşı’mızın kabulünün 100. yılındayız. Sorun bakalım, İstiklâl Marşı’nın yazılışı öncesi yaşanan 1. Dünya Savaşı’nı, Çanakkale’yi, Kurtuluş Savaşı’mızı, Mehmet Akif’i ne kadar biliyorlar? Çanakkale harikasını oluşturan bir milletin çocukları aşağılık kompleksine kapılır mı? Başka ülkelerde yaşamaya özenir mi?

AYDINLAR UYARIYOR

ÖSYM tarafından yayınlanan YKS, 2020 Yılı Değerlendirme Raporu eğitimdeki acı tabloyu ortaya koydu. 2.296.138 kişinin girdiği TYT oturumunda Fen Bilimleri test sorularının tamamını bilemeyenlerin sayısı 553.129. Manzara düşündürücü değil mi? Bu öğrencilere 4 senede bir şey öğretilmedi mi? Yoksa, öğrenciler mizaç ve yeteneklerine uygun olmayan ders ve bilgileri öğrenmeye mi zorlanıyorlar?

Millî Eğitim eski Bakanı Erkan Mumcu, öğrencilerin yetenek ve ilgileri ile uyumlu olmayan sınav sisteminin “cinayet” olduğunu anlattı: “Seçme, yerleştirme, yani sıralama sınavları cinayettir. Tasarlanmış bir cinayet. Dünyanın hiçbir yerinde bu cinayet yok.” (Haber Global, 24. 09. 2021)

Eğitim, kültür alanındaki yazılarıyla tanınan Yusuf Kaplan, eğitim üzerinden, “Sömürgeci ve emperyalistlerin yapamadığı ölçüde bir yıkımla karşı karşıya kaldığımızı” anlattı: “Eğitimde, medyada, kültürde büyük bir kuşatma ile karşı karşıyayız. Üçünde de ülke işgal altında. Yani, beynimizi koruyamıyoruz, zihin inşa edemiyoruz.” (Yeni Şafak, 29. 03. 2021)

EĞİTİM YENİDEN ELE ALINMALI

Eğitim deyince çoğumuz okul, derslik, akıllı tahta, bilgisayar, laboratuvar, okul servisi, öğretmen açığı gibi yalnız şekli ihtiyaçları anlıyoruz. Şüphesiz bunlar da eğitimin tamamlayıcı unsurudur. Eğitimin asıl sorunu içerik, sistem ve müfredattır. Sıkıntı ve eksiklik daha çok “içerik” ile ilgilidir.

İçerik eksikliği giderilmeli ki, öğrenciler bizi biz yapan değerleri öğrenebilsinler. Öğrenciler dinini, tarihini, kimliğini, ülkesini, ailesini, birlikte yaşadığı insanlarla anlaşabilmeyi öğrenmelidir. O zaman hedefleri, idealleri olan bir “millet” olduğumuzun farkına varırız. İnsanlar birbirini sever. Akrabasına, komşusuna, yurttaşlarına karşı görevlerini bilir.

Eğitim, bu anlayışla yeniden masaya yatırılmalı. Konu enine boyuna tartışılmalı. Eğitimde kaliteyi yakalamış ülkeler, eğitimle doğrudan veya dolaylı ilgili olan herkesin görüşünü alıyorlar. Yönetici, öğretmen, öğrenci, veli, çevre gibi herkesin görüşünü. Eğitimde “katılımcılık” sağlandığı zaman herkes bu konuya katkı sağlıyor, fedakârlık yapıyor. Mesela, Almanya’da eyaletlerde az çok farklı eğitim uygulamasının görülmesi bu yüzden.

EĞİTİM “ZORUNLU” OLMAZ

Eğitimin hedefinde “insan” vardır. Eğitim, insanı tanımakla başlar. Öğretmen, önce öğrenciyi tanıyacak. Mizacını, yeteneklerini, ilgi ve meraklarını... Hem onda bulunan cevherleri tanıyacak hem de o cevheri işleyerek faydalı hâle dönüştürecek.

Öğrenciye eskiden “talebe/isteyen” denirdi. Öğrenci ne ister? İlim, irfan ister; kendinde bulunan cevherlerin işlenmesini ister. Öğrencinin bunu “sözlü” olarak ifade etmesi gerekmez. Öğretmen, bilgi ve ferasetiyle öğrencisinin mizaç ve yeteneklerini; ilgi ve meraklarını ortaya çıkarır ve bunları işleyerek toplumun faydasına sunar.

Gelişmiş ülkeler, ilkokul sınıflarında öğrenciye bilgi yüklemekten kaçınır. Önce öğrencilerin yetenek ve ilgileri ölçülür.

Meselâ, salona 30 ayrı meslek grubuna ait çalışma aleti, oyuncaklar konur. Öğrencinin önce bunlardan hangisine yöneldiği gözlenir. Anlama, kavrama becerisi kontrol edilir. Bu çalışma, gözlem ve anketlerle 4 sene sürer. Neredeyse yanılma payı sıfır noktasına gelir. Öğrenci, bu eğitimin sonu-

cuna göre mesleğe yönlendirilir.

Herhâlde bu gerçekler eğitimin “zorunlu” olamayacağını göstermiştir. Tek tip eğitim yaratılışa ve pedagojik gerçeklere aykırıdır.

EĞİTİM “GERÇEKÇİ” OLMALI

Aynı zekâ ve beceri seviyesinde olmayan öğrenciler yarıştıramaz. Meselâ sınıfta zekâ yaşı 90 ile 130 aralığında, becerileri de farklı öğrenciler var. Bu sınıftaki öğrencileri yarışma yoluyla çalışmaya teşvik edemezsiniz. Çünkü şartlar eşit değil. Bu farklılıktaki öğrencilere takdir, teşekkür, onur belgeleri vererek gayretlerini artıramazsınız. Çünkü zekâ yaşı 100’ün altında olan öğrenciler 50 sene okusa bu belgeleri alamaz. O noktaya ulaşamayınca bu belgeyi alanlara düşman olur veya soğuk bakar.

Eğitimimizin o kadar çok problemi var ki! Medyada, “Eğitimimiz yerlerde sürünüyor”, “Okul insana bir şey kazan-dıramıyor” gibi sözler duyuyoruz. Bunlar kabul de gördüğüne göre eğitim sisteminden yakınma sonsuza kadar sürecek mi?

Vakit geçirmeden öğrencilerin mizaç, yetenek, beceri, ilgi ve merakları dikkate alınarak “gerçekçi” bir eğitim sistemi ortaya konulmalıdır. Bu sağlanamazsa eğitim sistemimiz el yordamıyla ilerlemekten kurtulamayacaktır.

HZ. EBÛ BEKİR'İN İSLÂM'A HİZMETLERİ

Hz. Ebû Bekir'in İslâm'a hizmetleri Risâlet'in ilk yıllarında başlamış olup ömrünün sonuna kadar artarak devam etmiştir. Onun Hz. Peygamber ile dostlukları Nübüvvetten önce başlamıştır. Hz. Ebû Bekir, İslâm'da olduğu gibi cahiliye döneminde de hatırı sayılan itibarlı biriydi. İlk Müslümanlardan olup kendisine verilen "Siddîk, Atîk ve Evvâh" unvanlarından da anlaşıldığı üzere o, Rasûlullah'a itaat ve sadakat konusunda parmakla gösterilen bir sahabîdir. Bu unvanlar, onun İslâm'daki yüksek mertebesini göstermektedir. Ayrıca malî imkânlarını Allah yolunda sarf edip eski elbiseler giydiği için de ona "Zü'l-Hilâl" lakabı verilmiştir.¹ Hz. Ebû Bekir'in İslâm'a hizmetlerini maddeler halinde şöyle sıralayabiliriz:

- İslâmî hizmetin her noktasında Allah Resûlü (s.a.s)'ne mutlak sadakat ve bağlılığı,
- Her zaman ve her yerde hayır ve iyilikte ilk sıralarda yer alması,
- Pazarlıksız iman nasıl edilirin en güzel canlı örneği olması,
- Can ve malını İslâm uğruna feda etmesi, malıyla Hz. peygambere ve İslâm'a en fazla yardımı dokunan kişilerden olması, Algül bu konuda şunu dile getirmiştir: "Kaynaklar, henüz Mekke döneminde Müslüman olduğu günden itibaren İslâmî hizmetlerde malî harcamalar bakımından Hz. Ebû Bekir'in birinci sırayı aldığını ittifakla söylüyorlar."
- Hz. Peygamber'in tebliğ çalışmasına bütün gayretiyle destek vermesi,
- Davanın yükünün altına bütün bedenini koyarak bedel ödemesi,
- Davaya yük olanlardan değil davanın yükünü sırtlananlardan/alanlardan birisi olması,
- Ömrünün sonuna kadar davanın her alanında öncü mücahitlerinden olması,

- Gençler ile iyi iletişim kuran, onların dilinden anlayan bir tebliğci olması,
- Aşere-i Mübeşşerenin yarısının onun gayretiyle Müslüman olması
- İslâmî hizmetlerdeki hassasiyetini hayatının sonuna kadar devam ettirmesi,
- "Fenâ Fi'rRasûl" nasıl olunur bunu hayatındaki uygulamalar ile göstermesi,
- Dava liderini davanın geleceğini düşünerek kendi canından üstün tutması,
- Canını Rasûlullah'ın önünde canlı kalkan olarak kullanması,
- Hz. Peygamber'e hicret esnasında mağara dostu (yâr-ı gâr) olması,
- Karakteri bozulmadan istikamet sahibi olması,
- Müslümanların dertleriyle hemhâl olması,
- İslâm'a olan derin bağlılığını ve hizmet heyecanını hiç kaybetmeden ömür boyu sürdürerek "Siddîkiyet" makamının piri olması,
- Sözün özü; "Zor zamanlarda, karakterli bir Müslüman, dava adamı nasıl olunur?" sorusunun cevabıdır Hz. Ebû Bekir.

*Bu çalışmayı hazırlarken yararlandığımız kaynaklar: İsmail Altun, "Hz. Ömer, Hz. Osman ve Hz. Ali ile Münasebetleri Ekseninde Hz. Ebu Bekir" adlı kitabı bağlamında derste aldığım notlar (Ravza, İstanbul, 2019) ve Hüseyin Algül, "Hz. Ebû Bekir'in İslâm'ın İlk Yıllarındaki Faaliyetlerine Genel Bir Bakış", İstem, yıl: 1, Sayı:1, 2003, 23-38.

1- Hüseyin Algül, "Hz. Ebû Bekir'in İslâm'ın İlk Yıllarındaki Faaliyetlerine Genel Bir Bakış", 23-38.

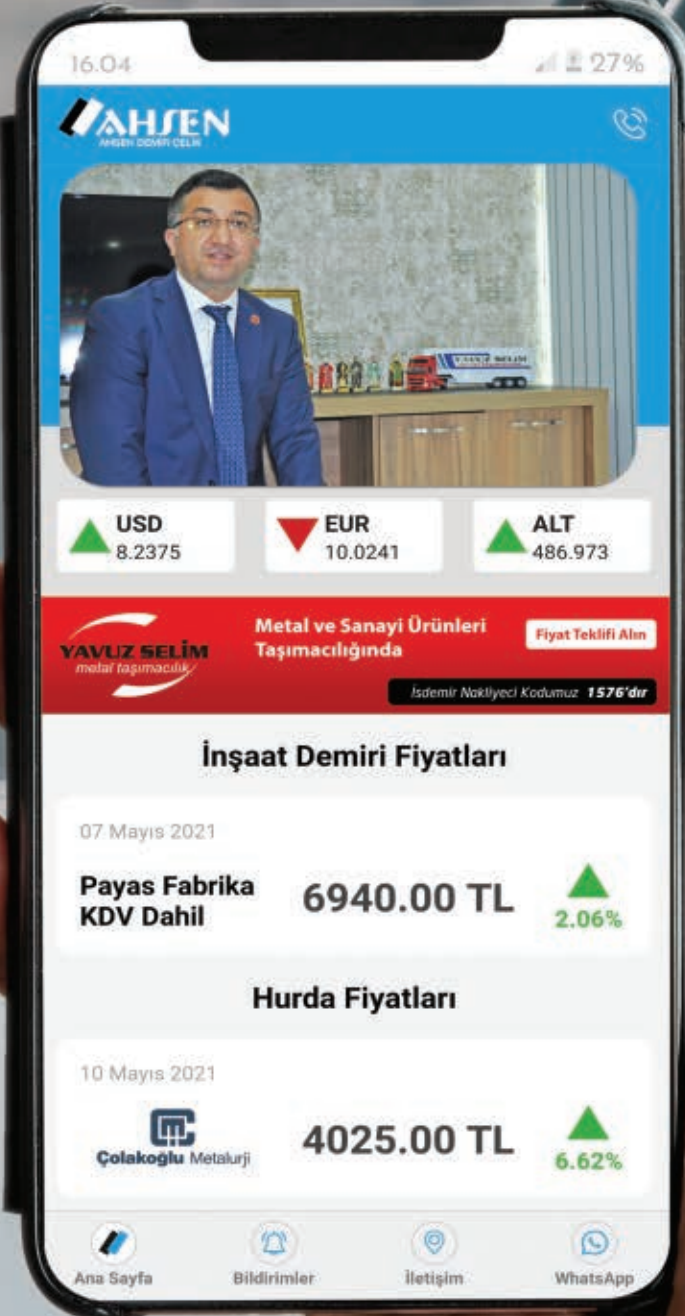
Cepte mobil uygulamayı indir DEMİR ve ÇELİK'ten HABERDAR OL!

HEMEN İNDİRİN
App Store

HEMEN İNDİRİN
Google Play

AHSEN DEMİR ÇELİK
MAMÜLLERİ PAZARLAMA
NAKLİYE TAAHHÜT
ve TİC. LTD. ŞTİ.

Yıldırım Beyazıt Mah. Mareşal Fevzi Çakmak Cad.
Anadolu İş Merkezi No:6 Kat:4 Daire No:12
Payas-HATAY
T. 0 326 755 19 42 F. 0 326 755 19 41

ahsendemircelik

ahsendemircelik

ahsendemircelik

ahsen@ahsendemircelik.com

www.ahsendemircelik.com

OYUNDA DİKKATİNİ DAĞITMA KULLUĞUNU UNUTMA

Bu dünya hayatı sadece bir eğlence ve oyundan ibarettir. Asıl hayat ahiret yurdundaki hayattır. Keşke bilseler!¹

Oyun oynamayanımız yoktur. Çocukluktan beri nice oyunlar oynamışızdır. Büyükler de oyun oynar. Oyun fitrat meselesidir.

Oyun oynarken tüm dikkatimizi oyuna veririz. Öyle ki zamanın nasıl geçtiğini anlayamayız. Bir dakika, beş dakika diye başlayan, yalvaran sözlerle bazen saatler geçer gider. Oyuna öyle dalarız ki akıp geçen zamanı ve her şeyi unuturuz. Hatta acıkmayı bile. Peki neden? Cevap basittir. Tüm dikkatimizi oyuna veririz de ondan.

İşte tam burada önemle durmalıyız. Dikkatini dağıtma, kulluğunu unutma. Evet, oyunda dikkat çok önemlidir. Oyunda dikkatimizi bozan her şey bizi olumsuz etkiler, hatta sinirlendirir, bazen de kırıcı yapabilir. Bu kendimizi oyuna tam olarak vermekten kaynaklanır. Aslında oyunun doğasında bu var. Oyunu kuralına göre oynamak lazım; dikkati dağıtmak bize, kazanmamıza zarar verir.

Oyunu neden bu kadar çok seviyoruz? Kazanmayı seviyor ve istiyoruz da ondan. Kısaca, kazanmak hoşumuza gidiyor.

Bilin ki, dünya hayatı oyun, oyalanma, süslenme, aranızda övünme ve daha çok mal ve çocuk sahibi olmaktan ibarettir. Bu, yağmurun bitirdiği, ekicilerin de hoşuna giden bir bitkiye benzer; sonra kurur, sapsarı olduğu görülür, sonra çer çöp olur. Ahirette çetin azap da vardır. Allah'ın hoşnutluğu ve bağışlaması da vardır; dünya hayatı ise sadece aldatıcı bir geçinmedir.²

Oyun bitince, hayatla yüzleşiriz. Hayat bazen bizim hoşumuza gitmeyen sonuçları da çıkarır karşımıza. Hazırlık yapmalı, iyi sonuçlar elde etmek için.

Oyunlarda genellikle iki taraf bulunur: 1- iyiler 2- kötüler. Bizler daima iyileri tercih ederiz. Neden? İçimize bu duyguyu koyan kimdir? Dünya oyunu da böyledir; iyiler ve kötüler arasındaki mücadele. Âdem (as) ile başlayıp kıyamete kadar sürecektir bir oyun. Kural salihlerle, sadıklarla beraber olmaktır. Oyunu yaratan buna şöyle diyor; Hak ve Batıl mücadelesi. Bizler buradaki tercihlerimize göre imtihan oluyoruz, hepsi bu kadar. İşin özü budur. Peki, iyi ve kötüyü kim belirliyor, tabi ki her şeyin sahibi Allah.

Bir şey dikkatimizden kaçmamalı; çocuklar oynarken karışan, müdahale edenlere sinirlenir, kızar tepki gösterirler, bazen tepkileri aşırı hatta kırıcı olur. Nedeni ise işlerine çok önem vermelerindendir. Öyle olmalıyız ki dünya oyununa öyle sarılmayalım ki bizi kaybettirecek düşmanlarımızdan sakınmalıyız ve onları işimize karıştırmamalıyız. Zira oyun mükemmel, oyuncular da...

Ya oyunun sonu? Cennetle sonuçlanmayan her sonuç başarısızlıktır. Zaferler kahramanların işidir. Başarmak için de çeldiricileri iyi tanımalı, onların hile ve tuzaklarına kanmamalıyız. İşte zaferi kazanacaklar onlardır. Zafer çalışmakla elde edilir, ancak bilgisiz zafer elde edildiğine şahit olunmamıştır. “Oku” emri ilahisi bunun en önemli delilidir. Her insan biriciktir ve bir kahramandır, kurallara uyduğu sürece, yarış dışı kalmadığında. Yarış dışı kalmamanın yolu sahih bir iman, Haktan yana olmak ve sâlih amel işlemektir.

Dünya hayatı, oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Ahiret yurdu ise, Allah’tan korkanlar için daha hayırlıdır. Aklınızı kullanmaz mısınız?³

Dünya oyununun en önemli özelliği tekrarı olmamasıdır. Tanpınar’ın dediği gibi: Hayatta rövanş yoktur. Oyunu kuralına göre oyna! Oyunun sahibinin kuralına uy, sen de kazan. Bu öyle bir oyun ki rakibi yok, ama kazananı çok. Her kişi, ister er kişi kendi ile yarışır, kendini geçer, kendini gerçekleştirir. Dışımızdakiler sadece bizim kazanıp kaybetmemizin unsurlarıdır, etkeni değil. Hepimizin etkili düşmanı aynıdır, nefis ve şeytan. Allah’ı tanı, emrine uy, düşmanı tanırsın ve sen kazanırsın.

“Gerektiği ölçüde insan her şeye layık

Ancak dünya hayatı, eğlence sefa değil!

Kur’an yol gösteriyor, oku gafletten ayık!

Mutlu olmanı diler sıkıntı cefa değil!

Ne şeytandır, ne nefis, en büyük düşmanın dil

Tövbe et Hakka yönel günah ve hatanı sil

İçinde bulunduğun vaktin kıymetini bil!

Hayat bir seferliktir mükerrer defa değil”⁴

Merak etme, sadece oyun var, her şey oyundaki kadar gerçektir. Gerçek hayat ise ahiret yurdu. Dünya, gerçek hayattaki yerimizin belirlendiği bir imtihan salonundan başka bir şey değildir. Eğer imtihanı iyi verirsek bizim için önemli olur, zira ecri çok yüksektir. Değersiz dünyayı değerli kılacak şey salih amellerimizdir.

“Kiminin hali geniş kiminin ise dardır

İnanana refah da, musibette hep kârdır

Nimete karşı şükür, belaya sabrı vardır!

Haramdan uzak durur bilir ki şifa değil”⁵

“Bu dünya bir ağaç gibidir. Biz de bu âlemin yarı ham, yarı olmuş meyveleri gibiyiz.

Ham meyveler dala iyice yapışır. Oradan kolay kolay kopmazlar. Çünkü ham meyve, köşke, saraya lâayık değildir.

Bu dünyadan başka hayat tanımayanlar ham meyve gibi, dünyadan ayrılmak istemezler. Çünkü Allah’ın huzuruna, sultanın sarayına, cennete çıkacak ne yüzleri, ne de olgunlukları vardır.

Allah, insana cennete ehil hale gelecek imkânı verir. Hatta her şey onu cennete sevk eder. Ermesini, olmasını destekler. Rüştlarini ispat edip şaşırmayanların yolu cennete çıkar.”⁶

Oyunda dikkati dağıtmamanın yolunu bize en güzel örnek Rasûlullah (s.a.s.) ne güzel söylemiş: “Hanımının senin üzerinde hakkı vardır. Misafirlerinin de senin üzerinde hakkı vardır. Bedeninin senin üzerinde hakkı vardır. Her hak sahibine hakkını ver.”⁷

Dikkatini dağıtma, kulluğunu unutma!

1- Ankebut S. 64. Ayet

2- Hadid S. 20. Ayet

3- Enam S. 32. Ayet

4- Aşık Miktadi

5- Aşık Miktadi

6- Mevlana

7- Müslim, Savm 181

İNSAN VE İNSANIN ÖZÜ

Geçmişlerindeki takıntılardan kurtulamayanlar, kendilerine bir gelecek inşa edemezler. Ne bilgi ne görgü ne de para, bu işe kafi gelmez. Kendileri düşenler, beni sen düşürdün diye bir de öç almaya kalkarlar. Ama zaman kimin sefil, rezil olduğunu ortaya çıkararak kalmaz, kulu kula muhtaç eder.

Allah'ın adaleti şaşmaz, milim sapma yapmaz. Herkes ettiğini bulur. İşin hası, ne o ne bu. İşin hası, Allah'a kul olmaktır. Kulluk, bilene en büyük makam, gönül huzuru, mutluluktur ve kalbin sevincidir.

İnsan Ne Yaşarsa, Özünden Geleni Yaşar

Öz, iyi güzel ise, sağlam dayanıklı ise, merhametli ve vicdanlı ise, sevgi saygı dolu ise, narin ince ve nezaketli zarıfise, faydalı yararlı ise, sabır sebat dolu ise, neticede öz ne ise dışarı onu yansıtır.

Eğer bu ve buna benzer şeyler, özde yer etmedi ise dışarıdan içeriye kiralık olarak yer bulanlar yansır. Bu da bazen pozitif olarak insanı etkiler uçuşa geçirir ya da negatif algılar yerin dibine batırır. Her halükârda, insanlık mutluluklar sevinçler veya üzüntü kederler yaşar. Sonunda yine kendi ile başbaşa kalır. Bütün kavgası gürültüsü, aslında insanın kendi kendinedir.

Kendi kişisel gelişimini, oluşumunu tamamlamamış, tamamlayamamış bireyde sıkıntılar boy gösterir. Sıkıntıların problemlerin kaynağını, kendisinin kim olduğunu, ne oldu-

ğunu, nereden gelip nereye gittiğini zamanında, vaktinde öğrenememesinden kaynaklanır. Büyüse de, belli yaşa gelse de ve hatta can gitmeye hazır olsa da, bu tip kişi ve kişiler; hâlâ çocukluğunun evrelerini tamamlamadan, terki diyar eden bireylerdir.

Birey olmak, kişilik karakter sahibi olmak, başlı başına büyük bir iştir.

Alınan diplomaların, kazanılan makam mevkilerin hakkını vermediyseniz ise büyük vebal altına girer, insanlara da haksızlık etmiş olursunuz. Bir görevi tam anlamıyla yerine getirmek için sadece sadakatin yetmediğini bilecek liyakatin de olması gerektiği bilinci ile hareket etmeliyiz. Ahbap çavuş ilişkileri ile bir yere gelenler, geldikleri makam ve mevkilerde, un ufak oluyorlar, kaybolup gidiyorlar. Kaybolup gitmeleri sadece kendilerine zarar vermiyor. Bulundukları makam ve mevkileri de itibarsızlaştırıyor, değerini düşürüyorlar. Bunun topluma yansımada negatif oluyor. Eksi eksiye çekiyor kısacası. Asıl problem, kişilerin sadece belli bir yere gelmek için belli yolları öğrenip kendilerini oraya konumlandırmalarından kaynaklanıyor. Asıl gayesini unutan insan, kendi kişisel çıkarı için her şeyi mübah görüyor.

İbn-i Haldun şöyle der: "Beyin değirmen taşına benzer, içine ne atarsan onu öğüttür. İçine birşey atmazsan bir saatten sonra kendi kendini öğüttür." Ne de çok kendi ken-

dini öğüten insan ve insanlarla karşı karşıyayız. İşin garibi bunlara güvenip aile kurma, toplum olma, derdindeyiz. Kendi dertlerine çare üretemeyenler, sorunları ile birlikte topluma giriyorlar. Önce farkedilmiyor, kendilerini çare gibi sunuyorlar. Adamın baştan sona, sorun olduğunu anladığında iş işten geçmiş oluyor. Atsan atılmıyor, kessen kesilmiyorlar. Daha da vahimi, hastalıklı ruh hâlleri ile aileyi itoplumu zehirlemeye, orada kök salmaya devam ediyorlar.

Ne yapmalı, nasıly apmalıyız? Teşhis koymak kolay, bu işin çözümü çaresi nedir, dediğinizi duyar gibiyim.

Önce kendimizi tanıma ile yola çıkmalıyız. "Kendine yaslanan, dik yürür derler." Nasıl dik yürüyeceğiz, kimseye dayanmadan, muhtaç olmadan, ihtiyaç duymadan ayakta kalacağız, önce bun uöğrenmeliyiz. Doktora gidip kendimizi, nasıl sağlık taramasından geçiriyorsak aynısını önce evde kendimize uygulamalıyız.

Kendimize samimi sorular sormalı, yalan dolana başvurmadan gerçek hakiki cevaplar vermeliyiz.

Sen kimsin, nesin, nereden gelir nereye gidersin, yaşama amacın nedir, beklentilerin nedir, beklentilerin karşılığı nedir, senin şahsi yetenekletin nedir, ne yapabilirsin, sana zor gelen şeyler nedir, sana sevinç, mutluluk veren şeyler nedir? Listeye ekleme çıkarma yapabiliriz. Ama önce biz kendimiz bu taramadan geçmeliyiz.

Örnek verecek olursak:

Elin gücünün farkında olmayan kişiler, vurma kırma peşinde.

Dilin gücünün farkında olmayan kişiler, çene peşinde, laf kalabalığı yapıyorlar.

Zihnin gücünün farkında olmayan kişiler, kes kopyala yapıştır, peşinde.

Kalbin, gönülün, sevginin ne olduğunu bilmeyen kişiler, dedikodu, laf taşıma, yalan dolan peşinde.

Özünün ruhunun farkında olmayan kişiler, ayrılık nifak peşinde.

Kişisel egomuzun tavan yaptığı, kimsenin kimseyi takmadığı, tanımadığı, bir çağda yaşıyoruz.

Adını doğru dürüst yazmaktan aciz kişilerin kendilerine bedeva açılan facebook, watsap, Instagram, twitter gibi sayfalarda ruhlarının kemirildiği, kendilerinin güdüldüğü ve güdüldüğünden habersiz çağda yaşıyoruz.

Özellikle sosyal medya tarafından etrafımızın çekip çevrelediğimiz, esarete zorlandığımız, esiredildiğimiz bu zamanda, tekrar kendimizi test etmenin zamanı geldi de geçiyor.

Hastalıkların % 80'i ruhsal % 20'si fiziksel sorunlardan kaynaklanıyor.

Ruhsal gelişimimiz tamamlanmamış; kafamız bozuk, hıncımızı, öfkemizi gücümüz kime yetti ise ondan çıkarıyoruz. Bu bazen eften püften kavga döğüş, bazen trafikte tartışma, bazen zavallı güçsüz gördüğümüz kadınlardan çocuklardan çıkarıyoruz.

Zihinsel gelişimimiz tamamlanmamış; ağzı gözü yerinde, üç kelime konuşmuyoruz. Düşünce yok, fikir yok. Hayat başarımız yok. İlk tanıştığımız kişiye ilk sorumuz memleket nere, ikincisi askerliği nerde yaptın, üçüncüsü hangi takımı tutuyorsun oluyor. Okuduğumuz kitaplar –onu da okursak- rüya tabirlerinden, yemek tariflerinden öte gitmiyor. Dilimiz argo. Ne düzgün bir fıkra ya da hikâye biliyoruz ne çıkıp edebî bir şiir okumaya da birşey anlat mayeteneğimiz var.

Duygusal gelişimimiz tamamlanmamış; kimse kimseyi canı gönülden sevmiyor. Her şey çıkar ilişkileri ile bağlantılı. İş biten, diğerini anında Pazar tezgâhına koyup satışa çıkarıyor. Çünkü sevginin kaynaklarından haberimiz yok. Emek vermeden, ilgi duymadan, tanımadan, sorumluluk almadan sevdim diyen kişi ve kişiler yalan söylüyor. Sevgiye saygısı olmayan anında da satışa çıkarıyor. İşimiz gücümüz dedikodu, yalan dolandan öteye gitmiyor.

Fiziksel gelişimimiz tamamlanmamış; işimize geç kalıyoruz, okula, derse, toplantıya geç kalıyoruz. Hayat disiplinemiz yok, her şey allak bullak.

Ruhsal olarak esir edildiğimiz bu çağda, önce ruhumuzu tedaviye tabi tutmak zorundayız.

Yoksa yandı gülüm keten helva.

**“Birey olmak,
kişilik karakter
sahibi olmak, başlı
başına büyük bir
iştir.”**

SONUÇLARDAN HAREKETLE SEBEPLERE ULAŞMAK

Bulunduğumuz an itibarıyla mezheplerin karıştığı bir dönemde yaşıyoruz. Kimin eli kimin cebinde, kimin kuşağı kimin belinde, kimin yükü kimin sırtında anlamak şöyle dursun, kendi varlığımızı ve kimliğimizi koruyup koruyamadığımızdan bile emin olamadığımız bir vaziyet içerisindeyiz.

Artık günümüzde temel olarak üreten ve tüm insanlığın talebine arz eden nüfusun çok önemli stratejik bir güç olduğu Çin örneğiyle anlaşılmıştır. Düşünebiliyor musunuz, geceleri uykularını kaçıran, her türlü fesatlık ve şeytanlıklarının farkında olan ve bir gün mutlaka yaptıkları insanlık düşmanlıklarının hesabını ödeyecek Müslüman Türk, Kürt, Laz, Çerkez, İngiliz, Rus, Fransız ve de kim olursa olsun sarsıl-

maz iman sahibi olan ve inanan ailelerin soyu soppu belli tek, ikiz, üçüz ve daha çok çocuk sahibi olmalarından hoşlanabilirler mi? Elbette ki hayır.

Aziz dostlar, hepimiz bilmeliyiz ki bilgi bilenden bağımsız olarak vardır ve biz bilmediğimiz zaman onu yok ve bilip farkında olduğumuz zaman da onu var edemeyiz. Kâinatı yaratıp ona bir düzen veren mutlak irade ve otorite, var ettiği her nesne ve canlının fiziksel, kimyasal, psikolojik, sosyal, biyolojik ve kültürel yapılarının derinliklerine asla tesadüfe yer olmayan ilke ve yasalar koymuş, eşya ve tabiatın varlığını da işte o ilkeler ve yasalar çerçevesinde yapılandırmıştır.

Kuantum ilkeleri çerçevesinde var oluş ve yaratılış gerçekliği düşünül-

düğü zaman, gözlemcinin tüm değişim ve dönüşüm süreçlerine nitel ve nicel olarak etki ettiği ifade edilmektedir. Öyleyse sürekli genişlediği düşünülen evrende bütün varların var edicisi ve mutlak gözlemci olan Yüce Allah'ın neyin ne durumda olduğunun ve neye evrileceğinin değişmez bilgisine sahip olduğu kabul edilmelidir.

O hâlde hiç kimse aşağılık kompleksine düşmemeli ama mutlaka daha fazla gayret gösterip fark etmeye çalışmalı ve hiç kimse de yine kendisinin fark ettiği (fark ettiren de yine O' dur) ve varlıkların mutlak var edicisinin o varlıkların derinliklerine nakşettiği o mükemmel ilke ve yasalardan sadece o an itibarıyla çoğunluğun üzerinde ittifak ettiği mutlak doğruya daha yakın değerdeki bilgiden dolayı gurur ve kibre kapılmamalıdır.

Bilime kaynaklık eden İslâm Dünyası ve bilim erbabı bu noktayı çok iyi bildiği için yaptıkları bilimsel keşifleri bir gurur ve kibir meselesi olarak afişe etmemişlerdir. Dolayısıyla devşirenlerin, çalanların ve çırganların reklamları daha etkili olmuştur.

Genetik mühendisliğinin günümüzde oldukça popüler olduğunu ve bu konuda daha sıcak ve güncel bilgi teknolojilerinin canlı ve cansız varlıkların ve insanların hayatını ifade etmeye çalıştığımız değişim ve dönüşüm sürecinde doğrudan ve dolaylı olarak etki-lemeye devam ediyor.

Sağlıklı toplumsal yapıların inşası için her açıdan sağlıklı nesillerin toplumsal miras olan kültürel değerlerle kültürlere yetiştirilmesi şüphesiz hayati bir önem taşımaktadır. Elbette ki her evlenip yuva kuran insanımız, evlat sahibi olmak ister. Doğum anı, doğum öncesi ve doğum sonrası kontrol edilebilir veya edilemez gerekçelere dayalı olarak bazı çiftlerimizin çocuk sahibi olarak soylarının devamını sağlayamadıkları bilinmektedir. Bu noktada kesinlikle İslâmî usul ve esaslar çerçevesinde ve İslâmî ölçülerde çiftlerin çocuk sahibi olma istek ve çabaları şeriatı uygun ve doğal karşılanmaktadır.

Çünkü burada devreye girerek inancımıza ve imanımıza bir zarar vermeden böyle bir sorunun giderilmesine zemin hazırlayan sağlık bilimleri ve tıp alanındaki bilimsel veri ve yeterlikler onları fark edenlerden önce Yüce Allah tarafından var edilmiştir. O zaman bu bilginin dinî ölçüler çerçevesinde uygulanması ve sorunun giderilmesi talebi yadırganamaz. Tüp bebek olayını İngilizler ilk olarak fark edip geliştirdikleri dünya genelinde kabul edilmektedir. Halbuki işin aslı böyle değildir.

Bunun böyle olmadığını kendi yaşadığım bir tecrübeme dayalı olarak aktarmak ve de kayıtlara geçirmek istiyorum.

Erzurum, Hasankale (Pasinler) Lisesinde 12 Eylül öncesi, ideolojik tartışma ve çatışmaların çok yoğun olduğu dönemlerde ismi Demir ÜNSAL olan bir felsefe ve mantık hocamız vardı. Bir gün bize İngiltere’de (haşa) adam yarattıklarını söyleyerek muhtemelen aklımızı karıştıracaklarını düşünmüştü. Bu olayın tüp bebek olayı olduğunu ve uygulama yöntemini de sanırım bildiği kadarıyla anlatmıştı. Tabi arkadaşlarım gibi benimde aklım karışmıştı. Bu akıl karışıklığı ile eve gittim ve rahmetli babam

“Tarihimizi ve kültürümüzün ürünlerini doğru bilmeli, bunun ışığında doğru sonuçlarla doğru sebeplere ulaşmalıyız.”

durumumu görünce ne oldu diye sordu. Ben de durumu anladığım kadarıyla babama anlattım.

Babam epey düşündükten sonra “Oğlum, onu bizim mahalledeki Rebiye Nene var ya, işte oda yapıyordu. Hatta senin şu arkadaşın Aslan da öyle doğdu.” dedi ve Rebiye Nene’nin bunu nasıl yaptığını anlattı. Rebiye Nene önce kadından bir türlü yumurtaları alıyor ve erkeğinin spermleriyle boş ve uzun süre kaynatılmış steril bir şişede bir araya getirip şişenin ağzını kapatarak koyun dışkısı olan yığılmış fişkı içerisine gömerek bekletiyor ve daha sonra bunu her nasılsa anne rahmine yerleştiriyormuş.

Koyun fişkısı biyoenerji kaynağı olduğundan belki de anne rahmine benzer şekilde döllemenin gerçekleşmesini sağladığını düşünüyorum. Bu anlatıklarım noksanlık olabilir ancak öz olarak böyle anlatmıştı.

Ben bu durumu çok daha sonra üniversitede genetikçi öğretim üyesi öğrencilerimle paylaşıp tartıştım. Bana bunun kesinlikle aşılama yöntemi olduğunu söylediler ve adeta şaşırıp kaldılar. Daha sonra o neneyi bulmam için sürekli gelip gittiler. Sanırım vefat etmiş. Asrın buluşu olarak lanse edilen bu bilgiye kesinlikle İngilizlerden çok ama çok önce bu toplumun ulaştığını, bu bilginin sıradan bir bilgi olmadığını ancak bilginin güvence altına alınması ilkesi çalıştırılmadığından dillere koca karı ilacı olarak düştüğünü, belki İngilizlerin derleyip toplayıp laboratuvar ortamında yapılandırdıktan sonra piyasaya asrın buluşu olarak sunduklarını belirtmek durumundayım.

İslâm Dünyasında bilimsel keşiflerin yapılamadığı gibi aslı ve astarı olmayan iddialara cevap verebilmek için bu gerçekliği burada anlattım. Buna ilave olarak daha yüzlercesinden bahsedebiliriz. Fahrettin Razi’nin yaşadığı dönemde ilk olarak “bilimsel yöntem”i ortaya koyduğu, İbni Sina’nın Avrupa Tıp Fakültelerinde 500 yıl temel ders kitabı olarak okutulan ve ilk tıp eğitim programı olan “Kanun ve Şifa” eserini yazdığı ve daha sonra Avrupa’dan (Latince) Osmanlıcaya çevirerek alıp medreselerde okutmaya başladığımızı ifade etmek gerekir.

Matematik, cebir, geometri ve sayfalara sığdıramayacağım sayıda disiplin alanında öncü İslâm âlimlerinden bahsetmek mümkündür. Dünyada sekiz milyar insanın kullandığı rakam ve

sayı sistemlerini Müslümanlar Endülüs Emevileri döneminde icat etmişlerdir. Batı dünyası İslâm Coğrafyasında rakamlar 850 yılında icat edildikten 250 yıl sonra sıfır rakamını kullanmaya başlamışlardır. O zaman diliminde belki Batı karanlık bir dönem içerisindedeyken İslâm coğrafyasında yüksek bir medeniyet inşa edilmiştir.

Endülüs Müslümanları Ekvator'un uzunluğunu şimdikinden sadece 30-40 metre hatalı olarak ölçmüşlerdir. Dünyanın ikinci büyük icadı olan somun ve civata da yine İslâm Dünyası tarafından bulunmuştur. İlk uçan adam, Hasan ÇELEBİ'dir. İlk füzeyi deneyen Hazerfen Ahmet ÇELEBİ'dir. 16. yüzyılda füzeyle kendisini bağlamış ve kazasını belirsizliğe yer inmiştir. Oysa Ruslar içerisinde bir maymun olan ilk füzeyi 1960 yılında fırlattı. Rahmetli Erbakan Hoca'nın dediği gibi "Batı bize bunların patentini verse ayaklarında donları kalmaz."

Batılılar, insan fıtratına uygun olmayan, İslâm inanç ve kültürüne uymayan genetik müdahalelerle 8-10 tane enikleyen kedi köpek yavruları gibi insan soyunu da bereketsizleştirmeyi ve böylece nesepsizleştirmeyi denemek için tüp bebek çalışmalarını başlattılar. Bunu dinî, ahlaki ve kültürel değerlerine bağlı olan toplum ve milletlerde başaramadıkları için şimdi insanları hızla kısırlaştırma yolunu seçeceklerdir.

Allah'ın adaletine bakınız ki onlar diğer toplumlarda bu insan fıtratına aykırı nesepsizleştirmeyi, böylece de sağlıklı toplumsal yapının ana direği olan aile kurumunu bozup çürüt-

mekle meşgul olurken kendi toplumlarında cinsiyet karmaşası yaşayan ve bir türlü kendilerini tanımlayamayan insan modelleri ortaya çıkmış, aile kurumunun temeli ve neslin devamını sağlayacak olan evlilik müessesesinin devre dışı kalmasına belki de farkında olmadan neden olmuşlardır. Şu anda Batı, soyu soku belli olmayan nesepsiz çocuklarla dolmuştur.

Yakın zamanda 15 Temmuz darbesini gerçekleştiren kriptu istihbarat yapıları, aynı oyunu bu aziz milletin çocuklarını din adına ellerinden alarak ailesiyle olan tüm bağlarını koparıp kendi ailesine, ülkesine ve vatanına ihanet noktasına getirmişlerdir. Bu çocuklar kendilerini ikna edebilecek inandırıcılığa ve güvene sahip yegâne varlıklar olan anne ve babalarından uzaklaştırılmakla tamamen savunmasız bırakılmış, böylelikle kolaylıkla köleleştirilebilmişlerdir.

Şimdide o kriptu yapıların ultra gizli uzantıları, çocuklarımız için bilimsel ölçekte hazine değerindeki dede ve neneleri çekirdek aile yapısının dışına iterek çocukları köklerinden kopuk serseri mayınlar gibi ortalığa atmak-tadırlar. Yarın bir gün bu çocuklarda

kriptu terör yapılarının Allah korusun çok kolayca eline düştüklerinde maa-lesef kendilerini ikna edebilecek, sözlerini dinleyecekleri, kan bağı olan kimseleri olmayacaktır.

Bu toplumsal sancı aman kesici-dir, iflah sökücüdür ve ıstırap vericidir. Çünkü zaman çarkının akrebi yelkovanı geçmiştir. "Kim tersine kurdu beni?" demenize bile fırsatınız kalmadan, değişen zamanın ruhuyla beraber yüreksiz ve bedensiz kalırsınız.

Aziz dostlar, çok hızlı bir değişim ve dönüşüm dünyasında yaşıyoruz. Vahim olan, bu değişimin yönünün bir türlü tespit edilememesidir.

Çünkü sebeplere bakarak sonuca ulaşamıyoruz. Sebeplerin karmaşıklığı sonucu da bulanık yapıyor. Dolayısıyla berrak zihinsel faaliyetlerle sebep ve sonuç analizi yapamıyoruz. Bu işin altından belki de bulanık zihinsel faaliyetlerle çıkabiliriz.

Günümüzde küresel ve yerel ölçekte karşı karşıya kaldığımız olay ve olguları sebep ve sonuç bağlamında değerlendirdiğimiz zaman, öncelikli olarak sonuçlardan yola çıkmalıyız. Ancak o zaman her bir sonucu hazırlayan sebepler netleşecek ve o sebepleri yaratarak karşı tarafa koz veren sistem oyuncularının gerçek niyetlerini analiz edebiliriz. Eğer bu toplumsal süreçlere bilim mantığıyla yaklaşılsa, elde üzerinde işlem yapılabilecek sağlam veriler olması gerekir. O sağlam veriler de yüzleşilen sonuçlar olacaktır.

veyysel ilhan

Eğitim sistemimizi ,bireysel tüketim şımarıklığının frenlenip,toplumsal üretimin en iyi organize edileceği bi sisteme dönüştürülmek zorundayız..

Güncel Haberler7

Cumhurbaşkanlığı **Eğitim** ve Öğretim Politikaları Kurulu Prof. Dr. Ömer Özyılmaz, Milli **Eğitim** Bakanı Ziya Selçuk'u "beceriksizlikle" suçladı.

Battal salih Eribol

130 bin öğretmen açığıyla, 79 bin ücretli ile, eğitimin telafisi olmaz olsa **eğitim** telef olur. 40 bin atama hemen şimdi.

Abbas Güçlü

Günümüzde en büyük değer yetenek,hayal gücü ve yaratıcılık. En geliştiği yaşlar,okul öncesi dönem.Gelişmiş ülkelerde zorunlu.Hatta bir değil,bir kaç yıl.Bizde ise keyfe keder! Eğitim kademesi yükseldikçe,çocuklarımızın yetenek,hayal gücü,yaratıcılığı köreliyor! Sizce tesadüf mü?

Gelecek Eğitimde

Batman'da 12 idealist öğretmen, pandemide boş vakitlerinde 10 köy okulunu boyayıp baştan sona yenilemiş ve 41 öğrenciye mont, ayakkabı, fazla öğrenciye mont, ayakkabı, bere gibi kışlık elbise ulaştırmış. Tebrikler öğretmenlerimize...

Selahattin Turan

Hakkıyla yapılırsa (icra edilirse) dünyanın en zor mesleği öğretmenliktir.

Nejla Kurul

Eğitim politika ve stratejilerini belirleyen iki kurum var: Cumhurbaşkanlığı **Eğitim** ve Öğretim Politikaları Kurulu ve MEB

Soruyoruz: Pandemide eğitime neden yeterli bütçe ayırmadınız, ek bütçe neden yapmadınız? Nesil yitip giderken eşitsizlikleri neden gidermediniz?

Türker Ertürk

İşte ülkenin durumu!

T24

T24

Eğitim Sen: Öğretmenlerin yüzde 84'ü okulların yüz yüze eğitime açılması gerektiğini söylüyor

BİR ÖMRE ÇOK ŞEY SIĞAR: OSMAN NURİ ERGİN

Türkiye'nin son iki asra yayılan modernleşme adımları çok farklı kişiliklerin, problemleri, tavır ve davranışların ortaya çıkmasına zemin hazırlamıştır. Ordunun yeniden düzenlenmesi ile başlayan bu yenilikler ekonomi, eğitim, hukuk ve siyaset alanlarına da yansımış, hayatımızı hızlı bir şekilde kuşatmıştır.

Bu “muhasara” ortamında yetişen, Osmanlı'nın son dönemlerine tanıklık etmiş cumhuriyet dönemlerinde de aktif olarak devlet işlerinde görev almış zevatın çok ilginç hikâyeleri vardır. İki dönemin getirdiği tecrübeler ve farklı hayat tarzlarına şahit olan, toplumsal değişmeyi her yönüyle yaşayan, birtakım fikrî tenakuzları da içinde barındıran bu insanların “eski”lerle bir şekilde bağ kurduklarını, bile-rek veya bilmeyerek alışkanlık hâline getirdikleri bazı davranışları ömürlerinin sonuna kadar devam ettirdiklerini söylemek mümkün.

Ülkemiz eğitim tarihi alanında yapılan çalışmalarda kaynak eserler arasında gösterilen Türk Maarif Tarihi (5 cilt) kitabının müellifi Osman Nuri Ergin (1883-1961) de yukarıda sözünü ettiğimiz nevi şahsına münhasır münevverlerden biridir. Sadece eğitim alanında değil belediyeçilik, şehir, idare, hukuk, gibi birçok sahada muhalled eserler vermiş olan Osman Nuri Bey'in şahsiyetine, eğitim

ve kültür çalışmalarına, kitaplara olan tutkusuna daha yakından bakmak, eğitimci olmamızın verdiği ilginin yanı sıra o dönem münevverlerine de ayrıca bir vefa borcumuzdur.

Kısa Hayat Hikâyesi

Osman Nuri Ergin 1883 yılında Malatya'nın İmran köyünde (bugünkü Pütürge ilçe merkezinde) dünyaya gelir. Babasının işinden dolayı eğitimine İstanbul'da devam eder. Bir müddet Zeyrek ve Mahmudiye (Pertevniyal) Rüştiyelerinde okuduktan sonra kişiliğine ciddi olarak etki edecek Darüşşafaka'ya kaydolar ve burada kitap sevgisini, kendisine eğitim tarihi yazdıracak kültürü temin ederek başarılı bir şekilde (okul ikincisi) mezun olur. Mezun olduktan kısa bir süre sonra İstanbul Şehremaneti'nde (İstanbul Belediyesi) çalışmaya başlar bir taraftan da tahsil hayatına Arapça öğrenip dinî mevzularda mütaala etmek için cami derslerine katılarak devam eder. Bu derslerdeki arkadaşlarından biri de Ebu'l Ula Mardin'dir.

1904'te İstanbul Darulfunun Edebiyat Fakültesine kaydolan Ergin bu dönemde Abdulaziz Mecdi, Şehbenderzâde Ahmet Hilmi, Babanzâde Ahmet Naim, Muallim Cevdet, Elmalılı M. Hamdi Yazır, Ahmet Avni Konuk, Mehmed Akif, İsmail Fenni Ertuğrul gibi çok seçkin ilim ve edebi-

yat ehli insanların sohbetlerine katılacak, onlardan istifade edecektir. Darulfunun Edebiyat Fakültesini birincilikle mezun olan Osman Nuri Ergin İstanbul Şehremaneti'nin çeşitli kısımlarında başkâtiplik, mümeyyizlik, belediye mektupçuluğu (özel kalem müdürü) ve şube müdürlüğü gibi görevlerde bulunur. Bu sürede belediye ile ilgili arşiv çalışmaları yaparak birçok belgeyi gün yüzüne çıkarır.

1947'de belediyeden yaş haddinden dolayı emekli olan Ergin aynı yıl muallimler birliği tarafından hizmetlerinden dolayı fahri üyelik ile ödüllendirilir. 1956 yılına kadar öğretmenliğe devam eder. 5 Temmuz 1961 tarihinde İstanbul'da vefat eder.

Eserleri ve Şahsiyeti

Osman Nuri Ergin 1927'de nüfus sayımına karar verildiğinde İstanbul sokaklarına isim vermekle görevlendirilir. Beş ay içinde 6214 sokağa dinî, tarihî, efsanevi, folklorik gerçeklere de uygun olarak isimler vererek (tarihî hatırlatmalar yaparak) 38 haritadan oluşan bir İstanbul Şehir Rehberi hazırlar.

Uzun yıllar belediyede çalışmanın verdiği tecrübe merhum Ergin'de titiz bir iş ahlakıyla birleşince belediyeçilik tarihi, imar ve şehirle ilgili de ciddi eserleri

Muallimliği ve Eğitim Tarihi Çalışmaları

kaleme alacaktır. Mecelle-i Umûr-ı Belediye (5 cilt), Belediye Kanunu Fihristi, Beledi Bilgiler, Türkiye'de Şehirciliğin Tarihi İnkişafı, İstanbul'da İmar ve İskân Hareketleri gibi kitapların çoğu sahalarında önemli kaynak eserler olmuşlardır.

Osman Nuri Ergin'in eserlerinden söz açılmışken vefa duygusuyla kaleme alınmış biyografik çalışmalarına da değinmek gerekir. İstanbul Şehreminleri (1927), Muallim Cevdet'in Hayatı, Eserleri ve Kütüphanesi (1937), Balıkesirli Abdülaziz Mecdi Tolun Hayatı ve Şahsiyeti, (1942), Sadrettin Konevi ve Eserleri (1957) Biyografik çalışmalar Ergin'in istifade ettiği şahsiyetlere bir vefa borcudur aslında. Vefa duygusuyla kaleme aldığı eserlerden biri de okuduğu, mezun olduğu Darüşşafaka ile ilgilidir: Darüşşafaka, Türkiye'de İlk Halk Mektebi (1927). Babanzâde Ahmet Naim Bey'in İslam Ahlakının Esasları ile İsmail Fenni Ertuğrul'un Hakikat Nurlarını yayına hazırlaması hocalarına vefalı olduğunu göstermesi bakımından önemlidir.

Merhum Ergin'i çalışkan bir yazar-araştırmacı yapan yanı biraz da onun kütüphaneci ve kitap dostu olmasıdır. Bu konuyla ilgili Süheyl Ünver'in aktardığına göre şöyle dermiş; "Hayatta en büyük emelim ya kitapçı yahut kütüphaneci olmaktır. Fakat memuriyet bağları ve maişet dertleri beni bunlara tamamiyle bağlayamadı."

Memuriyet hayatının ekonomik darlığına rağmen vefat ettiğinde geriye rağmen 4000'i tasavvufa ilgili, 2025'i yazma toplamda 11000 cilt kitap bırakmıştır. Bu kitapları kurucularından olduğu İstanbul Belediyesi Atatürk Kitaplığı'na bağışlamıştır.

Yakın arkadaşı Süheyl Ünver vesileleriyle Abdülaziz Mecdi Tolun Efendi ile tanışan Ergin, İsmail Fenni ve Ahmet Naim beylerin de etkisiyle tasavvufa ve bu alanda çalışmalara yönelmiştir. İstanbul kütüphanelerini tek tek dolaşıp tasavvufa ilgili yazma eserleri tespit ederek bir fihrist hazırlaması ve İstanbul Üniversitesi'nde felsefe ile tasavvufun birlikte okutulması gerektiğini savunması hep bu ilgi ve muhabbetten kaynaklanmaktadır.

Merhum Ergin memuriyet hayatına devam ederken bir taraftan da muallimlik yapmıştır. II. Meşrutiyet'ten sonra (1910) okumayı kolaylaştırmak, alfabeyi öğretmek için Kolay Elifba adlı kitabı hazırlamış, gençlere okuma yazmayı öğretmiştir. Bu gayreti harf inkılabına kadar devam etmiştir.

Daruşşafaka ve Vefa Lisesi gibi çeşitli okullarda edebiyat, tarih, coğrafya, felsefe ve sosyoloji dersleri verdi. İleri yaşlarına kadar (69) muallimliği devam etmiştir.

Osman Nuri Ergin'in eğitimle ilgili en meşhur eseri beş cilt olarak yayınlanan Türk Maarif Tarihi'dir. 1939-1943 yılları arasında kaleme aldığı bu eserin birinci kısmında Araplaşma ve skolâstik tedrisi devrini, ikinci kısımda garplılaşma ve yenilik devrini, üçüncü kısımda Türkleşme ve milliyetçilik devrini, dördüncü kısımda beş asır boyunca İstanbul'da kurulmuş olan ilim ve terbiye müesseselerini inceler. Osman Nuri Ergin Türk Maarif Tarihi'ni yazarken bir kısmı bugün elimizde olmayan eski yazma eserlerden, sürekli yayınlardan, hatırat tefrikalarından ve sözlü bilgiler derlediği kişilerden istifade etmiştir.

Türk Maarif Tarihi'nde medreselerle ilgili sert diyebileceğimiz eleştiriler dönemin siyasi havasını yansıtmaları bakımından dikkat çekicidir. İlk cildinde yer alan şehzadelerin cahilliğine yapılan vurgu, medreselerden hiç adam yetişmediğini dile getirmesi o dönemi düşünce dünyası ve siyasi havası hakkında bizlere bir fikir vermektedir. (Nitekim cumhuriyetin ilk yıllarında "eski" kurumları yönelik bu menfi tavır birçok yazarda görülmektedir.)

Diğer bazı kitaplarında da tekkelerle ilgili benzer yüzeysel diyebileceğimiz eleştirilerin yer alması okuyucuyu biraz şaşırtıyor. Çünkü merhum Ergin gençliğinden itibaren tasavvufa ilgi duymuş

bu alanda gayretleri olan bir kişidir. Ayrıca sert bir şekilde eleştirdiği tekkelerin, kapatıldıktan sonra eşyalarının zayı olmaması için şahsi çabasıyla birçok eşyayı, müstemilatı kurtarmış, belediyenin deposuna kaldırtmıştır. O dönemin bazı aydınlarının, düşünce dünyaları ve fiilleriyle tenakuz hâlde bulunarak geleneksel kültürün nesillerle bağının devam etmesini önemsedikleri görülmektedir.

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz. Merhum Ergin'in başta medreseler, tekkeler ve hilafetle ilgili tartışmalı görüşleri olmakla birlikte müspet tarafları, istifade ve imrenilecek pek çok yanı bulunmaktadır. Çünkü o ömrü boyunca milletine hizmet etmiş, bu toprakların dünü ve bugünü kendi meşrebince mezcetmeye çalışmış, kültürel değerleri sonraki nesillere aktarmayı kendine bir vazife olarak görmüş, bugünlerde değeri daha da iyi anlaşılan büyük bir kütüphane kurmuş, hayret edilecek derecede ciltlerce kitaplar yazmış ve belediyeçilik alanında dünyada eşine ender rastlanan yayıncılık faaliyetlerini gerçekleştirmiş eğitimci bir münevverdir.

Tüm bu saydığımız faaliyetleri bir ömre sığdırmıştır. Bitmeyen bir azimle çalışan insanın Allah vaktini, ömrünü bereketlendirir. Bunu Osman Nuri Bey'de görmek mümkün. Ruhü şad olsun.

Kaynakça

Ahmet Güner Sayar, "Osman Nuri Ergin" DİA 11.cilt, 1995.

Ali Âdem Yörük, Eğitim Tarihimizin Kırkanbar Müellifi: Osman Nuri Ergin, Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi, cilt 6, sayı 12, 2008.

İrfan Dağdelen, Din ve Hayat, sayı 9, s. 154-157, 2010.

İsmail Kara, Din ile Modernleşme Arasında, Dergâh Yayınları, 2005.

Müslüm Yılmaz, Osman Nuri Ergin Hayatı: Şahsiyeti ve Eserleri, Türkiyat Mecmuası, Bahar 2013.

Orhan Okay, Silik Fotoğraflar, Dergâh Yayınları, 2013.

DÜŞÜNEN İNSANDAN KORKMAMAK

Felsefe bizde hep “dinsizlik” ile özdeşleşmiştir. Lisedeki felsefe hocam bu özdeşliğin vücut bulmuş hâliydi. Lise yıllarımda felsefeye karşı bir nefret oluşturmıştu bende. Sonradan anladım ki felsefe aslında insanın “Niye yaşıyorum? Ben kimim? Bir yaratıcı var mı? Dünyaya geliş amacımız ne?” gibi soruları sorgulama ve cevap arama bulma süreci imiş, her insanın zaten geçirdiği doğal bir süreç... Felsefe bütün bilimlerin çıkış noktası imiş.

Bizim ülkemizde üniversitelerde en düşük puanlı yerlerden biri felsefe bölümleri. Felsefeye önem vermeyişimizin sonucu olarak iş alanının kısıtlı olması etkili tatbiki bunda.

İkinci dünya savaşı sonrası ABD ve Sovyet Rusya arasında yapılan görüşmelerde “Dünyanın Avrupa’nın inisiyatifine bırakılmaması gerektiği, dünyayı iki büyük savaşa soktukları, iki ülke kendi aralarında görüşerek Avrupa ülkelerini saf dışı bırakmayı” kararlaştırıyorlar, aralarında bir ittifak kurmayı planlıyorlar.

İngiltere bunu duyunca ABD’ye götürülen Alman felsefecileri finanse ederek bir “Londra solu” oluşturuluyor. İngiltere başbakanı Churchill’in ABD halkına yaptığı bir konuşmada “Bir gün uyandığınızda komünist askerlerin kapınızda olduğunu görebilirsiniz.” şeklindeki konuşması ile bu süreç ateşleniyor. ABD kamuoyunda bir Sovyet Rusya korkusu pompalıyor İngiltere. ABD seçimlerine müdahale ediyorlar. Bu Alman felsefeciler ile “devrimcilik” yerine “hümanizm” konuyor zihinlere. Sovyet Rusya düşmanlığını medya ile de destekleyip gençliği “hippi” akımlarına teslim ederek ABD ve Avrupa gençliğini yönlendiriyor, dünyayı da senelerce “Soğuk savaş var!” diye hazırladıkları senaryo ile oyuyorlar. (Daha sonra bunlar CIA belgelerinde de yayınlanıyor.)

Böylece İngiltere, ABD-Sovyet Rusya ittifakını parçalıyor. Bugün bizim ülkemizdeki sol da bu soldur. Hasan Cemal’in “Kimse Kızmasın Kendimi Yazdım” kitabında da bu itiraf vardır. Sovyet Rusya’ya giden bizim solcuların nasıl aşağılandığını, küçümsendiğini anlatır. Senelerce bizde de

“Komünizm geldi, geliyor, ...” diye algı oluşturuldu. Halbuki bizdeki sol da “Londra solu” idi ve Ruslar bile bizdeki solcuları kâle alıyordu.

Sovyet Rusya’nın düşman olamayacağı, güçsüz düştüğü görülünce yeni bir “düşman” üretiliyor: “İslam Dünyası”. Erbakan Hoca’nın Almanya’da iken Alman hocasının yerine gittiği toplantıda Müslümanlar için söylenenleri dinleyip kendi adına gitmediği için müdahale edemediği, İslam ve Müslümanlar için çok ağır sözlerin söylendiği zamanlara denk geliyor bu dönemler.

Sonra birden “düşman” Sovyet Rusya iken “İslam Dünyası” oluyor. Çünkü bu ülkelerin ekonomileri savaşa dayalı, dünyada savaş olmalı ki para kazanabilsinler. Bu da yine kendi düşüncülerinin türettiği bir düşman. Aslında İslam dünyası içine yerleştirdikleri Lawrence’ler, Philby’lerle zaten parmanın oynatıyordu ama yeterli değildi. Bir “düşman” pompalanmalı ki barış bile olsa insanlar silaha yatırım yapsınlar. Ve bu silah satışları hiç açıklanmasın. “Dünyada silah satışı açıklansın.” diyenlerin sözlerini duymamazlıktan gelsinler. İşlerine gelmeyen herşeyi duymazlıktan geliyorlar zaten.

Canlarının istediğini de herkesin gözüne gözüne sokacak şekilde gündemde tutuyorlar. Bizim algımıza oynuyorlar ve istediklerini düşündürüyorlar bize. “Bir yalan ortaya atacaksınız, onu tekrarlayıp duracaksınız. İnsanların nasıl attığınız yalana inandıklarını göreceksiniz...” diye dolaşıp duran bir video var, işte aynen öyle... Hep tek yönlü okuyan (ya da hiç okumayan, sadece kendine seçilip hazırlananı seyreden, malesef) insanlarımız, insanlar ne de kolay manipüle oluveriyor.

Yani herşey bizim ne düşüneceğimize karar verenlerce oluşturuluyor, dost da düşmanda. Biz de bu oyunun figüranları olarak yerimizi alıyoruz.

Yıllardır haberlerde ABD’deki düşünce kuruluşlarında yapılan planları okuyoruz, dinliyoruz. Ayşe Merve Kamacı, Dr. Raphael Wakabwa ARINAITWE’nin makalesinden yaptığı çeviride “Düşünce kuruluşlarının danışmanlık süreçle-

rinde, karar alıcıların ve politika geliştirenlerin yanı sıra nüfusu da ikna edebilecek teknik ve kapsamlı çalışmalarından yararlanmaları gerekmektedir.” diyor. Çok önemli kısmı “karar alıcıların ve politika geliştirenlerin yanı sıra nüfusu da ikna edebilecek” hem karar alıcıları hem kamuoyunu “ikna” ediyorlar!

Kamacı, aynı makalede Wikipedia’dan yaptığı alıntıda düşünce kuruluşlarının tarihini anlatırken “1831 yılında kurulan Kraliyet Birleşik Hizmetler Enstitüsü Savunma ve Güvenlik Çalışmaları, Dük Wellington tarafından başlatılmıştır. Toplumsal değişikliği teşvik etmek amacıyla 1884 yılında da Britanya menşeli Fabian Society kurulmuştur. 1914 yılında Dünya Ekonomi Çalışmaları Enstitüsü Almanya’da açılmıştır. Amerika Birleşik Devletleri’nde ise 1910 yılında Uluslararası Barış için Carnegie Yardım Sermayesi; 1916 yılında da Brookings Enstitüsü oluşturulmuştur. Sonrasında ise 1943 yılında Amerikan Girişim Enstitüsü kurulmuştur.” diyor.

Lütfen dikkat! İlk düşünce kuruluşu “Birleşik Krallık” yani İngiltere kökenli ve 1831 yılında kurulmuş. Yıllardır bizim hep fitnenin başı olarak gösterdiğimiz; Osmanlı’yı yıkan, İslam coğrafyasını darmadağın eden İngiltere...

“Düşünce Kuruluşu Grupları, genellikle siyasi odaklı araştırma örgütleri ve kurumlarıdır. Kendileri, devletlere uzmanlık hizmetleri sağlarlar.” diyor makalede. Yani devletlerin politikalarını yönlendiren kuruluşlar bunlar. “Politika analizi, araştırma, karar alma ve değerlendirme yollarıyla demokratik/çoğulcu, şeffaf ve hesaplanabilir süreçleri savunurlar. Lobi grupları olarak çalışırlar.” diyor makelede yine.

Lütfen dikkat! Bu kuruluşlar “lobi” faaliyetlerini yönetiyor. Hani biz ve bizim gibi birçok ülke kendi haklı oldukları konuları ABD parlamentosunda duyurabilmek için milyonlarca dolar ödeyerek yaptırdığımız “lobi faaliyetlerini” bu kuruluşlar yapıyor! Bizim paramızla zengin oluyor, sonra yine bize karşı daha fazla para verenlerin fikri için lobi faaliyeti yapıyorlar. Parayı veren düdüğü çalıyor. Gerçi bugüne kadar ödenen paraların gerçekten karşılığını veriyorlar mı, o da sorgulanır.

Düşünce Kuruluşları

Bizdeki düşünce kuruluşlarını merak ettim. Bizde ilk kurulan düşünce kuruluşu ESAM olarak geçiyor. Bu gurur verici. Esam yaptığı çalışmalar ile hâlâ takdir toplayan bir düşünce kuruluşu olarak yerini koruyor. Ama kuruluş yılı 1969. O yıla kadar bizde hiç düşünce kuruluşu olmaması ne büyük eksiklik. Zaten takip eden yıllarda da (2000’e kadar) iki elin parmaklarını geçmeyen bu kuruluşların sayısı 2000’den sonra hızla artmış. Son üç dört yıldır yeni düşünce kuruluşu açılışında yine düşüş var. Bizde düşünce kuruluşları bile politize olmuş durumda (herşeyimiz gibi). Herkes kendi kuruluşunu takip ediyor ya da bizde daha çok anket şirketi gibi çalışıyor bazı düşünce kuruluşları.

Avrupa ve ABD kendi ülkelerinin kıt kaynakları ile yetişmiş insanları toplayıp kendisi için çalıştırıyor. İngilizce’yi dünya dili hâline getirerek de zaten bütün yayınları kendi dillerinde sundurup kim ne yapmış, anında ulaşıyorlar. Bu apayrı bir konu, benim bir türlü kabullenemediğim.

Yale Üniversitesinde okumuş sonra ülkemize dönmüş bir kızımızın videosunu seyretmiştim: “Bizim gibi ülkelere gelen öğrencileri hep kendi ülkeleri ile ilgili araştırmalara yönlendiriyorlar. Kendi giremedikleri kaynaklara bu öğrenciler ulaşıyor, üstelik de İngilizce’ye çevirerek kendilerine veriyorlar. Bu yüzden ben farklı alanda çalışma yaptım.” demişti. Öğrenci aracılığı ile senin en ince ayrıntıdaki bilgine hem de kendi dilinde kolayca ulaşmak... Hap bilgi olarak elinin altında hazır, istediğin zaman kullanabileceksin, ne güzel!

Bizim eğitim sistemimiz içinde düşünen, eleştiren, tartışan, hemen kabul etmeyen, sorgulayan insan yetiştirmemiz gerekiyor. Ablamlar ortaokul-lise yıllarında okul çapında münazaralar yapardı. Çalışırdı konusuna, evde de bir telaş olurdu, onun hazırladığı ateşli konuşmalarını dinlerdik.

Karşısındakine savunduğu fikri kabul ettirirdi genellikle, ablamın grubu kaza nırdı. Biz hiç böyle etkinlikler yapmadık okulda. Hep imrenirdim, hoşuma giderdi o hazırlanırken.

Öğretmen olunca ben de yapmaya çalıştım sınıf içinde, çocukların çok hoşuna giderdi. Hazırlık aşamasında çocuklar araştırma yapmak zorundalar, büyüklerine danışmak, okumak zorundalar. Tartışma esnasında ise ikna kabiliyetleri, hitabetleri, hazır cevap olmaları çok önemli bu yönleri geliyor.

Eğitim sistemimizde ilkokuldan başlayarak bu türlü etkinliklere daha fazla yer verilmeli. Çocuklarımıza düşünmeyi, düşündüğü fikri savunmayı öğretmeliyiz ki çocuklarımız düşünmeden, önlerine konulan herşeyi sorgulamadan kabul etmesinler. Etki altında kalsınlar, onlar kendilerini yetiştirip onlar etkilesinler. Zaten dijital ortamda yetişen çocuklar konuşmaktan, yazmaktan aciz hâle geliyorlar, onları zorlamalıyız biraz. Hele pandemi süreci, çocukların konuşmayı bile unuttukları dönem olacak neredeyse. Herşey çevrimiçi iken biz de öğrencilerimize çevrim içi münazaralar yaptırabiliriz.

Ülkemizi daha iyi yerlerde görmek için eğitim yatırım yapacağımız en iyi kalem. Bilim insanlarımızı ülkemize çekmeliyiz. Aslında teknolojisi gelişmiş Avrupa ve ABD kendi insanları ile bu teknolojiyi üretmiyor. Dünyadaki bilim insanlarına çok para vererek onlara imkânlar sunarak bunu yapıyor. Koronavirüse karşı ilk aşırı geliştiren bilim insanları, kanser araştırmacıları, BioNTech şirketinin kurucuları Dr. Özlem Türeci ile Prof. Uğur Şahin’e Almanya’nın en üst düzey devlet madalyası olan Yıldızlı Liyakat Nişanı verildi biliyorsunuz. Uğur Şahin’in konuşması çok ilginçti törende: “Bu aş 16 farklı ülkeden bilim insanının çalışması sonucu ortaya çıktı. Ben bu ödülü tümü için alıyorum.” dedi. Bu çok önemli bir detay. Bilim insanlarımızı ülkemizde tutmalı, hatta dünyadan bilim insanı toplamalıyız ki teknolojimiz gelişsin, ülkemiz kalkınsın.

YÖNETİCİLİKTE FITRAT PAYLAŞIMI YA DA FITRATIN KORUNMASI

Bu çalışmamızda, yöneticilik ve fitrat arasındaki durumu ele alarak yaşanan sıkıntıları belirli çizgiler ışığında ele aldık.

Yaratılan varlıkların doğuştan elde ettiği hak ve meziyetlerin gerek kendileri tarafından korunması gerekse onları yönetenler tarafından korunması ve emniyet altına alınması, sonuçta ise fitratın ferdi veya toplumsal olarak bu şekilde korunması ve geliştirilmesi bu çalışmanın bir özeti.

Fıtrat nedir?

“İlk yaratılış” anlamına gelen Fıtrat, varlıkların yapısını oluşturan, geliştiren ve değiştiren kanunları içine alır.

Fıtratın din ile ilişkisi şu şekildedir; Din; akıl sahibi varlıkların, peygamberler vasıtasıyla Allah (c.c.) tarafından gönderilen kitabın ve içindeki hükümlerin benimsemesini ve uygulamasını isteyen ilahi kanunların bütünüdür.

Dinin insanla ilişkisi ise muhatap almak üzerine kuruludur. Din, karşısındaki insanı muhatap alır. İnsan diğer varlıklar içerisinde farklı emanetlere ve meziyetlere (özelliklere) göre yaratılan bir varlıktır. Bu emanetler ise akıl ve iman...

Meziyetleri ise cüzi iradeyle beraber,

iyiyi - kötünden, güzeli-çirkinden, faydalıyı-zararlıdan, adaleti-zulümden, doğruyu-yanlıştan ayırabilmektir. Bu özel-

liği ona birtakım sorumluluklar yüklemektedir. Bu sorumluluk onu sosyalleşmeye götürmektedir.

Yaratılış gayesi önce kulluktur.

Kulluk bir imtihan vesilesidir.

Bu imtihan hak-batıl şeklinde devam etmektedir.

İnsanın yaratılıştan (fıtraten sahip olduğu) hakları-özgürlükleri vardır...

Bu haklar;

1. Yaşama Hakkı
2. Sağlık Hakkı
3. Eğitim Hakkı
4. Düşünce ve İfade Özgürlüğü Hakkı
5. Kişi Dokunulmazlığı Hakkı
6. Din ve Vicdan Özgürlüğü Hakkı
7. Özel Yaşamın Gizliliği Hakkı
8. Vatandaşlık Hakkı

Yaşama hakkı, en temel haktır. Hiçbir şekilde ortadan kaldırılamaz sınırlandırılmaz.

Kişi dokunulmazlığı hakkı; kişinin hem beden hem ruh bütünlüğünü korumaya yöneliktir.

Sağlık hakkı; herkes sağlıklı bir çevrede yaşama ve sağlığını koruyacak tedbirler alma hakkına sahiptir.

Eğitim hakkı; herkes eğitim-öğretim hakkına sahiptir.

Dilekçe hakkı; herkes şikâyetlerini ve isteklerini yetkili makamlara ve TBMM'ye iletme hakkına sahiptir.

Özel yaşamın gizliliği hakkı; herkes özel yaşamına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. Kanunla belirlenen özel durumlar dışında hiç kimsenin üzeri ve özel eşyaları aranamaz, haberleşme araçları dinlenemez.

Konut dokunulmazlığı hakkı; hiç kimsenin konutuna izinsiz girilemez.

Seçme ve seçilme hakkı; herkes ülke yönetimine katılmak için seçme ve seçilme hakkına sahiptir. Bu amaçla siyasi parti kurabilir ve siyasi partilere üye olabilir.

Ülkemizde yukarıda belirtilen temel haklar anayasa ve yasalarla koruma altına alınmıştır. Devlet bazı özel durumlarda bu haklardan bazılarında kısıtlamaya gidebilir.

Temel haklara sahip olmanın hiçbir şartı ve sınırlaması yoktur. Tüm insanlar herhangi bir ayrım (din, dil, ırk, cinsiyet, yurttaşlık vb.) gözetilmeksizin yalnızca insan oldukları için temel haklara sahiptir.

İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin ilk maddesi, "Bütün insanlar özgür, onur ve haklar bakımından eşit doğarlar. Akıl ve vicdan sahibidirler ve birbirlerine karşı kardeşlik zihniyetiyle hareket etmelidir." der.

Temel Özgürlüklerimiz Nelerdir?

İnsanların kişiliğini geliştirme ve insanca yaşayabilmesi için, başkalarının haklarını ihlal etmeden özgürce yaşayabilmesini sağlayan haklardır. Bu hakların bazıları şunlardır;

Düşünce, kanaat ve ifade özgürlüğü,

Basın özgürlüğü,

Din ve vicdan özgürlüğü,

Haberleşme özgürlüğü,

Yerleşme ve seyahat özgürlüğü,

Toplantı hak ve özgürlüğü,

Bilim ve sanat özgürlüğü...

Bu haklar da devlet tarafından anayasa ve yasalarla koruma altına alınmıştır. İnsanlar bu hak ve özgürlüklerini kullanırken, başkalarının hak ve özgürlüklerine zarar vermemek için devletin belirlediği kanunlara uymak zorundadır.

Temel Hak ve Özgürlüklerimizin Genel Özellikleri:

1- Doğumla başlar, ölümle biter.

2- Evrenseldir, dünya'nın her yerinde geçerlidir.

3- Dokunulamaz, devredilemez ve vazgeçilemez özellikler taşırlar.

4- Tamamı bir bütündür. Bir tanesi bile olmazsa veya kullanılmazsa diğerleri bir işe yaramaz.

5- Yaşama hakkımızın dışındaki diğer tüm haklar sıkıyönetim, savaş, bulaşıcı hastalıklar, nüfus sayımları gibi insan hayatının söz konusu olduğu olağanüstü durumlarda sınırlandırılabilir. Normal durumlarda hakların sınırlandırılması asla söz konusu olamaz.

6- Başkalarının hak ve özgürlüklerinin başladığı yerde bizim hak ve özgürlüklerimiz biter.

7- Her devlet düzenlediği anayasa ve yasalarla insan haklarını güvence altına almak zorundadır.

8- Bütün haklar uluslararası belgeler ve kuruluşlar tarafından da koruma altına alınırlar.

Fıtratın Değerlerle İlişkisi ve Değer Nedir?

Değer, bir sosyal grup veya toplumun kendi varlık, birlik, işleyiş ve devamını sağlamak ve sürdürmek için üyelerinin çoğunluğu tarafından doğru ve gerekli oldukları kabul edilen ortak düşünce, amaç, temel ahlaki ilke ya da inançlardır. Değerin özellikleri şöyle sıralanabilir:

1. Toplum ya da bireyler tarafından benimsenen birleştirici olgulardır.

2. Toplumun sosyal ihtiyaçlarını karşıladığına ve bireylerin iyiliği için olduğuna inanılan ölçütlerdir.

3. Sadece bilinci değil, duygu ve heyecanları da ilgilendiren yargılardır.

4. Bireyin bilincinde yer alan ve davranışı yönlendiren güdülerdir.

5. Değer, normu içerir. Değerlerin normlardan farkı; normlardan daha genel ve soyut bir nitelik taşımasıdır.

Fıtratın Değerlerle Birleşimi:

Ferdi ya da toplumsal bir oluşumu ortaya koyar.

Burada yönetici gerek ferdi gerekse toplumsal çevresiyle bu özellikleri paylaşmak ve korumakla görevlidir.

Yöneticilik ve Paylaşım:

Paylaşım; paylaşma, bölüşme demektir. Kişi bu paylaşmayı kendisi dışında olan yani kendisiyle beraber olanlarla yapar.

Yönetici ve Paydaşlar.

Paydaş: Bir şirkette, bir sistem veya kendi ihtiyaçlarını ve beklentilerini karşılayan mülkleriyle ilgili hakları, payları, gereksinimleri veya çıkarları olan bir kişi veya kuruluştur.

Okul yöneticisinin paydaşları kimlerdir?

Öğretmenler, aile, sosyal çevre, okul, program, veli ve sivil toplum kuruluşlarıdır.

Okul yöneticisi paydaşlarla nasıl bir çalışma yapmalı ki fitratı paylaşmış olsun?

Burada kendisinin sahip olduğu doğuştan gelen haklarına sahip olduğu meziyetlere ve kulluk imtihanı çizgisine göre kendisi dışındakilerle onların sayılan bu özelliklerine zarar vermemesi, değer vermesi fitratın yönetsel olarak paylaşılması demektir.

Sonuçta faydalı bir çalışma ortaya çıkmış olur.

Yönetici mesuliyet alanlarını bilmeli ve ona göre etrafına bunları uygulamalı ve onlar açısından bunları korumalıdır. Bu mesuliyetler ise şu şekildedir;

Allah'a karşı sorumluluğu,

Kendine karşı sorumluluğu,

Ailesine karşı sorumluluğu,

Çevresine karşı sorumluluğu,

İşi ile ilgili sorumluluğu,

Öğretmenlere, öğrencilere, velilere ve personele karşı sorumluluğu.

"Ben cinleri ve insanları, başka değil, sırf bana kulluk etsinler diye yarattım." Zariyât 56

"Hanginizin davranışça daha iyi olduğunu deneyerek göstermek için ölümü ve hayatı yaratan O'dur. O, güçlüdür, çok bağışlayıcıdır." Mülk 2

"Hâkimiyeti aldığı anda ise ülkede bozgunculuk çıkarıp ürünleri ve nesilleri yok etmeye çalışır. Allah bozgunculuğu sevmez." Bakara 205

"Onlar öyle kimselerdir ki, kendilerine bir yerde egemenlik versek, namazı kılarlar, zekâtı verirler, iyiliği emrederler ve kötülükten alıkoymaya çalışırlar. İşlerin sonu Allah'a varır." Hac 41

"Nihayet o gün nimetlerden elbette sorguya çekileceksiniz." Tekâsür 8

"Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu (karşılığını) görür." Zilzâl 7

"Kim de zerre miktarı şer işlemişse onu (karşılığını) görür." Zilzâl 8

"Kim güzel bir şefaatte bulunursa ondan kendisi için bir nasip olur; kim de kötü bir işe aracılık ederse onun da buna denk bir payı olur. Allah her şeyi koruyup hakkını vermektedir." Nisâ 85

"İslâm'da iyi bir çıkış açan kimseye, bunun sevabı vardır. O çıkışta yürüyenlerin sevabından da kendisine verilir. Fakat onların sevabından hiçbir şey noksanlaşmaz. Her kim de İslâm'da kötü bir çıkış açarsa, o kişiye onun günahı vardır. O kötü çıkışta yürüyenlerin günahından da ona pay ayrılır. Fakat onların günahından da hiçbir şey noksanlaşmaz." (Müslim,

Zekât, 69. Ayrıca bk. Nesâî, Zekât, 64)

İbn Ömer (r.a.) Resûlullah'ı (s.a.s.) şöyle buyururken dinledim, dedi:

"Hepiniz çobansınız; hepiniz güttüğünüz sürüden sorumlusunuz. Devlet reisi de bir çobandır ve sürüsünden sorumludur. Erkek, ailesinin çobanıdır ve sürüsünden sorumludur. Kadın, kocasının evinin çobanıdır ve sürüsünden sorumludur. Hizmetkâr, efendisinin malının çobanıdır; o da sürüsünden sorumludur. Netice itibarıyla hepimiz çobansınız ve güttüğünüz sürüden sorumlusunuz." (Buhârî, Cum'a 11, İstikrâz 20, İtk 17, 19, Vesâyâ 9, Nikâh 81, 90, Ahkâm 1; Müslim, İmâret 20. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, İmâret 1, 13; Tirmizî, Cihâd 27)

Sonuç olarak;

Allah (c.c.) tarafından verilen, fitrata bağlı meziyetler insanogluna birer emanettir. Bu emanetlerin değerlere uygun bir şekilde korunması gerekir, bu bir sorumluluktur. Bu sorumluluğu hem fert bazında hem de toplumsal olarak yerine getirmek gerekir. Yönetici, bulunduğu çevrede, görevde hem fert bazında hem de bulunduğu konum itibarıyla bu sorumluluğun bilincine uygun şekilde görevini yerine getirmek zorundadır. Böylelikle sorumluluk bilinci içerisinde fitrat gereği sahip olunan meziyetler hem paylaşılmış hem de korunmuş olur.

"İnsanların, sırf insan oldukları için haklarına riayet edip korumak, fitratı yaşamak ve paylaşmaktır."

Yaratıcı Rabb'in Adıyla Oku
MİLLÎ ŞUUR

Katkılarıyla

10.

ÖĞ-DER Kısa Film Senaryo Yarışması

YARIŞMA KONUSU

EĞİTİM

Son Başvuru Tarihi: 30 Ekim 2021 Cumartesi

Şuurlu Öğretmenler Derneği (ÖĞ-DER) tarafından "EĞİTİM" konulu 10. Kısa Film Senaryo Yarışması düzenlenecektir. Yarışma, ülkemizde Türk Sineması'nın, kısa filmin ve Millî Şuurun gelişmesine katkıda bulunmayı, sinemamıza millî bir eğitim anlayışını kazandıracak senaryolar oluşturmayı ve senaryo yazarlarını desteklemeyi amaçlamaktadır. Senaryo yarışmamıza eli kalem tutan herkesi bekliyoruz.

BAŞVURU ŞARTLARI JÜRİ VE ÖDÜL BİLGİLERİ İÇİN

www.ogder.org

Adres: Ziyabey Cd. 1420. Sk. No:2/1 Balgat/ANKARA

www.ogder.org

[SuurluOgretmenlerDernegi](https://www.facebook.com/SuurluOgretmenlerDernegi)

[SuurluOgretmen](https://twitter.com/SuurluOgretmen)

Tel: +90 (312) 286 18 83

Fax: +90 (312) 287 61 80

E-posta: info@ogder.org

İMAM GAZZÂLÎ VE SİYASETNAME'Sİ

“Dalından kopan yaprağın kaderini rüzgâr belirler.” sözü, biz Müslümanların fikrî savrulmalarına karşı bir kurtuluş reçetesidir. Dallarından kopan yaprak misali bâtil düşüncelerin önünde veya arkasında sürüklenen Müslüman âlimler ve aydınlar, kurtuluşun kendi dallarında olduğunu bilmelidirler. Tutunacağı bu dallar, Kur'anı Kerim ve hadisler kadar bu iki kaynağa bağlı kalmış âlimlerdir.

Bu âlimlerden birisi de Büyük Selçuklu Devleti (1037-1194) döneminde yetişmiş, İslam medeniyetinin temel taşlarından biri olan İmam Gazzâlî'dir. İmam, Tus (Meşhed) şehrinde Fars kökenli bir ailenin çocuğu olarak 1058'de (h. 450) dünyaya gelir. İlk eğitimi doğduğu şehirde alan İmam, daha sonra Cürcan ve Nişabur Nizamiye Medresesinde tamamlar. Dönemin iki numaralı ismi olan devletin veziri Nizamülmülk'ün dikkatini çeker ve altı yıl vezirin karargâhında kalarak ona danışmanlık yapar.

Yazdığı eserlerle sadece İslam dünyasını değil, Batı dünyasını da etkileyen büyük âlim Gazzâlî, cihadını kalemiyle yapmış ve normal bir âlimin başarmayacağı kadar çok eser yazar. Yaşadığı elli üç yıllık ömrüne kaynakların bildirdiğine göre yaklaşık beş yüz eser sığdırır.

İmam, cihadını sadece Müslümanlara karşı “emri bil-ma'ruf ve nehyi anil-münker” olarak yapar. Onun muhatabı nefis, bâtinî düşünceler, filozoflar, kelamcılar ve zalim yöneticilerdir. Çünkü o, “Müslümanlar düzelirse dünya düzelir.” düşüncesinde bir âlimdir.

Tam ismiyle Ebu Hamid Muhammed b. Muhammed el-Gazzâlî olan imam, Hüccetü'l-İslâm ismiyle de bilinir. Fakat o daha ziyade memleketi Gazal'dan dolayı aldığı Gazzâlî ismiyle meşhurdur.

Vezir Nizamülmülk, onun zekasını ve ilme olan düşkünlüğündeki gayretini görünce çok genç yaşta olmasına rağmen 1091'de 33 yaşındayken Bağdat Nizamiye Medresesinin

baş müderrisliğine tayin eder. Fakat İmam Bağdat'taki baş müderrislikte uzun süre kalamaz ve 1095 yılında henüz dört yıllık iken ayrılarak Şam tarafına çekilir. Burada iki yıl kalan İmam 1097 yılında hac vazifesi için önce Mekke'ye gider dönüşte de ailesinin isteği üzerine memleketi Tus şehrine giderek inzivaya çekilir.

Dokuz yıllık inziva hayatından sonra yeni vezirin ricası üzerine 1106'da Nişabur Nizamiye Medresesinde hocalığa başlamışsa da üç yıl sonra 1109'da tekrar Tus'a döner. 1111 (h. 505) de vefat edene kadar açtığı tekkede ve medresede tasavvufi derslerle, sohbetlerle ve eser telif ederek geçirir.

İtikatta Eş'arî, amelî mezhepte ise Şafi olan İmam, eserlerini daha Nişabur'da öğrenciyken yazmaya başlamış ve vefatına kadar aralıksız devam etmiştir. Öğrencilik, danışmanlık, baş müderrislik, inziva hayatı, hocalık ve sufi hayatı gibi evreleri olsa da yazmaya hiç ara vermemiştir.

İmam Gazzâlî'nin yazdığı eserler bir insan için çok olsa da bunlardan bir kısmı kendisine sorulan sorulara verilen cevaplar olarak küçük risalelerdir. Bazıları ise büyük eserlerin içindeki bazı bölümlerdir. Onun eserlerinden bazıları; İhya-u Ulumi'd-din, El münkızmine'd Dalal, Makaasidü'l Felasife, Tehafütü'l Felasife, Kimya-i Saadet, Bidayetü'l Hidaye, Mişkatü'l Envar, Eyyühelveled, Mükâşefetü'l Kulûb, Nasihatü'l Müluk ve Hüccetü'l Hak'tır.

Onun eserleri içerisinde kendi düşünce dünyasını tıpkı bir otobiyografi gibi anlatan eseri El münkızmine'd Dalal'dır. Bu eserinde aldığı eğitimi, verilen makamları, onları niçin terk ettiğini, Şam'daki inzivasını, ailesinin isteği ile Tus'a dönüşünü, sonra medreseye hoca olmasını ve hocalığı bırakıp tekrar Tus'daki tekke hayatını anlatmaktadır. Yine eserinde felsefe, kelam ve tasavvuf üzerine düşüncelerini, aralarındaki ayrılıkları ve niçin tasavvufu seçtiğini de açıklamaktadır.

Hiç şüphesiz İmam'ın en tartışmalı eseri Tehafütü'l Felasife, yani felsefecilerin tutarsızlıklarıdır. İmam, Bağdat'ta hocalığı sırasında felsefe üzerinde çok geniş bir çalışmayla önce felsefenin ne olduğunu Makaasidü'l Felasife kitabıyla anlatır ve arkasından da felsefecilerin tutarsızlığını ve filozofların küfre düştükleri konuları açıklar.

Bu eserinden dolayı gerek Doğu'da ve gerekse Batı'da, İslam dünyasında felsefi düşüncüyü durduran kişi olarak bilinir. Muarızları düşünmeyi, akletmeyi engelledi diye kızarlarken sevenleri ise Müslümanları felsefenin yanlış itikadından kurtardı diye takdirlerini bildirirler.

O, hem kalamcı hem fıkıhçı hem mutasavvıf hem de filozoftur. Bütün bu vasıfların hepsini kendisinde birleştirecek kadar başarılı bir âlimdir. Onun kıymetli eserlerinden birisi de yazımıza konu olan Nasihatül-Mülük'tür. Eser, İslam dünyasında yaygın olan "siyasetname" türünde bir eserdir.

Siyasetnameler, Müslüman düşünürlerin Müslüman yöneticileri ve şehzadeleri eğitmek için yazdığı temel eserlerdir. Bir nevi, Müslümanların siyaset felsefesidir. Siyasetnameler, devleti yöneten veya ileride yönetecek olanlara dünya ve ahiret mutluluğu için genel uyarılar olduğundan bir nevi İslam medeniyetinin deniz fenerleridir. Bu medeniyetin "yazılı" siyasi belgeleridir.

İslam dininde her davranışın bir fıkının olduğu gibi siyasetinin de kendine göre bir fıkı, ahlakı ve kuralları olmasıdır. Çünkü bir toplumun en zaruri ihtiyacı olan yönetim mekanizması kuralsız olamaz. Kuralsız siyaset "kaos"tur. İslam, merkezine vahyi alan bir din ve bir medeniyettir. O zaman İslam'ın siyaset anlayışı batıl düşüncelerin siyaset anlayışından mutlaka farklı olmalıdır.

Fakat İslam medeniyetin siyasetnameleri yeni bir nizam vaat eden "devrimci" düşünceler değil, mevcut düzenin "ıslahı" amacıyla yazılmış nasihatler mahiyetindedir. Yazılan her siyasetname bir yöneticiye takdim edildiği için mevcut düzeni eleştiren yeni bir siyasi sistem vaat eden eserler olmasını beklemek safdillik olur. Onlar, mevcut düzen içerisinde neler yapılabileceğini tavsiye etmişlerdir.

NASİHATÜL-MÜLÜK

İmam, bu eserini Büyük Selçuklu Sultanı Melikşah oğlu Muhammed (1105-1118) için yazmıştır. Farsça olarak yazılan kitap, sonra bizzat kendisi tarafından Arapçaya çevrilmiştir. Osmanlı döneminde Aşık Çelebi (1519-1571) tarafından ilk defa Türkçeye çevrilen eserin daha sonraki yıllarda toplam on üç değişik çevrisi vardır.

Kitap, iman esaslarıyla başlayıp adalet ve siyasetle devam eder. Hükümdarların uyması gereken ahlakı ve fıkhi kuralları anlattıktan sonra hükümdarların yardımcıları olan vezirlerin ve saray bürokrasinin vasıflarını anlatır. Kitabın son bölümünde ise kadınların konumunu ve vasıflarını anlatır.

Kitap her ne kadar yöneticilere ve ileride yöneticilik yapacak şehzadelere hitaben yazılmış olsa da bu yöneticilerin yetiştirildiği ailelerin ve okulların da bu kuralları bilmesi gerekir. Yani her anne baba ve hoca geleceğin liderlerini yetiştirdiğini bilmelidir. İmam, kitabın başında hükümdara hitaben

"Bu nasihatleri her hafta okutmalısın ve ibretle dinlemelisin." diye hitap eder. Çünkü bilir ki "Din nasihattir."

İmam nasihate "tevhitle" başlar. Önce güçlü bir Allah inancı olmadan diğer nasihatlerin hiçbir önemi yoktur. İslam medeniyeti, üzerine bina edildiği tevhid inancı kadar güçlüdür. Tevhid inancından sonra yöneticinin ilk vasfının "adalet" olduğunu vurgular. Bunu yaparken hükümdarın "empati" yaparak kendisini halkın yerine, halkını da kendi yerine koyarak düşünmesini ve icraatını tavsiye etmesi güzel bir metottur.

Adil bir yöneticinin şunlara dikkat etmesini tavsiye eder: Âlimlerle birlikte hareket etmeli, adaletli davranmalı, öfkelenmemeli, merhametli olmalı, halkın ihtiyaçları ile ilgilenmeli, israftan sakınmalı, şefkat ve lütuf ile davranmalı, övgülere aldanmamalı, yaptığı işi Allah rızası için yapmalıdır. Yine devamında hükümdarın dünyaya aldanmaması gerektiğini güzel hikâyelerle süsler.

İmam Gazzâlî, kitabını soyut nasihatlerle doldurma yerine, hep müşahhas örneklerle "canlandırır." Bunu yaparken sadece Kur'an ayetleriyle ve Hz. Peygamber'in (sav) hadisleriyle yetinmez; önceki peygamberin kıssalarından, Doğu ve Batı medeniyetinin yönetici ve bilgelerinin sözlerinden ibretlik örneklerle süsleyerek okuyanı ve dinleyeni diri tutmayı hedefler.

Kitaptaki örnekleri adil halife Hz. Ömer'den, onun torunu Emevi halifesi Ömer b. Abdülaziz'den, bazı Abbasi halifelerinden ve adaletiyle ve bilgeliğiyle ünlü Sasani hükümdarı Nuşirevan'dan (531-579) seçer.

İmam, nasihatlerinde gerçekçi davranarak hükümdarın öncelikli görevinin devletin devamlılığını sağlamak ve halkın huzurunu temin etmek olduğunu bildirir. Ona göre şeriata muhalif olmadığı sürece halkın mutluluğu esastır.

Nasihatlerinin son bölümünü ise kadınlara ayırır. Bunu yaparken devletin devamlılığında ailenin önemini ve sağlam aileler kurulurken kadınların tavrına vurgu yaparak karı kocanın karşılıklı haklarına ve aile müessesesinin önemine dikkat çeker.

Velhasıl eser her yöneticiyi, yönetici adayını ve yönetici yetiştiren müesseseleri ilgilendiren bir çalışmadır.

İmam Gazzâlî'nin resmî görevlerde fazlaca kalamamasının sebebi sadece tasavvufa olan düşkünlüğü müdür, yoksa devlet adamlarından uzak durma isteği midir? O, her daim devlet adamlarından ve saraydan uzak kalmayı başarmış bir âlimdir.

İmam Gazzâlî, Beyne Madihih ve Nakidih isimli eserinde şu görüşlere yer verir: Zalim sultanın kendisiyle ve memurlarıyla beraber bulunmak, inşa ettiği çarşıda ticaret yapmak ve kurduğu müesseselerden istifade etmek, onlardan hediye almak haramdır. Çünkü onların kazançları haramdır.

Yine kendisiyle istişare etmek için saraya davet eden zamanın yöneticisine, "Ben saraylara girmemeye yemin ettim." diyerek daveti geri çevirmiş birisidir. O, her düşünce ve eylemiyle "sivil" kalmış ve resmî erkanla arasına mesafe koymuş model bir imamdır.

İMAM-I GAZZÂLÎ'YE GÖRE EĞİTİM

İslam dünyası yaşadığımız bu çağda olduğu gibi geçmiş asırlarda da birçok buhranlı dönemden geçmiş, çok zor imtihanlara tabi olmuş ve çok çalkantılı zamanlarda bir kurtarıcı veya rehber arayışına girmiş, içinde bulunduğu krizden çıkış yolları aramıştır. H.6.asır/ M. 11.asrın sonlarından başlamak üzere 12.asrın yaşandığı dönemlerde İslam dünyası günümüzde olduğu gibi itikadi, siyasi ve fikri alanlarda büyük bir kırılma ve parçalanma yaşamıştır. Haçlı seferlerinin yapıldığı bu dönemde İslam dünyasındaki özellikle Sünni ve Şii bölünme Haçlıların kolay bir şekilde İslam topraklarını ele geçirmelerinesebep olmuştur. Bu asırlarda yaşanan mağlubiyetlerin şüphesiz Müslümanlar açısından en vahim ve en büyüğü Kudüs'ün Haçlıların eline geçmesi olmuştur. Haçlı kuşatması altında bulunan Antakya'ya yardım için giden Kudüs'teki Selçuklu ordularının yokluğunu fırsat bilen Mısır'daki Şii Fatimilerin Kudüs'ü ele geçirmelerinden bir yıl sonra, Haçlı ordularıyla savaşmayı göze alamayıp şehri onlara terk ederek çekilmelerinin ardından, Kudüs'teki 70 bin Müslüman barbar Haçlı askerleri tarafından katledilmiştir. İslam dünyasının içinde bulunduğu bu vahim durumun nedenlerini çok iyi tahlil ederek hastalığın teşhisini koyan İmam-ı Gazzâlî'nin bu karanlık tabloyla ilgili şu sözü gerçekten çok manidardır: "Şuur yoksunu bir toplumu cihada davet etmek, kabirlerdeki ölüleri davet etmek gibidir." (1)

İmam Gazzâlî'nin yaşadığı dönemde, İslam dünyası günümüzde olduğu gibi çok büyük sıkıntılar yaşamaktaydı. "Haçlı seferleri neticesi Kudüs'ün Haçlılar tarafından işgal edildiği, İslam dünyasının her tarafında fitne ve fücurun kaynadığı, Bâtınilerin özellikle Ehli Sünnet âlimlerine ve devlet adamlarına düzenledikleri suikastlarla her tarafa korku saldığı, toplumun adeta anarşi girdabında boğulduğu, felsefenin kutsallaştırıldığı bir dönem... Ve bütün bu olayların neticesi olarak da hiçbir gagesi olmadan bezgin

ve bitkin bir halde yaşayan bir İslam toplumu..." (2) Büyük İslam âlimi Sallabî'nin çok güzel bir şekilde özetlediği bu dönemde Müslümanların yeni bir dirilişe ihtiyacı vardı ki o da Selçuklu Devleti'nin başındaki Sultan Alpaslan'ın iradesi ve onun veziri Nizâmülmülk'ün gayretleriyle açılmış olan Nizamiye Medreseleri ve bu medreseye sonradan baş müderris olan İmam Gazzâlî sayesinde gerçekleşecekti.

Selçukluların ünlü veziri Nizâmülmülk, döneminde önemli bir baş belası olan Şii/Batini hareket ve zararlı felsefi düşüncelerin ancak ilmi çalışmalarla durdurulabileceğini tespit ederek, Nizamiye Medreselerini Ehli Sünnet akaid ve fikhının doğru ve kâmil manada tedris edilmesi için ihdas eder. İslam eğitim tarihi açısından çok önemli bir yere sahip olan bu eğitim kurumları İslam dünyasının ihyası için yeni bir umut ve içinde bulunulan karanlıktan aydınlığa çıkaracak güçlü bir ışık olarak hayat kazanmıştır. Bu medreselerin merkezi ve en büyüğü, Bağdat'taki Nizamiye Medresesi (Açılışı: 22 Eylül 1067) olup baş müderrisliğine daha sonradan bizzat Nizâmülmülk tarafından İmam-ı Gazzâlî getirilmiştir. Bunun yanında Selçuklu Devleti'nin büyük ve önemli şehirleri olan Amul, Basra, Belh, Herat, İsfahan, Musul ve Nişabur'da da açılmış olan medreselerde tek tip müfredat ve eğitim modeli uygulanmaktaydı. Nizamiye Medreseleri, İslâm dünyasının her tarafından, hatta Endülüs'ten gelen pek çok öğrenciyi Sünnî inançlara göre yetiştirerek; Şii propagandaların ve faaliyetlerin önlenmesinde, Sünni mezhepler arasında dayanışma oluşturulmasında, toplumda ortak düşünce ve emellerin güçlenmesinde, Selçuklu'ya devlet görevlisi yetiştirilmesinde önemli katkılar sağlamıştır. Daha sonraki dönemlerde Nizamiye Medreseleri, İlhanlı ve Osmanlı medreseleri ve diğer birçok İslâm ülkesi medreselerine örnek olmuştur. Nizâmiye Medreselerinin devrin siyâsî, ilmî ve dinî hayatı üzerinde büyük tesiri olmuş; birçok sultan,

halife ve devlet adamı Nizâmülmülk'ün yolunu izleyerek kendi adlarına medreseler inşa ettirmiştir. Nizâmiye Medreseleri dinî ilimlerin ve özellikle Şâfiî fıkhrının gelişmesine önderlik etmiş; hilâf, cedel, usul ve kelâm ilimlerinde büyük gelişmeler sağlanmış, bu konularla ilgili çok sayıda kitap telif edilmiştir. Şâfiî Mezhebi yaygınlık kazanmış, Şii-İsmâilî düşünceye set çekilmiştir.

Bu medreseler plan, teşkilât ve müfredatlarıyla tarihte bir dönüm noktası teşkil etmektedir. Daha önceki medreseler özel kuruluşlar olduğu halde Nizâmiye Medreseleri devlet himayesinde ortaya çıkmıştır. Diğer medreselerin dinî eğitimin dışında özel bir hedefi bulunmazken Nizâmiye Medreseleri, aynı zamanda siyasî amaçlarla kurulmuş, bilhassa Şii-Bâtınî düşüncenin sağlam delillerle bertaraf edilmesi ve topluma Eş'arî-Şâfiî düşüncenin benimsetilmesi amaçlanmıştır.

Nizamiye Medreseleri kısa bir zaman içerisinde İslam dünyasının itikadi, fikri ve siyasi yapısının yeniden inşasında önemli bir rol oynar. İmam-ı Gazzâlî'nin İhya-u Ulumu'ddin, El-Munkiz-u Mineddalal, Tehafetü'l-Felasife ve El-İktisat fi'l-İtikat gibi eserleriyle dönemindeki batıl, sapık ve felsefi düşünceleri çürüterek gerçek İslam akaid ve düşüncesini ortaya koymasıyla Müslümanlarda yeni bir uyanış ve aydınlanma dönemi başlar. Bu medreselerin etkisinde yetişmiş olan Selahaddin Eyyubi ve arkadaşları önce Mısır'daki Şii-Fatimi devletine son vererek İslam âleminin birliğini sağlarlar ve daha sonra Kudüs'ü ve tüm bel-deleri Haçlı işgalinden kurtarırlar.

Nizamiye Medreseleriyle ismi özdeşleşmiş olan İmam-ı Gazzâlî, İslâm düşünce ve kültür yapısının oluşmasında önemli katkıları olan büyük bir eğitimcidir. Yaşadığı dönem itibariyle İslâm dünyasında ilk düzenli eğitim-öğretim kurumları olan Nizamiye Medreselerinde hem öğrenicilik hem de öğreticilik yapmıştır. İlmi açıdan çok yönlü bir âlim olması nedeniyle değişik alanlardaki çalışmalarının yanında eğitim-öğretime dair eserler de yazmıştır. Bu alanda onun kaleme aldığı eserlerden birisi de Eyyühe'l-Veled'dir. Türkçenin yanında başka dillere de çevrilmiş olan eser, Gazzâlî'nin düşünce yapısını ve pedagojik yaklaşımını da ortaya koyması bakımından önemli bir eserdir.

Türkçeye "Ey Oğul" adında çevrilen eser, Gazzâlî'nin bir öğrencisine tavsiye niteliğinde yazmış olduğu din, ahlak ve âdâba dair açıklamaları içermektedir. Eserinde, öğrencisine hangi bilgileri öğrenmesi gerektiği, nasıl doğru yola gidilebileceği ile ilgili bilgiler vermiştir. 'Ey oğul' diyerek seslendiği öğrencisinin arzu ve isteklerini yerine getirip, cevaplanabilecek hemen hemen bütün sorulara cevap vermiştir. Gazzâlî bu eserinde toplum içinde yaşayan bireyin en çok karşılaşılabileceği temel Dinî ve ahlaki kuralları ele almış, bir Müslüman'ın günlük hayatında ve ömrü boyunca Kur'ân ve Sünnet ekseninde nasıl yaşaması gerektiğini

anlatmıştır. Gazzâlî'nin, o gün öğrencisine hitaben yazmış olduğu Eyyühe'l-Veled, bugün bile hâlâ önemini korumaktadır. Her çocuğun kendine has bir öğrenme kabiliyetinin var olduğu, pedagojinin ortaya koyduğu bir gerçektir. Bu gerçekten yola çıkan uzmanlar, her çocuğun gelişim dönemlerine ve kendi kabiliyetlerine uygun bir şekilde eğitim-öğretim yapılmasının, etkin öğrenmeye katkı sağlayacağını ifade etmişlerdir. Gazzâlî, zikredilen bu eserde yıllar önce buna dikkat etmiş ve eserindeki bütün konuları, örnekleri, hikâyeleri, özlü sözleri; muhatabın anlayabileceği sadelikte, kısa cümlelerle, akıcı bir dil kullanılarak, eğitim amaçlı olarak kullanmıştır. Bu şekilde bir yöntemin uygulanması hem konunun kolay anlaşılmasını hem de eserin daha akıcı okunmasını sağlamıştır. (2)

Gazzâlî'nin eğitimle ilgili görüşlerinin odak noktasını insan oluşturur. Çünkü insan eğitilmeye uygun bir yapıya sahiptir. O, insanın küçük yaşlarda eğitilmesinin önemini ifade eder. Çünkü birçok kötü huyun küçük yaşlarda kazanıldığını, daha sonra bunların değişmesinin zor olduğunu ifade etmektedir. Bununla birlikte Gazzâlî, terbiye sistemini

"İman" üzerine kurmuş, insanın iman temeline oturtulması gerektiğini ve bu temel üzerinde iyi kabiliyetlerinin açığa çıkartılmasını ve geliştirilmesini dile getirmiştir. Nitekim o, çocuğa iman ilkelerini ve ibadet etme şekillerini öğretmeyi de eğitim görüşleri içinde ele alır. Bunların eğitimin gayesi olan irade terbiyesini ve güzel davranışları kazanmayı kolaylaştırdığını söyler. O, bütün bu konuları aktarırken ilgili âyet ve hadisleri de vermekte ve böylece okuyucunun konu hakkında âyet ve hadis kültürü edinmesini ve konunun Dinî naslarla temellendirilmesini de sağlamış olmaktadır. (2)

" 'Önce Ahlak ve Maneviyat' demekçe, eğitimde daima geriye gideceğimiz gün gibi aşikârdır. "

İslam, Yüce Rabbimiz tarafından Hazreti Âdem Aleyhisselam ile Hazreti Muhammed (S.A.V.)'e kadar gönderilen dinin yani hayat nizamının adıdır. Bu hayat nizamında insanoğlunun uyması gereken tüm kurallar açıkça ortaya konmuştur. Dünya ve ahiret saadetini kazanmanın tek yolu, bu yoldur. Müslümanlar her işlerinde olduğu gibi eğitim alanında da bu yoldan gitmek zorundadırlar. İslam; itikadıyla, ibadetiyle, ahlakıyla ve insani ilişkilerde koyduğu kurallarla bir bütündür. İslam'ın bir parçası aslı değildir. O halde eğitimde gerçek başarıyı elde etmek istiyorsak İmam-ı Gazzâlî gibi İslam eğitimcilerinin ortaya koyduğu modeli ve sistemi uygulamak zorundayız. "Önce Ahlak ve Maneviyat" demekçe, bu düstura sarılamadıkça eğitimde daima geriye gideceğimiz gün gibi aşikârdır.

(1) Prof. Dr. Ali Muhammed Sallabi, İmam Gazzâlî, s.12

(2) AYBEY, S. "Gazzâlî'nin Eyyühe'l-Veled Adlı Eserinin İçerik Ve Yönteminin Pedagojik Açıdan İncelenmesi" Diyanet İlmî Dergi 56 (2020): 381-414

BÜYÜK İSLAM ALİMİ İMAM GAZZÂLÎ

Avrupalı bazı oryantalistler ve İslam dünyasında bu oryantalistlere öykünen bir kısım sözde aydınlar İslam dünyasının en büyük alimlerinden biri olan İmam Gazzâlî'yi felsefeyi eleştirdiği gerekçesiyle felsefe ve akıl düşmanı diye yerin dibine sokma yarışına giriyorlar. Oysa İmam, iki yıl boyunca Farabi ve İbni Sina üzerinden felsefeyi iyice okur ve öğrenir. Ardından felsefeyle ilgili kitaplar yazar. En meşhurları: Makasidü'l – Felasife (Felsefenin Amaçları), Tehafüt'l – Felasife (Filozofların Tutarsızlığı), Mi'yarü'l – İlm (İlmin Ölçütü) ve El Munkız-ı Mine'dDalal (Dalaletten Kurtuluş)...

İmam Gazzâlî felsefenin altı ilimden meydana geldiğini belirtir. Bunlar matematik, mantık, tabii/fiziki ilimler, ilahiyat/fizikötesi alem (metafizik), siyaset ve ahlakıdır. (İmam Gazzâlî, El Munkız-ı Mine'dDalal, sh. 85) Ona göre felsefenin kötü ve iyi yanları, söyleyeni küfre götüren ve götürmeyen yönleri, bid'at sayılan ve sayılmayan kısımları vardır. (İ. Gazzâlî, age, sh. 76)

O, Farabi ve İbni Sina'nın felsefe anlayışıyla ilgili "1- Tekfir edilmeyi gerektiren kısımlar, 2- Savunucularının bid'at ehli olmasını gerektiren kısımlar, 3- Aslında inkarı gerektirmeyen kısımlar" olduğunu belirtir. (İ. Gazzâlî, age. Sh. 82, 83)

İmam Gazzâlî, Farabi ve İbni Sina ekolünün özellikle metafizik konusunda büyük yanılgıya düştüklerini belirtir. Ancak mantık ilmini çok gerekli görür. Mantık bilmeyenin ilmine güvenilmeyeceğini ve hatta mantığı iyi bilmek gerektiğini söyler. Bununla birlikte bizim kelim ilminde bu ilme kitabün nazar adının verildiği bir yöntem olduğunu belirtir. (İ. Gazzâlî, Tehafütü'lFelasifesh. 11) İslam dünyasında mantık ilminin diğer adlarının kitabülcedel, medarikülakl olduğunu da söyler.

Batı dünyasında modern felsefenin kurucusu olarak kabul edilen, batının en büyük filozoflarından biri olarak bilinen ve neredeyse modern çağ rasyonalizminin kurucu babası olarak görülen Descartes, felsefe mantığını İmam Gazzâlî'den daha ağır bir şekilde eleştirmiştir. Şöyle der Descartes: "Mantığın kıyaslarının ve çoğu diğer yordamının, daha çok başka birine bilinen şeyleri açıklamaya ya da hatta Lullus'un sanatı gibi bilinmeyen şeyleri öğretmekten daha ziyade onlar hakkında yargıda bulunmadan konuşmaya yaradıklarını gördüm; aslında mantık oldukça doğru ve yerinde pek çok ilke barındırsa da bu ilkelerin arasında zararlı veya gereksiz olanı o kadar çoktur ki bunları ayıklamak, henüz işlenmemiş olan bir mermer kütlesinden bir Diana veya Minerva heykeli yont-

maktan çok daha zordur." (Descartes, Yöntem Üzerine Konuşma, sh. 22)

Descartes mantık ilminde zararlı ve gereksiz olan sürüyle ilkeden bahsediyor. İmam Gazzâlî ise, "Metafizik denilen, fizik ötesi diye de söz edilen teolojiyle alakalı olan ilim dallarına gelince, felsefeye gönül vermiş olan filozofların en çok yanıldıkları yer de işte bu alandır. Onlar 20 meselenin üç taneğinde tüm Müslümanlara muhalefet etmişlerdir." der. (İ. Gazzâlî, El Munkız-ı Mine'dDalal, sh. 94)

Büyük İmam doğru bilgiye şüphecilikle eriştiğini söyler. (age, sh. 62) Kendisi Antik Yunan felsefesini Farabi ve İbni Sina üzerinden tanıyan biri olarak şüpheciliği felsefeci Septiklerden değil kendi kabiliyetiyle keşfediyor. Kendi kendine şunları sorgular: "Duyu organlarına nasıl güveneceksin? Örneğin bu organların en keskin gözü değil midir? Gözünle gölgeye bakıyorsun gözün gölgenin yerinde durduğunu ve hareketsiz olduğunu sana gösteriyor, hareket etmediğini söylüyor. Sonra deneyin ve gözlemlerin neticesinde aradan bir saat geçmesiyle bakıyorsun ki o gölge meğer hareket ediyormuş ve sen bunu bu şekilde öğreniyorsun (deneme yöntemi). Örneğin, yıldız veya gezegene bakarsan onu bir madeni para çapında oldukça küçük görüyorsun. Daha sonra

hendese (mühendislik) ve astronomi yoluyla o yıldız ve gezegenin dünyadan çok daha büyük aralık olduğunu delillerle görüyorsunuz... Belki de en başta güvenmemiz gereken şey akıldır. Çünkü akla dayalı olan bilgiler öncül bilgidir, dedim. Örneğin on sayısı üç sayısından daha çoktur. Varlık ve yokluk yani isbat ve nefiy bir tek şeyde bir arada bulunmazlar..." gibi yargılara girdiğini ancak bu noktada bu defa duyu organlarının devreye girdiğini, aklın da duyular gibi kendisini yanıltabileceğini, önyargılarının akli da yalanlayabileceğini düşündü.

İmam, "İlmin membaı akıldır, ilim akıldan doğar... Dünya ve ahiret saadetinin vesilesi akıldır..." dedikten sonra, "... Biliniz ki Rabbiniz nezdinde sizi kurtaracak olan aklınızdır...", "Akıl sahibini hidayete erdirir, felaketten kurtarır, kişinin akli tamam olmadıkça imanı tamam, dini müstakim olmaz." "... (Kişinin) Akli tamam olunca imanı tamam olur." gibi hadis-i şerifleri örnek verir. (İmam Gazzâlî, İhyauUlumi'd Din, Cilt 1, sh. 203-206)

Birçokları İmam Gazzâlî'nin tasavvufi yönünün güçlü olmasından dolayı kendisinin de akli önemsemediğini, eleştirdiğini ve imani yönünün fideizme dayandığını ileri sürerler, oysa bu büyük İmam bundan münezzehtir. Tam tersine kendisi "... Akıl teriminden kendisiyle mücadele ve münazara yolları idrak edilen nesne anlaşılmasın. Binaenaleyh akıl ismi bununla şöhrat buldu ve bunun için de sofilerden bazıları akli zemmetti. Aksi taktirde insanları hayvanlardan ayırt eden ve kendileriyle marifeti idrak olunan bir sıfat, sıfatların en azizidir. Binaenaleyh zemmedilmesi uygun değildir..." diyerek akli yüceltir. (İ. Gazzâlî, age, Cilt 4, sh. 526)

Bütün bunlarla birlikte büyük İmam aklın bizi yanıltabileceğini de belirtir. Aklın bizi yanıltmaması için formüller geliştirir. Mi'yarul'ilm adlı eserini de özellikle bunun için yazdığını belirtir. Şöyle der büyük İmam, "Biz Mi'yarul'ilm isimli bu kitabı, önemli iki amacı gerçekleştirme için yazdık. Bunlardan ilki düşünme ve akıl yürütmenin (nazar) yollarını anlatmak, kıyas ve çıkarsamaların yapılaş yöntemlerini aydınlatmaktır... Akli konularda (ma'kulatta) ayak kaydırıcı ve yanıltıcı şeylerin çok

oluşu; aklın berraklığının, vehmin ve hayalin çarpıtmaları türündün kirletici şeylerden uzak kalamayışı sebebiyle; akıl yürütme için bir ölçüt, araştırma ve doğru düşünme için bir terazi, zihin için bir parlatıcı fikir ve akıl gücü için bir bileği taşı olsun diye bu kitabı telif ettik." (İ. Gazzâlî, Mi'yarul'ilm, sh. 28, 30) Üstad kitabın sonunu şöyle bağlar: "Allah, taklit gözüyle değil de akıl gözüyle üzerinde düşünmek için bu iki kitabı (diğer kitap Mizan'ulAmel yani Amelin Ölçüsü) okuyanı muvaffak kılsın. Zira Allah, kullarına derman ve kuvvet veren; onların hatalarını düzeltendir." (age, sh. 528)

"Gazzâlî, aklın berraklığını kirletici şeylerden uzak kalması, doğru düşünme için bir terazi olması için çok önemli eserler ortaya koymuştur."

Böyle diyen bir âlim nasıl akli engellemiş, içtihat yollarını kapatmış olabilir. Kaldı ki birçok âlim ve ilahiyatçı İmam Gazzâlî'nin Şafii Mezhebine kıyas ve rey'i, yani İslami ilimlerde akli kabul ettiren âlim olduğunu belirtirler. Nitekim bu büyük İmam akıl ve mantık yollarını sadece bu eserinde değil bu eserinden sonra "Mihekkü'n Nazar" ve akli devre dışı bırakan Batinilere karşı "el Kistasu'lMüstakim"i yazmıştır.

Modern batı felsefesi akli ve şüpheciliği İmam Gazzâlî'den yaklaşık 500 yıl sonra Descartes ile birlikte ciddi bir şekilde ele alabilmiştir. Bir farkla ki İmam Gazzâlî, tahkiki imana ulaşmak için İslam kaynaklarının bile sorgulanabileceğini ileri sürerken; Descartes, bu kaynakları ön kabul olarak ileri sürmüş ve sorgulanmasını kabul etmemiştir. Descartes de tıpkı İmam Gazzâlî gibi aklın insanları yanıltmaması için "Yöntem Üzerine Konuşma" ve "Akıl Yönetimi İçin Kurallar" adlı eserlerini yazmıştır.

İmam Gazzâlî'nin en dahiyane görüşlerinden biri nedensellik ilkesine getirdiği açıklıktır. İmam, bu iza-hıyla İslam karşıtlarının bile kendisine hayran bırakmıştır. Her ne kadar Gazzâlî'nin bu açıklamasına benzer bir açıklama Eski Grek Felsefe akımlarından Septiklerden (Şüphecilerden) gelmişse de İmam bu çözümlemeyi onlardan almamıştır. Çünkü İmam Gazzâlî, Eski Grek Felsefesini öz kaynaklarından öğrenmemiş, yukarıda da belirtildiği üzere Farabi ve İbni Sina'dan öğrenmiştir. Aristoteles ise kendinden önceki hemen hemen bütün felsefi akımları ele almış, eserlerinde belirtmiştir ancak Septikler, ayrı bir akım olarak Aristoteles'ten sonra ortaya çıkmışlar ve Aristoteles nedenselliğini eleştirmişlerdir. Farabi ve İbni Sina nedensellik ilkesini savunan düşünürler olarak, Gazzâlî'nin tenkidiyle muhatap olamamışlar ancak daha sonra İbni Rüşd, Aristoteles'i referans göstererek Gazzâlî'nin tenkidine cevap vermeye çalışmış ama bu tenkit havada kalmıştır. Gazzâlî Septiklerden bağımsız olarak nedensellik ilkesini ele almış ve çürütmüştür. İmam Gazzâlî'den yüzyıllarca sonra Hume'un "Güneş yarın da doğacak" hipotezinin doğruluğunu garanti edecek hiçbir delile sahip olunmadığı görüşü ve 1970'li yıllarda Karl Popper'ın "Bir hipotezin lehinde ne kadar çok gözlem yapılmış olursa olsun, bundan sonraki ilk örneğin onu yanlışlaması pekala mümkündür." tespiti İmam Gazzâlî'nin yüzyıllarca önceki tespitini doğrulamaktadır. İmam Gazzâlî'nin Tehafüt'üt Felasife adlı eserinin On Yedinci Meselesinde ele aldığı bu konu ve verdiği örnekler, İslam karşıtı olan birçok tarafsız felsefeci ve bilim adamı tarafından kendisinin dahiliğinin kabul edilmesine vesile olmuştur.

AHMET KAYNAK

Kendisini hiç unutmadığım Ahmet Kaynak hocamın şahsında tüm hocalarımızın kıymetli ellerinden öpüyör, dualarını talep ediyorum.

1970’li yılların başı...

Ankara İmam Hatip Lisesi’nde

“Çanakkale Geçilmez” coşkusu...

Çok amaçlı salon hınca hınç dolu...

Sahne arka fonunda Çanakkale Destanının sembolik bir resmi...

Seyit Çavuş...

Batan gemiler...

Ve bir heyecan...

O Destanı Mehmet Akif’in dili ile salona pompalayan...

Güzel anlar, güzel anılar...

Salonun yan tarafındaki koridorda bir hareketlilik...

Önde Ahmet Kaynak Hocamız

Ve arkasında eşi hanımefendi ve kerimleri...

Müslüman hanımefendi ölçülülüğü, kıyafeti ve zarafeti içinde...

İşte o dalgalanma ile daha bir gelişt...

Öğrenci kızlarımızın kıyafeti ve zarafeti...

Rabbim ecrini bolca ihsan etsin, diyorum...

Okuldan mezun olalı nerdeyse 40 yıl olmuş...

Arkadaşlarımızın çoğunun isimlerini unutmuşuz...

Zorlanıyoruz, hatırlamak için resimlerini arıyoruz...

Ahmet Kaynak hocam öyle mi...

Kendisiyle yıllar sonra karşılaşıyoruz...

Sanki araya yıllar hiç girmemişçesine...

Hemen, “985 Yılmaz BÖLÜKBAŞI nasılsın?” deyiveriyor...

Bunu sadece bir kişiye değil...

Tüm arkadaşlarımıza, karşılaştıklarında söyleyiveriyor...

Sadece adını, soyadını, numarasını değil...

Babasını hatırlıyor, bir takım incelikleri hatırlatıyor...

Peki, bu yaptığı bilgiclik taslamak mı...

Hayır... Elbette hayır...

Her zamanki hassasiyeti ile...

Kendisinde bir izimiz olduğunu...

Bizleri unutmadığını...

Birer incelik olarak ifade ediveriyor...

Okul yıllarımız gözümüzün önüne geliyor...

Her bir arkadaşımızı ayrı ayrı defterine ve beynine nakşetmiş...

Ayrı ayrı her biri için ne yapacağını planı ve hassasiyetiyle derse gelmiş...

Her birine ayrı ödev, ayrı görev, ayrı soru, ayrı ilgi...

Her biri için çıtanın yüksekliği ayrı...

Aynı sınıfta olsalar bile...

Kimseyi atlayamayacağı çita önünde imtihan etmiyor...

Yine kimseyi de tembelliğe terk etmiyor...

Hatırlatıyor ve örneğimizin vurgusunu yapıyor:

“İki günü eşit olan ziyandadır!”

Bir hafta önce bana hangi soruyu sormuş ve hangi cevabı almış...

Şimdi, hangi görevi vermiş ve ne istemiş...

Hepsi defterinde ve dipdiri beyninde...

Kendisini vakfetmiş ve öğrencilerini hep ileri hedeflere kitlemiş hali ile...

Dikkatimi çeken Ahmet Kaynak hocam,

Eğer öğretmen olursam...

Örneğim olacak hocam, demiştim...

Öğretmen oldum...

Öyle yapmaya çalıştım....

Ama ne mümkün...

Sınıftaki her bir zeka için...

Ayrı ayrı senaryo...

Ayrı ayrı soru, görev, proje...

Her birisini ayrı bir dünya...

Ayrı bir şaheser olarak şekillendirme çabası...

Kolay değilmiş be hocam...

Her gün kendini yenilemek...

İki saatlik ders için...

Nerde ise beş saat ön hazırlık yapmak...

Böyle bir öğretmen olmak...

Ve böyle bir öğretmenlik zormuş ves-selam...

Bize kolaymış gibi gelirdi...

Verdiği görevleri nasıl verdi ise aynen isterken...

Ne zeki adam...

Hiç unutmuyor...

Hepimizi adımızla biliyor... Diyorduk...

Hepsini zekiliğine yüklüyor...

Kolay diyorduk...

Ama...

Kolay değilmiş...

Ahmet Kaynak hocamızı...

Bunca yıl sonra hatırlatan...

Kolayı değil zoru seçmesi...

Örnek olması...

Ve hepsinden önemlisi...

Bu dava uğruna koşması...

Kendisini hatırlarken...

Allah nice uzun ömürler versin...

Diye hatırlıyoruz...

Çünkü...

Yaşı 70’leri geçmesine rağmen...

Halen hayırda yarışta...

Dava uğruna taş taşımada...

ÖDÜLLÜ KISA FİLM

SENARYO

- LARI

ÇIKTI

Tüm seçkin kitabeveleri
ve ÖĞ-DER şubelerinde

ÖĞDER ŞUURLU ÖĞRETMENLER DERNEĞİ
KISA FİLM SENARYO YARIŞMALARI
ÖDÜLLÜ SENARYOLARI

HİKAYE-İ YUSUFİYE

Her yaratılmış, birinin duasıdır. Her tavrımız birinin duasında bulunmak, avuçlarında yer bulmaktır. Bir eğitimcinin en büyük sermayesi, yetiştirdiği neslin (öğrencilerinin) iyi amellerinin temeli olabilmektir. Bu tüm eğitimcilere verilmiş bir fırsattır. Önemli olan bunun için niyet etmektir. Tüm ameller niyete göredir. Kimi uyur, uyurken geçirdiği zaman kendine kâr kalır; kimi uyur, uykusu ibadettir.

"Hayra vesile olan hayrı yapan gibidir." (Tirmizî, İlm, 14.) "Ey iman edenler! Allah'dan korkun, herkes yarın için ne hazırladığına baksın." [Haşr Sûresi Ayet 18]. Her kim güzel bir davranışa vesile olursa, hem kendisi sevap kazanır hem de onu yapanların sevaplarından nasibini alır. Her kim de kötü bir davranışa çığır açarsa, hem kendi günahını hem de kendisinin ölümünden sonra devam eden kötülük sebebiyle nasibini alır. Hayır ve hasenatı ile ölümünden sonra da yararlanılmaya devam ediliyorsa, kendisine ulaşan sevaplarının olması durumuna Sadaka-i cariye denilmektedir. Hz. Muhammed (sav): "İnsan öldüğü zaman amelleri(-nin sevabı) kesilir, üç amel hariç: Sadaka-i câriye, yararlanılan ilim ve ebeveynine dua eden sâlih evlât" buyurmuştur. (Müslim, Vasiyye, 14) Bir başka rivayette şöyle nakledilmiştir; "Yedi şey vardır ki kul vefatından sonra kabrindeyken de bunların eciri (sevabı) kendisine ulaşır..."

Sadaka-i Cariye Yapılmasındaki Amaç Nedir?

Sadaka-i cariye kişiyi her durumda sevap kazanmasını sağlayacak yollar bulmaya ve güzel amel yapmaya yönlendirmeyi amaçlamaktadır. Kişi öldükten sonra da amel defterinin kapanmaması sayesinde; uzun yıllar süren faydaları olan, insanlara veya hayvanlara fayda sağlayabilecek hayır

ve hasenatta bulunmayı sağlamaktadır. İslam'a inanmayan kişilerin yaptığı güzel işler bir müddet anılır, teşekkür edilir, sonra biter. Elde var sıfır. İnanan insan o sadak-i cariyesinden, onun sebebi olan diğer hayır işlerin tümünden kıyamete kadar durmadan sevap alır, defterine yazılır ve ahirette mükâfatını görür.

Sadaka-i Cariyeyi Maddi Durumu İyi Olmayan Kişiler De Yapabilir mi?

Maddi durumun iyi olmasını gerektirmeyen Sadaka-i Cariyelerden birisi, biz eğitimcilere verilmiş bir fırsattır. Şuurlu Müslüman mühendis, mimar, yönetici, iş adamı vb. yetiştirmek...

Yaşlı ve Hasta Bir Yaşar Amca

Mevsimlerden yaz, aylardan Haziran... Okul bahçesine giren sakallı, orta boylu; elinde bastonu, zor yürüyen yaşlı bir amca ve elinden tuttuğu bir öğrenci... Odama girdiler. Selam kelimelerden:

- Buyur amca

-Hocam bu delikanlı İmam Hatipli olmalı. Camimize sıra geliyor, kamet ediyor.

-Amcam ara sınıfa kayıt yapamıyoruz. Ancak bu gencin bu okula gelmesi için sınav var. O sınava (Arapça ve Kur'an Ders kitaplarını göstererek) şu kitaplardan çalışmalı.

-Tamam hocam, ben onu çalıştıracak birini bulurum.

Ardan 15 gün geçmeden, sonradan adını öğrendiğim Yaşar Amca ve Yusuf tekrar odama girdiler.

-Hocam Arapça çalıştıracak birini bulamadık.

Onlara bir arkadaşla gitmeleri için isim verdim. 15 gün sonra tekrar geldiler, çalıştıkları yerleri gösterdiler.

- Olacak bu iş daha dikkatli çalış...

Bir müddet sonra Yaşar Amca, Yusuf'un elinden tutmuş okula tekrar geldi. Bu defa okulda bulunan Arapça öğretmeni ile görüştüm. Nasıl soru çıkar, nasıl çalışmalı? Rehberlik yaptılar ama bir taraftan da Yaşar Amca'nın sevinç ve heyecanı dışarıdan fark ediliyor.

- Hocam nasıl bu okula gelebilecek mi? Nasıl, olmuş mu? Sorular peş peşe. Ne olur yardımcı olun.

-Tamam amca sen merak etme bu çalışma ile Eylül ayındaki sınava kadar halleder.

Bu arada Yaşar Amca aynı titizlikle kendisini Arapça çalıştıran arkadaşla da o hasta haliyle götürüp getirmiş. Haftada bir okula geliyor.

-Nasıl hocam? Aman sınav tarihini geçirmeyelim; bir deneme imtihanı yap, oku, sor...

Bu arada Yusuf'a:

-Yusuf sen halledersin bu ne ki... Şu tip sorular çıkar... Maşallah....

-Yaşar amca sen merak etme sınava iyi hazırlanıyor.

Sınav zamanı geldi ve Yusuf geçerli not alarak İmam Hatipli oldu. Okulun açılışında yine Yaşar Amca, Yusuf'u getirmiş sınıfını öğreniyor.

-Sahip çıkın hocam!

Yusuf gerçekten o eğitim öğretim yılında mazlum hali, verilen görevleri yapması, derslere çalışması ile İmam Hatiplerin orta kısımlarının açıldığı ilk yıllarda saygısı ile öne çıkıyor. Etüt dersleri, takviye derslerle planlı bir şekilde açılan kurslara katılması sağlanıyor. On gün geçmeden Yaşar Amca elinde bisküvi ve içecek odama geliyor:

-Hocam Yusuf nasıl çalışıyor mu? Bir saygısızlığı var mı?

-Amca lütfen bir şey getirmeyin? Maşallah iyi

Sevinci ve gözlerinden mutluluk yaşları aktı akacak.

-Hocam biliyorum namaza teşvik için bir şeyler ikram ediyorsun, bunları da vermen beni sevindirir. Ne olur, çocuklara ikram edersiniz. Allah razı olsun, Yusuf'u bu okula aldınız ya gözlerim açık gitmez.

Yıl sonuna kadar Yaşar Amca iyice bastona binmiş, zor yürür vaziyette üç km'yi yürüyerek geliyor, Yusuf'un derslerini soruyor. Öğretmenleri ile görüşüyor. Geldiğini Yusuf'a artık belli etmiyordu. Yaşar Amca'nın o azmi, kendisine verdiğimiz değeri dahada artırmıştı. Yusuf da Yaşar Amca'nın ve babasının bir emanetiydi. Bu arada Yusuf'un babası ile bazı etkinliklerde izin almak için sadece telefonla görüşüyorduk. Bazen de Yusuf namaz kılmadığı zaman, bizi arayarak nasihat etmemizi rica ederken görüşüyorduk.

Yaşar Amca okullar tatil olunca okula uğramadı. Aslında neden diye aklımdan geçirdim ama bir türlü haberleşemedik. Yaz tatili bitti. Okullar açıldığı gün Yusuf'la görüştüm. Hal hatır sonrası:

-Yaşar amca nerelerde, hiç uğramıyor.

-Yaşar Dede vefat etti hocam.

Gerçekten bir tuhaf oldum. Meğer Yaşar Amca kansermiş, eşi ile birlikte aralarında üç ay geçmemiş ikisi de vefat etmiş. Şimdi

Yusuf ortaokulu bitirdi. Hafızlıkla birlikte liseyi dışardan bitirdi. Yetiştirdiği Kur'an Kursunun da sesi ve rehberliği ile gözbebeği. İnşallah kısa zamanda diyanetten görev alacak.

Yaşar Amca'nın Sadak-i Cariyesi

Şimdi Yusuf kimlerin sadaka-i cariyesi. Ömrünün son deminde birilerinin duası olan Yaşar Amca turnayı tam gözünden vurmıştı. Yusuf'un güzel sesi ile okuduğu her harfin sevabı ona ulaşacak. Zor yürüyerek, kan ter içinde elinden tuttuğu çocuk bugün hafız delikanlı oldu. Allah birinin elinden tutup sadece O'nın rızasını talep için okumasına sebep olan elleri cehennem ateşine yaklaştırmı mı? Yaşlılığı ve hasatlığı nedeniyle imkânları olmamasına rağmen kan ter içinde o kadar yolu ıstırapla gelen ayakları kabrinde sıkıştırırmı mı? Günahlarına kefaretilmaz mı? Onun yetiştireceği hafızlar gençler olacak, onların yetiştirdiklerinin sevabı kendilerinden bir şey eksilmeden Yaşar Amca'ya gidecek. Bu yer yüzünde en güzel ticaret, kâr ve kazanımdır. Yaşar Amca'yı rahmetle, dualarla anıyor ve Rabbimden Hikâyet-i Yusufiyye hürmetine bağışlamasını diliyorum.

VİTRİNDEKİ AHLAK

Toplumsal normlara ya da inanç değerlerimize uymayan bir davranış gördüğümüzde; diğer insanlarla birlikte çok güzel tepki gösterebiliyoruz. Hele gösterdiğimiz tepkiden dolayı bizim pozisyonumuzu etkileyen bir durum yoksa sesimiz daha gür çıkabiliyor.

Hırsız olduğunu herkesin bildiği hırsıza karşı toplum içinde ve diğerleriyle birlikte kafa tutabiliyoruz. Ancak, hırsız olduğunu bizim de bildiğimiz hırsız; baş başa kaldığımızda bize bir dünyalık teklif ettiğinde, karşılığında da “sesini kes” dediğinde tavrımız ne oluyor? Ya da tavrımızı, bize teklif edilen dünyalığın miktarı mı belirliyor?

Farklı bir alandan örnek verelim. Eskiden mahallemiz, sokağımız vardı hani. Şimdi binamızda kimler olduğunu, neler olduğunu bilmiyoruz. Hani mahallemizde bir kadın veya erkek

ahlaksız eylemler yapsa, mahalleli hemen toplanıp ağzının payını verirdi. Peki, toplu olarak yani diğerleriyle birlikte verdiğimiz tepkiyi, ahlaksızlığı yapan kişi ile baş başa kaldığımızda da verebiliyor muyuz? Yoksa baş başa kalınca biz de yararlanma pozisyonuna mı geçiyoruz?

Yani bizim ahlakımız, kalabalığın gürültüsü ile şekillenen, galeyana gelerek dillenen, diğerleriyle birlikte tepkiye dönüşen bir tutum mu? Diğerleriyle birlikte de tek başınayken de “Hayır! Bu yanlıştır! Bu günahtır! Kimse görmüyorsa bile Allah görüyor!” diye kişilere ve durumlara göre değişmeyen ilkel ve kararlı bir duruş mu?

Sınırları biraz daha zorlayalım. Herkesin yanlış dediği, günah dediği, haram dediği bir eylem için; “Evet bu yanlıştır, bu haramdır, bu günahtır!” demek çok zor değildir. Hele bizim

kişisel tavrımızı çoğunluğun tavrı belirliyorsa hiç zor değildir. Herkesle, yani diğerleriyle aynı tempoyu tutmak, aynı tezahüratı yapmak zor değildir. Ama herkesin ortak olduğu bir yanlış hayır diyebilmek. İşte bu biraz zor bir durumdur. Dahası bizim referansımızı, kalabalığın hangi yönde tezahürat yaptığı belirliyorsa; işimiz gerçekten zor demektir. Daha açık ifadeyle kalabalığın gürültüsü ile galeyana gelen bir tavırdan; şahsiyetli bir duruş, ilkel bir tutum beklemek beyhude bir çabadır.

Bir başka deyişle yaşadığımız ortamda yanlış işler yapılıyor ve yaygın bir şekilde yapılıyor; yanlış işlere karşı güçlü veya zayıf, bir tepkimiz yoksa ve dahası yanlış işler yapan kişiler, bu yanlış yaparken bizim varlığımızı dikkate almıyorlarsa, bizden çekinmiyorlarsa, varlığımız o yanlış için herhangi bir engel teşkil etmiyorsa; biz de o yanlışın bir parçası olmuşuz demektir.

Kişinin ya da toplumun sahip olduğu inanç elbette önemlidir. Lakin inançlı insanların daha ahlaklı olması gerekir. Yapılan ibadetleri vitrine koyup, ahlak yoksunu bir tutum sergilemek; o kişiden ziyade o inancın müntesiplerine zarar verir. Örnek mi istiyoruz? Çooooo!

“Abdestli namazlı geçinir ama çalışanının hakkını vermiyor.”

“Hem hacıyım diyor hem kul hakkı yiyor.”

“Ağzı oruçluymuş ama diline de gözüne de sahip olamıyor.”

Hele bir de dini inançlara karşı muhalif tavır sergileyen kişi ya da grup varsa onlara isteğinin üzerinde malzeme verilmiş olur. Kişilerin ahlaksızlığı üzerinden inanç sistemine saldırıya geçilmesine zemin hazırlanır. Ahlaki değerlerden yoksun olarak, dinin sadece ibadet ödevini yerine getiren insanlar; muhaliflerden daha çok zarar verirler. Bireysel davranışlardan genelleme yapma eğilimi yüksek olan toplumlarda, kişisel davranışlar üzerinden inanç ve değer sistemlerini etiketleme çabasını sıklıkla görmek mümkündür. Nasıl mı?

“Hep bu namaz kılanlardan korkacaksın zaten!”

“Kıyamet bu hacılardan hocalardan dolayı kopacak.”

“Dindar geçindiğine bakma sen. Öyle görünmese buralara kadar gelemezdi.”

Maalesef bu tür istenmedik yaftalamaları fazlasıyla işitiyoruz. Hemen gardımızı alıp; “Onlar din düşmanı zaten.” demek işin en kolay yanı. “Onlar...” diye itham edilen insanlar için karşı

yaftalama çabası içine girmek yerine, kendimize çeki düzen vermek daha mantıklı olmaz mı? Bizi eleştiren herkes için niyet okuyuculuğuna soyunmak yerine aynaya bakmak, eksiklerimizi gözden geçirmek bizi zayıf düşürmez.

“Bizi eleştiren herkes için niyet okuyuculuğuna soyunmak yerine aynaya bakmak, eksiklerimizi gözden geçirmek bizi zayıf düşürmez.”

mez. Aksine hatalarımızı bilip telafi etmek bizi güçlü kılar.

Bizim toplumsal olarak ahlaki değerler dediğimiz, evrensel boyutta etik ilkeleri, sadece inanç sistemleri ile ilgili bir kavram değildir. Bu tutum, inancı

önemsizleştirme değildir haşa. Çünkü hiçbir inanç sisteminde kendini ifade edemeyen, etmeyen ama ahlaklı ve dürüst bir kişiyi gördüğümüzde bu ahlaki tavrı onun inançsızlığına mı bağlayacağız?

İslam Dini, Kur'an-ı Kerim ve Hadislerde güzel ahlakı adım adım öğretmiştir. Dahası Peygamberimizin (sav) örnek yaşamı ile hem sahabeye hem de çağlar ötesine bütün Müslümanlara ve bütün insanlığa güzel ahlak tim-sali olarak muhteşem örnektir. Burada hiçbir sorun yok. Sorun, İslam'ı yanlış anlayan, eksik anlayan, işine geldiği gibi anlayan bizlerdedir. Ve maalesef biz kendimizi İslam'a uydurmak yerine, İslam'ı kendimize uydurmaya çabaladığımız sürece olumsuz ithamların, muhalif tavırların öznesi olmaya devam edeceğiz.

ÖĞRETMENİM BANA BUNLARLA GEL

Sevgili Öğretmenim! Bütün duygu ve düşüncelerimi dile getirebilseydim, size şunları söylemek isterdim:

Sürekli bir büyüme ve gelişme içindeyim fakat fitratıma uygun bir büyüme ve gelişme için sizlerin yapmanızın gerekli olduğu şeyleri bana karşı uygulamanızı bekliyorum.

Öğretmenim! Size işinizi öğretecek değilim ama öncelikli olarak ben bir çocuğum ve eğer çocuğun değer ve kıymetini tam manasıyla anlayamazsanız, terbiye ve eğitmenin usul ve üslubu noktasında baştan yanlışa düşmeniz kaçınılmaz olacaktır.

Ben toplumun ve ailemin gönül meyvesiyim, bana ne verirsiniz onu yansıtacağım. Bu yüzden bana kültürümüzü ve manevi değerleri aşılayın.

Öğütlerinizden çok davranışlarınız beni etkiliyor, bu nedenle:

- Beni gülünç duruma düşürürseniz size karşı çekingen ve şüpheci olurum.
- Sürekli eleştirir ve beni dinlemezseniz iddiacı ve haylaz olurum.
- Yaralayıcı kelimeler kullanıp aşağılar, psikolojik şiddet uygularsanız; kin ve nefret içinde yaşamak zorunda kalır, size karşı düşmanca duygular beslemeye başlarım.
- Unutmayın kızmaya hakkınız var ama zalimce davranmaya hakkınız yok!
- Öğretmenim, korku içinde yaşarsam korkmayı öğrenirim. Öğrenciler arasında ayırım yaparsanız kıskançlığı ve nefreti öğrenirim.
- Öğretmenim! Küçüğüm diye bana karşı toplumumuzda artık salgın hastalık haline gelen şekilde saygı göstermeden davranırsanız, saygısızlığı normlarımız arasına katar, bende başkalarına saygısız olurum.

• Her öğrencinin kendine has bir öğrenme şekli olduğunu aklınızdan çıkarmamanızı, ne öğretecekseniz bunu göz önünde bulundurarak öğretmenizi umuyorum. Çünkü öğrenciniz olan beni tanıyıp anlamadan, bana güven vermeden, duygularımı çözümlemeden, hele hele aile yapımı anlayıp dinlemeden ortaya koymaya çalıştığınız gayret yeterli olmayacaktır.

• Bizimle cedelleşmeyin, düşmanca tavırlı bir çevrede yaşarsam kavgacılığı öğrenirim.

• Sabırla muamele yapılırsa hoşgörölü olurum. Nezaket görürsem nezaket gösterir, vericiliği görürsem, merhamet ve paylaşmayı öğrenirim.

• Lütfen cezayı disiplin olarak algılamayın! “Disiplin nedir ne değildir”in kendi kafanızda ayırımı yapın ki benim de kafam karışmasın. Ne yapmam gerekiyorsa sizden korktuğum için değil, sevginizden çekindiğim için yapmalıyım. Sevgiden kaynaklanan öğrenme, emin olun benim için daha kalıcı ve daha özeldir. Çünkü gerçek kalbî sevgi araya mesafe de girse, olaylar veya zaman da girse, kalpte kalmaya ve oradaşığını yaymaya devam edecektir.

• Öğretmenim! “Öğretmenlik, devletin eğitim, öğretim ve bununla ilgili yönetim görevlerini üzerine alan özel bir ihtisas ve inşa mesleğidir.” Hammaddesi de insandır.

Bu nedenle mesleğinizi üzerimde icra ederken hassas olmanız, aslında ben görünümünde ülke geleceğine yapacağınız bir yatırımdır.

• Ahlaki normların merkeze alındığı meslek ahlakına sahip olmanız, benim için de çok önemli. Yargılarınızı gerçek deliller üzerine değil, önyargılar üzerine temellendirirseniz beni eğiltirsiniz. Dosdoğru bir birey olmamı istiyorsanız, söylediklerinizle uyguladıklarınız aynı olsun. Benim nezdimde sevip güvendiğim öğretmenim; her şeyden herkesten öte, fikri dünyamı inşa edecek bir mimardır.

• Zamanımın büyük bölümü sizinle ve sınıfımda geçiyor bu nedenle bana cesaret veren bir çevrede yaşarsam kendime güvenmeyi öğrenirim.

Övgü olan bir ortamda bulunursam takdir etmeyi öğrenirim. Bana değer verilen bir atmosferde yetişirsem bir gayem olduğunu benimserim.

• Tatlı dil, güler yüz, dostluk, şefkat ve anlayış gördüğüm bir eğitimden geçersen, dünyanın içinde yaşanmayacak kadar da berbat bir yer olmadığını sezinlerim. Umudun hep var olduğunu bilir, güzel bakmayı öğrenir, güzeli de görebilirim.

• Değeli Öğretmenim! Bana öğretirken sabırlı olur, düşündüren sorular ile öğretme yöntemini seçerseniz, beynimi kullanmayı becerebilirim. Lütfen bana önemli olduğumu hissettirin. Hissettirin ki ileride önemli işlere imza atabileyim.

• Beni Öğretmenler Gününde aldığım yada alamadığım hediye ile değil, sahip olduğum cevher ile değerlendirin. Öze yatırımın söze yatırımdan daha verimli sonuçlar verdiğini göreceksiniz.

• Bana ille bir şeyler aşılayacaksanız; “Sorumluluk Bilinci”, “Adalet Duygusu”, “Ahlaki-Manevi Değerler” ve “Muhakeme Becerisi” aşılayın. Tüm bunlar benim iyiyi kötünden, doğruyu yanlıştan, adaleti zulümden ayırmamı, kime itaat edip kime etmemem gerektiğinin ayırımını yapabilmemi sağlayacaktır.

• Sevgili Öğretmenim! Kendi iş ve sorumluluklarımı dürüstlük içinde yürütebilme kabiliyeti ile kendi güç ve zayıflıklarımı, egomu içine katmadan değerlendirebilme yetisi, bana verebileceğiniz en güzel hediyeniz olur.

Bu sayede; çözümlerin araştırılması, çabayı sürdürme ve engellerin aşılmasında kararlı ve sistemli şekilde düşünebilen, üretken beyinli bağımsız bir birey olabilirim.

• Öğretmenim, bana bir olmayı, biz olmayı, birliği öğretin! Öğretin ki ülke bütünlüğü, milleti ve devletiyle bölünmezliği kırmızıçizgim olsun. Fert ve toplum bazındaki tehditler, algım içinde olsun.

• Beni eğitirken yeniliğe açık olun. Unutmayın ben neredeyse bilgisayarla doğmuş gibiyim. Teknolojiden bihaber olursanız size olan ilğim kaybolacaktır.

Bununla birlikte beni teknoloji esaretine de bırakmayın. Tecrübeniz, ilminiz ve yumuşak latif diliniz bana yol göstermenize yardımcı olacaktır. Çünkü “problem çözmede dil, en önemli ayardır.”

• Öğretmenim, gayretinizi anlıyorum ama mesleğinizi seçerken iyi bir öğretmen olmak için seçmeniz, hepimizin yararına olacaktır. Boşta kalmamak için seçerseniz, zarar edilmiş beyinler çıkacaktır. Mesleğiniz Peygamber mesleğidir ve özverisiz, sevmeden yapılabilecek bir meslek değildir.”

• Siz; daima öğrencilerinizde iyi şeyleri görerek, asla öğrencilerinizi yıpratıcı eleştiriye tabi tutmaz kınamazsanız, sorumluluk ve dürüstlikle çalışır, derslerinizi eğlenceli hale getirirseniz, öğrencilerinizin ihtiyaç ve isteklerini onların kişilik-karakter gelişimini beslerseniz; her öğrenciyi öğrenme sürecine dahil eder, ilgili amaç ve sorumluluk sunarsanız, her öğrencinin önemli olduğunu kabul eder; derslerinize plan ve hazırlanma için zaman ayırırsanız, alışla gelen yöntem dışında yöntem zenginliği ile derslerinizi işler; en değerli öğretme şeklinin “ Öğrenmeyi öğrenmek” olduğunu bilir, buna göre hareket ederseniz, iyi bir öğretmen olmayı seçtiniz demektir.

Öğretmenim lütfen aklınızdan çıkarmayın! Çocuk, aile ve öğretmenin ortak eseridir.

Bu Yüzden Bana Karşı:

- Tutarlı ve kararlı davranın.
- Kuralların ne olduğunu kesin ve net olarak aktarın.
- Gerektiğinde esnek, gerektiğinde disiplinli davranın.
- Davranışlarınızın sonuçlarına katlanmamı sağlayın.
- Duygu ve beklentilerinizi bana net olarak aktarın.
- Bana seçme ve telafi etme şansı tanıyın.
- Çözüm üretmeme yardımcı olun, benim adıma işlerimin yapılmasına sessiz kalmayın.
- Adil olun Öğretmenim! Çünkü Allah adildir ve adil olanları sever.
- Disiplininizi sevgi temeli üzerine inşa edin fakat ceza vermeniz gerektiğinde kabahatime denk bir ceza verin. Daha eksik veya daha fazla olmasın.
- Her şeye rağmen kendinizi kaybedip hata yapmışsanız, lütfen izah ederek özür dileyin ki kendimi kötü hissetmeyeyim ve özür dilemesini de öğreneyim.
- Öğrenmeye en yakın olduğum anlar soru sorduğum anlardır. Lütfen sorularımı küçümsemeyin, gereksiz bulmayın, açıklamalarınız kısa ve anlaşılır olsun.
- Beni yeteneklerimin üzerinde işlere zorlamayın, “Öngörümdeki öğrenci her şeye yeteneklidir” anlayışında da olmayın. Beni, her şeyi kendisi yapmak isteyen bencil öğrenci profilindeki arkadaşlarımın gölgesine kapatmayın.
- Bana güvendiğinizi belli edin, bileyim. Başka öğrencilerle kıyasımı yapmayın.
- Beni korkutup sindirerek, suçluluk duygusu aşılayarak uslandırmaya çalışmayın, arsız olurum.
- Çok konuşup çok da bağırmanın. Yüksek sesleri duymam, yumuşak ve kesin sözler bende daha iyi iz bırakır.

Sevgili Öğretmenim!

Beni eğitirken benden mükemmellik beklemeyin. Unutmayın ki, eğitimde tek bir doğru olmadığı gibi mükemmellik diye de bir şey yoktur.

Beni eğitme işinde ara sıra yanlışlıklar da yapabilirsiniz bunları çabuk unuturum. Ancak, bana karşı saygı ve sevginizin yapmacık olduğunu görmek, beni derinden yaralar, etki ve izleri çıkmamacasına ileriki yıllarıma damgasını vurur.

Sevgili Öğretmenim! Bu şuurla olan siz değerli Öğretmenimin öğrencisi olmaktan dolayı çok mutluyum ve şükrediyorum.

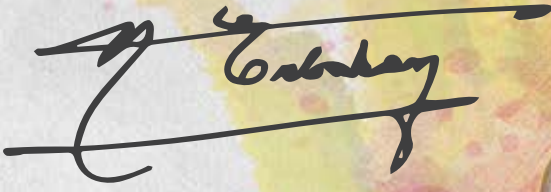
Bana verdiğiniz emek ve özveriden dolayı size sonsuz şükranlarımı sunuyorum.

Allah sizden razı ve memnun olsun. Sizi çok seviyorum.

Öğrenciniz...

SÖZÜN GÜCÜ

**Şeytan, Allah'ın mevcudiyetini
ve kudretini bildiği gibi,
Siyonist Yahudi de İslam'ın
canının cihat olduğunu
bildiği için, bütün gücüyle
Müslümanların cihat ruhunu
söndürmeye çalışmaktadır.**

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN
T.C. 54. Başbakanı
Millî Görüş Kurucu Lideri

Güvencesiyle!

BOLCA HİNDİ LEZZETLERİ

KÜLBASTI

Proteini bol, besleyici ve ekonomik Bolca Hindi ile
külbastı lezzetini yeniden keşfedin.

Bolca sağlık, Bolca lezzet, Bolca Hindi.

www.bolcahindi.com.tr

BİR NÜKTEDAN DAVET DİLİ HAFİZ MÜFTÜ ALİ EFENDİ

1877 yılında Maraş'ın Şekerli Mahallesinde dünyaya gelir. Babası nalbantlık yapan Hancı Ökkeş'tir. Çocuk yaşlardayken Huffaz Mektebine gönderilir. Burada hıfzını tamamlayan Ali, Konya, Kayseri, Osmaniye, Halep ve Mısır'da tahsil yapmışsa da asıl tahsilini İstanbul Sultanahmet Medresesi'nde tamamlamıştır. Hafız Ali, kısa sürede başarıları ve ahlakıyla arkadaşları arasında temayüz eder. Daha öğrenciliği sırasında "Hafız Ali" diye şöhret bulur.

İstanbul'da ne kadar kaldığı, kaç yıl tahsil gördüğü kesin olarak bilinmemekle beraber birçok ilim dalında icazet alacak kadar kaldığı malumumuzdur. Tahsilini ikmal edip Maraş'a döndüğünde -1900'lü yıllarda (yaklaşık 24-25 yaşlarında iken)- askere çağrılır. Bir gün sonra yola çıkacaktır. Yola çıkacağı sabah Çarşıbaşı Camii imamının vefat haberi ulaşır. Müftülük makamından aynı camiye imam-hatiplik teklifi gelir. Çarşıbaşı Camii'ne imam olur. O vakitte imam-hatiplerin de içinde olduğu ilim erbabı askerlikten muaftır.

Maraş'ın kurtuluşunda aktif rol alır, mavzerini elden bırakmamıştır. Maraş'ın kurtuluşundan sonraki süreçte de sorumluluk almaktan geri durmaz.

1929'da girdiği müftülük mülakatını kazanarak ve asıl görevi olan müftülük ile fahri görevi olan imamlığı birlikte yürütmüştür. 1964'te emekliye ayrılır. Bir gün bağ evinde düşer ve ayağı kırılır. Dört yıl sürekli yatar. 1967 Mayısında rahatsızlığı artar. Önce gözleri görmez olur sonra iyice yatağa mahkum olur. Gözleri görmediği, hasta yattığı dönemde dahi kitaplardan kopmaz. Talebelerine günlük kitap okutur onları dinler. Yine böyle bir günde kitap okuyan bir talebesine: "Ebu Davud'u açta biraz oku" der. Ebu Davud biraz okunduktan sonra: "Kurtubi'yi getir de Makber mevzuunu oku" der. Biraz da Kurtubi'den dinleyince duyulanarak şu beyti söyler:

Dereler gölgelendi, güzeller suya indi (cilvelendi)

Her birinden bir buse, deli gönlüm şenlendi.

Bir gün sonrasını bilenler bu sözlerin veda sözleri olduğunu anlar. Ertesi gün: "Bugün ne okuyalım Hocam?" diyen talebesine: "Bugün okumayalım, sevelim" der. Adeta kitaplarıyla vedalaşır. Raftaki birçok kitabı isimleriyle isteyerek eliyle okşar. 24.05.1967'de Hak'ta sır olur.

Geriye çok zengin ve nadir bulunan -çoğu el yazması eserlerden oluşan- bir kütüphane bırakmıştır. "Niçin kitap yazmadınız," sorusuna: "Telifat çok, yeterli ilgi yok" cevabını vermiştir.

Nüktedan Bir Davet Dili

• İnsanlara değer verir, kırmamaya azami dikkat eder, latif ve nükteli bir dil kullanırdı.

• İki kişi hakemliğine müracaat etse, "Sen haklısın", "Sen haksızsın" demek yerine sulh eder, arayı bulurdu. "Sen şu kadar ver, sen de şunu bağışla anlaş verin, helalleşin." derdi Peygamberimiz (sav)'in, "Hükümlerin en güzeli sulh-dür." diye buyurmasından mülhem olsa gerek.

• Vaazlarında çoğu zaman ilim dilini kullanmasına rağmen halk diliyle konuştuğu da olurdu. "Şıkır-şıkır oynayasicalar, dünyanın hayrını göresiceler", "cennetlikle evlenip cennete gidesiceler" diye latifeler yapardı.

• Mesire yerlerinde mahremiyete dikkat edilmemesine üzülür: "Gediniz gediniz, Nergizliğe gediniz, Sümbüllüğe gediniz, İstasyona gediniz, Kalaya gediniz, cehenneme gediniz" diyerek uyarırdı.

• Hanımlara yönelik olarak: "Ne söz anlamaz kadınlarsınız, şu eti rengi çorabı geymeyin diyom, geymeyin diyom, geyiyorsunuz" diyerek "öğretmen çorabı" diye bilinen altını gösteren ince çorabın giyilmesini hoş görmezdi.

• Kur'an'ı tecvidine göre güzel okuyanları sever: "Güzel'i güzel okudun" derdi. Hakkını veremeyenlere ise: "Güzel'i okudun" derdi.

• Namaz çıkışında çarşı esnafı sıraya girip teberrüken elini öpmek isterlerdi. Ama o, eli öpülesi bir insan olmasına rağmen tevazudan olsa gerek elini öptürmezdi: "Hah buldunuz öpecek eli, getirin öpülecek eli ben de öpeyim" der geri çevirirdi.

• Müftülüğü sırasında Kur'an okumayı bilenlerin sayısı gayet azdı. Bu sebeple değil köylere, şehirdeki camilere bile imam bulunamazdı. O dönem köylüler ağzı birazcık yakışanı imam yaparlardı. Bu cümleden ahali köyllerine imam yapmak için Kur'an okumayı bilen birini müftü Ali Efendi'ye getirirler: "Hocam uygun görürseniz bu arkadaş bizim köye imam olsun" derler. O da imtihan etmek maksadıyla: "Şu yatsı namazından sonra okunan ayetleri bir oku bakalım" der. Okuyup bitirince de: "Eh senin imamlığın sana yeter" der.

• Karşısındaki kişinin durumuna iyice hakim olduktan sonra fetva verirdi. Bazen ruhsat, bazen de azimetle hareket ederdi. Ruhsatla fetva verdiğinde sebebini soranlara: "Başka türlü söylesem adam dinden çıkacak" derdi.

• Gayet cömert bir kimse idi. Kendisini ziyarete gelen herkese güzel koku ikram ederdi. Cebinde şeker bulundurur ve çocuklara da şeker ikram ederdi.

• Bir gün Diyanet İşleri Başkanlığından gelen müfettişlerle Çukuroba Camii'ne teftişe giderler. Fakat cami kilitlidir. Müezzinde ortalıkta görünmez. Müftü Efendi, caminin anahtarının karşı bakkalda olduğunu bilmektedir. Bakkala girer caminin anahtarını ister. Müfettiş: "Bu bakkal kim, caminin anahtarı bakkalda ne geziyor?" diye sorunca: "Bu bakkal, müezzin muavini" der.

• Yine Başkanlıktan müfettiş gelmişti. İmam ve müezzinler toplantısında müfettiş: "Müftü Efendi, ben birçok camide hocaları dinledim, yanlış okuyorlar. Kimisi Fatiha'nın sonunu 'veledallin', kimisi 'velezzallin', kimisi de 'velettallin' okuyor, yanlış okuyorlar" deyince, Müftü Efendi

cevaben: "Müfettiş Efendi, 'veledallin' de olur, 'velezzallin' de olur, 'velettallin' de olur, biz Türk'üz" der.

• Hafız Ali Efendi'nin şairliği de vardı; ama buna pek bir anlam yüklemeydi. Şairlik maharetini de Hakk'a davet maksatlı terennüm ederdi.

Defter-i âmalini gözden geçirdim herkesin

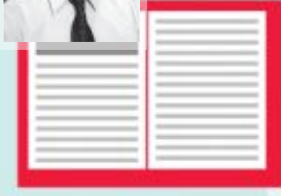
Defter-i cürmüm gibi kara defter görmedim.

Geç geçenden ibn-i vakt ol, gözle hal

Çekme ferda kaygusun ferdaya sal

*Daha geniş bilgi için; Hayatı ve Mücadelesi İle Hafız Ali Efendi, Yıldırım ALKIŞ-Serdar YAKAR

"Kur'an'ı tecvidine göre güzel okuyanları sever: 'Güzel'i güzel okudun' derdi. Hakkını veremeyenlere ise: 'Güzel'i okudun' derdi."

PUT'SAL DEĞERLERİMİZ

Hayatin enerjisi aşktır, aşkın muhatabı ruhtur.

Madde âleminde yaşıyoruz. Burada her şey bir sebebe bağlı. Yüce Yaratan, olanların sebebini maddenin arkasına gizlemiş bu âlemde. Bizden de eşyanın hakikatini, maddenin taşıdığı ruhu bulmamızı, görmemizi istemiş. Maddenin arkasındaki manayı, şeklin arkasındaki muhtevayı, amelin arkasındaki niyeti, lafzın arkasındaki ruhu görebilmek, idrak edebilmek insanın bu âlemdeki imtihanı.

Ölüm gerçeğinde olduğu gibi... Allah (cc.) Dünya'dan toprak getirme görevini yerine getiren Azrail'e (as.) can alma görevini de verdi. Bunun zor olacağı endişesini ifade edince, Allah (cc.):

"Sen merak etme, ben araya sebepler koyacağım, insanlar ölümlerini senden bilmeyecekler, sebeplere bağlayacaklar." buyurdu.

Ayetlerin nüzul sebebi de bu bağlamda ifade edilen hakikatin anlaşılması açısından önemlidir. Hukukta bir ilke vardır: "Kanunların ifade ettiği anlam hiçbir zaman yeterli değildir. Adil olmak için kanunların lafzından çok ruhunu uygulamak gerekir." denilir.

İçtihat etmeden, analitik değerlendirme yapmadan, derin düşünmeden, inisiyatif almadan, gaybi âlemi hesaba katmadan, verdiği hükmü canından ve ruhundan öte görmeden hakikate ulaşamaz.

2006 yılı idi sanırım. Ankara Hamamönü'nde AGD ilçe başkanları toplantısında Erbakan Hocamız, "Burada imanlı, inançlı, değerlerine bağlı 600 kişi bir aradasınız. Şimdi ben size desem ki Ulus'ta bir grup insan Kur'an'ın yapraklarını yırtmış, ayaklar altına almış, çiğniyor. Ne yaparsınız? Gözünüz bir şeyi görmez, gider can-hıraş o insanlara mukavemet gösterir, onlara engel olursunuz. Peki Kur'an'ın hükümleri bu ülkede 80 yıldan beri çiğneniyor, nasıl yerinizde durabiliyorsunuz?" demişti.

"Herkesin Erbakan Hocası"nın taşıdığı bu kaygıyı bu ülkede taşıyan kaç Müslüman var? Demek ki Millî Görüş davası şekil davası değildir çünkü

dinimiz şekil dini değildir. Metaforlar üzerinden dine hüviyet kazandırmak, şekiller üzerinden dini savunmaya çalışmak, Kur'an'da bir defa olsun zikredilmeyen bazı semboller üzerinden kendimize bir "dava" inşa etmek Hz. Ömer'in anlattığı helvadan yapılmış putlara ne kadar da benziyor.

Batı'nın ürettiği ve bize sunduğu pozitivist bilim, emperyalist politika, kapitalist ticaret, pragmatist hayat tarzının bir ruhu var: "toplumları daha kolay sömürebilecek kıvama getirmek." Bizim, Batı'nın bu değerlerini kabullenmekten sonra onun karşısına ruh taşıyan başka değerlerle çıkmamız tabiatın kanununa aykırıdır, hak-batıl mücadelesinin ruhuna aykırıdır.

Bu bağlamda, bu çağda bir insan Batı'nın değerlerini reddetmeden Müslüman'ım diyemez, "Bana ne Amerika'dan" demeden bağımsızım diyemez. İslam dininin ruhu müstakil bir "dava" oluşundadır. İslam kendi içerisinde kendi değerlerinden başka hiçbir değeri kabul etmeyecek şekilde bir bütündür ve hiçbir ideolojiye ve sisteme ihtiyaç duymayacak kadar mükemmel bir sistemdir.

Batı'nın yaşam felsefesiyle hayat sürüp kendi değerlerimizden vazgeçmediğimizi iddia etmek İslam davasından vazgeçtiğimizin bahanesi olarak ortaya şimdi içinde bulunduğumuz ideolojik kimliklerimizi çıkardı. Buna bağlı olarak her ideolojinin kendi karakteri içerisinde sembolleri ve sloganları oluştu.

1914 yılında I. Dünya Savaşı'nda İngilizler Irak'ı işgal edip işgal kadrosu karargâha yerleştikten sonra Bağdat'ın her yerinden bir anda sesler yükselir. İşgal komutanı birden ürpererek ayağa fırlar. Acaba Iraklılar işgale karşı, hiç ihtimalde olmayan "cihad-ı ekber" mi ilan ediyorlar diye endişelenir.

Kısa bir zaman sonra gerçeği öğrenir: Bağdat'ta öğle ezanları okunuyor. Bu ses Müslümanları işgale karşı çıkmaya değil, camide sadece ibadet etmeye çağırıyor. Korktuklarından emin olmanın rahatlığıyla halka ilan ettirir: "İngilizler burada olduğu sürece bu ülkede beş vakit ezan dinmeyecektir."

"İnsan kendi vatanında yaşarken, bayrağı göklerde dalgalanırken, camilerinde ezanlar okunurken de ülkesi fevkalade sömürülebilir."

Günümüz İşgal Şekli

Günümüzde ülkeler fiilî ya da askerî işgallerle sömürülüyor. Demokratik koşullarda "bağımsızlığın ruhu" yok ediliyor ve yerine büyük bir ihtişamla "vatan, millet, bayrak" sembolleri yerleştiriliyor.

Nitekim Osmanlı devleti, Tanzimat yasaları ile Batı'nın değerlerini kabul etmeye mecbur bırakıldığı dönemde toplum, bağımsızlığının elden gittiği için ar duyacağı yerde "vatan, millet, bayrak" kavramları ile naralar atıyor,

âdeta öz güven patlaması yaşıyordu. Tanzimat yasalarını da kutsallaştırmak suretiyle bu hegemonyayı büyük bir zafer telakki ediyorlardı.

Eğer, "Vatan, hakkın ve adaletin hâkim olduğu yerdir; bayrak, bağımsızlığın sembolüdür ve bağımsız olduğumuz sürece kutsaldır; ezan, bir memlekette Allah'ın hükümlerinin uygulandığının ilanıdır." demeden "Ezan dinmez, bayrak inmez." diye slogan atıyorsak kutsal değerlerimizin ruhu kaybolmuş, artık şekli hâkim olmuş demektir.

İnsan kendi vatanında yaşarken, bayrağı göklerde dalgalanırken, camilerinde ezanlar okunurken de ülkesi fevkalade sömürülebilir.

Bir sembol, taşıdığı değer önüne geçerse artık o putlaştırılmıştır. Şekil ile mana arasında bir denge kurmadan, manayı maddenin önünde tutmadan inancımıza şirk karıştır, dinimize

ideolojiler karıştır, niyetimize menfaat karıştır, amelimize benlik karıştır.

Bu âlemde İslam'ın ruhunu anlamadan, Kur'an'ın muhtevisiyatını idrak etmeden edinilen kutsal değerler her zaman putsal değerlere dönüşmeye mahkûmdur. Bu yüzden siyasi ve ideolojik arenada at koşuranların acıktıkları anda putlarını yediklerine şahit olmak bizi hayal kırıklığına uğratmasın.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1					Mimar Sinan'ın kalfalık eseri	İnama, güvenme			Sınav		Renkli bir hayvan		Anlama yeteneği	
2					Sömürge	Bir yiyecek					Tasarı		Bir harfin kalın okunusu	
3					Arapçada bir harf				Boşanma					
4					Mimar Sinan'ın ustalık eseri								Osmanlı'da devlet görevlilerini yetiştiren okul	
5					Yer				Bağış					Soylu
6	Fethin sembolü olan mabed		Haya duygusu	Lakin	Peygamberimizin annesi				Uyum					
7	Su kaynağı						Kimyada sodyum		Para ile ilgili					
8	Tersine							Engel		Hiciv	Kimyada kükürt	Ortak		
9	Akul						Bir şehrimiz					Sporcu isim listesi		
10			Ansızın											
11	Kemik ucu		Kur'anı Kerim'de bir sure	Yapma, etme							Farsça yakan, yıkan			
12	Ufuklar			Elinde bulunan ile yetinmesini bilen	Bir soru		Ülkemize has bir çorba				Olgunlaş-mamış			
13							Bir şehrimiz							
14	Çin'in para birimi						Kimyada iyot	İlave	Keder, tasa				Almanya'nın trafikteki işareti	
15	Hı. Meryem'in annesinin adı						Üsküdar'da bulunan kışla		Lale bahçesi					
16							Sahip							
17	Bir şehrimiz		Temiz olmayan, pis	Koltuk altına yastık veya dayak koyma						Dini musikiye bir tür				
18									Kimyada lityum					
19									Londra'da bir müze					
20	İstihbarat teşkilatımız				Sahte aydın									
21	Salatalara konan ekşi sıvı				Hane									
22							Üzerine genellikle yatak konan yükselti							
23	Bir ırk						Amerika'da bir eyalet							
24	Manzum eser													
25					İmam Hatipleri Kuran Bakan (Ahmet Tevfik ...)									

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	K	N	M	S	A								
2	S	A	D	A	K	A	T	B	A				
3	D	A	M	A	C	A	N	A					
4	M	İ	R	A	L	A	Y	Ö					
5	M	R	Z	E	R	Ş	É	T					
6	M	T	O	G	O	M	İ	N	A	R	E		
7	K	İ	R	K	E	N	E	S	E	N	E		
8	R	A	Y	C	A	M	İ	T	N	İ			
9	D	A	E	C	E	M	M	A	K	İ	K		
10	C	A	M	S	A	M	A	N	D	Ş	İ		
11	A	K	S	E	K	I	A	M	Ä	R	A	L	
12	A	T	K	I	M	K	E	L	A	K	E		
13	D	N	A	S	T	A	R	R	A	K	A	M	
14	D	R	A	M	A	A	K	A					
15	M	İ	N	A	İ	M	A						
16	L	E	K	K	R	E	M	A					
17	D	İ	Y	Ä	N	E	T	A	Z				
18	E	R	E	K	A	R	A						
19	B	E	R	A	T	O	R	A	N				